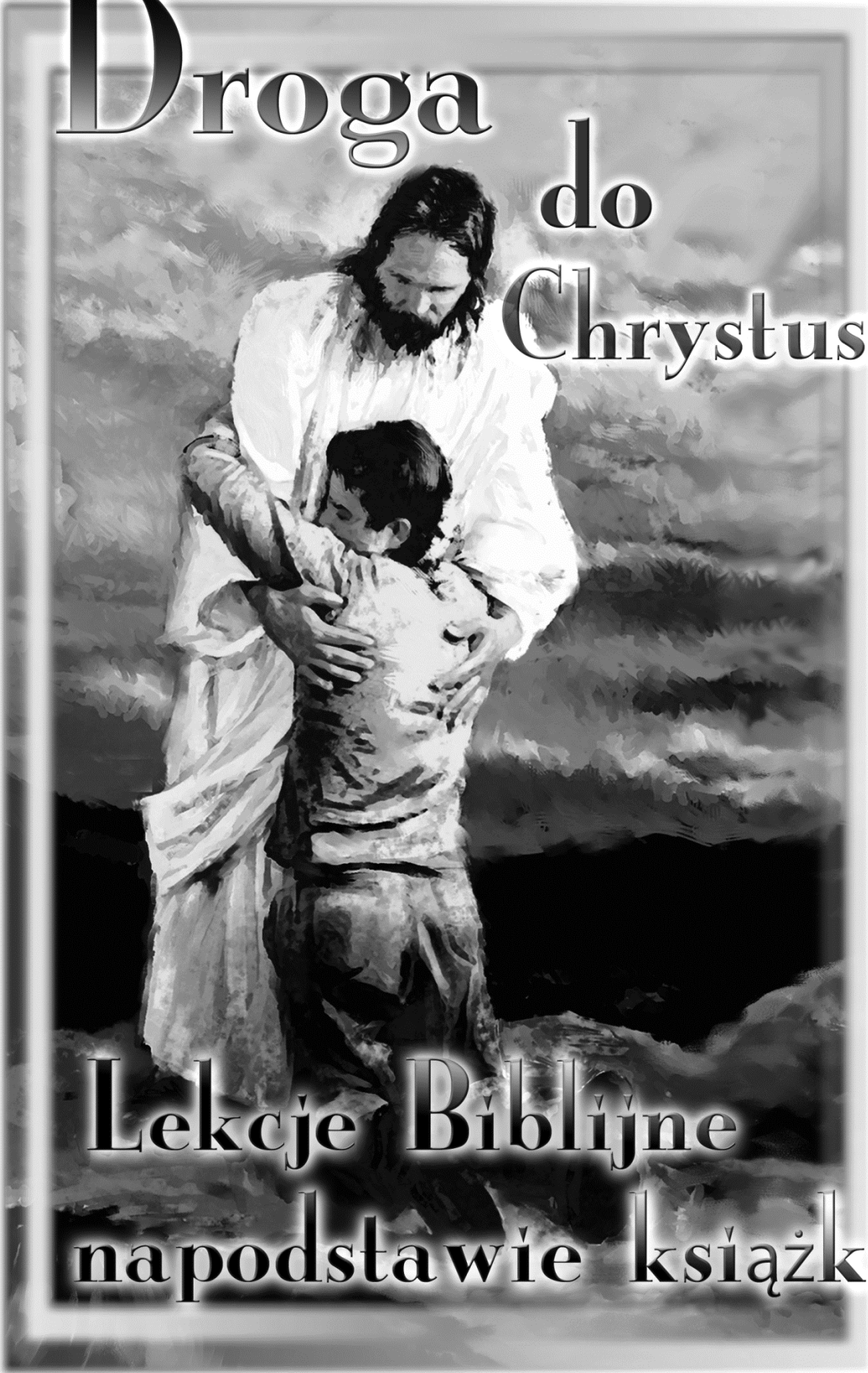

Droga do Chrystusa

Lekcje Biblijne
na podstawie książek

Wstęp do studium biblijnego

Bóg wszczepił w serce każdego człowieka pragnienie poznania Zbawiciela. Książka “Droga do Chrystusa” jak żadna inna zdobywa serca i kieruje duszę do Jezusa Chrystusa i Jego Słowa. W prosty sposób odkrywa miłość Chrystusa, Jego zbawiającą łaskę, zwycięstwo dzięki Jego mocy oraz mówi o tym jak trwać w Nim. “Droga do Chrystusa” została przetłumaczona na setki języków oraz jest rozpowszechniona po całym świecie w ilości ponad 200 milionów egzemplarzy.

Obecnie możesz czerpać błogosłowieństwa ze studium biblijnego przygotowanego w oparciu o książkę “Droga do Chrystusa” oraz dzielić się nim z innymi. Studium biblijne składa się z lekcji, które posiadają pytania, teksty biblijne oraz luki pozwalające na sprawdzenie odpowiedzi, które są zaczerpnięte bezpośrednio ze Słowa Bożego. Lekcje biblijne zawierające teksty Pisma Świętego i komentarze książki “Droga do Chrystusa” przyniosą Ci wiele korzyści duchowych. Jeżeli nie masz dostępu do Słowa Bożego możesz sprawdzić odpowiedzi w kluczu.

Studium biblijne jest przeznaczone dla osób indywidualnych, małych i dużych grup domowych lub zborowych, korespondencyjnych szkół biblijnych, osób będących przed lub po wykładach ewangelizacyjnych, kaznodziejów więziennych, kolporterów i wielu innych. Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi. Zezwala się przedstawicielom Wydawcy bądź diecezji kościelnej na wydrukowanie poniższego studium biblijnego w postaci książki i jej bezpłatne rozpowszechnianie bądź odsprzedawanie w danej diecezji. Jendakże można tego dokonać dopiero po otrzymaniu pisemnej zgody od Wydawcy.

Rozwój studium biblijnego opartego na książce “Droga do Chrystusa” zmieniło moje życie i obecnie jest moim przywilejem podzielenie się nim z Tobą. Modlę się, aby te lekcje napęłniły Cię pokojem, jak również pozwoliły Ci na rozwój szczególnego kontaktu ze Zbawicielem co sprawi, iż zapragniesz dzielić się tym z innymi.

Autor i Wydawca,

Merlin Beerman

Pobierz bezpłatne lekcje - www.bible-lessons.org

Studium biblijne (C) Merlin Beerman - www.RevelationPublications.com

Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi.

Tekst Adaptacja Droga do Chrystusa przez E.G. White

Ilustracje (C) Goodsalt - www.goodsalt.com

Boża Miłość do Człowieka

1-16

**(1) Wiedza Bogu 1 Co jest
wszechobecnym źródłem objawiającym
Bożą chwałę i miłość?**

Psalm 19:1

Teksty Uzupełniające: Rzymian 1:19, 20;
Izajasza 40:22, 26; 44:24; 48:13; Psalm 8:3,
4; 33:6; Joba 31:26-28; 1 Mojż. 1:1-20

Wiele jest dróg, które prowadzą nas do poznania Boga i do wspólnoty z Nim. Przyroda przemawia nieustannie do naszych zmysłów. Otwarte serce odczuwa miłość i chwałę Bożą, objawiającą się w dziele Jego rąk. Wyostrzony słuch może uchwycić i zrozumieć głos Boży w prawach natury. Zielone pola, strzeliste drzewa, delikatne pączki i kwiaty, przepływające chmury, krople deszczu, szemrzące potoki i wspaniałość firmamentu niebiańskiego przemawiają do naszych serc i zapraszają do poznania Tego, który to wszystko uczynił. Nasz Zbawiciel w swych cennych naukach nawiązywał do zjawisk przyrody. Drzewa, ptaki, kwiaty w dolinach, wzgórze, jeziora i wspaniałe niebo oraz okoliczności i wydarzenia codziennego życia łączył ze słowem prawdy, tak by nauka Jego mogła być często przypominana, nawet podczas

pełnego troski znoju ludzkiego życia. Bóg pragnie, aby Jego dzieci doceniły Jego dzieła, aby rozkoszowały się prostym, spokojnym pięknem, którym przyozdobił nasz ziemski dom. Pan jest miłośnikiem piękna, ale przede wszystkim piękna charakteru ludzkiego. Pragnie, abyśmy pielęgowali w sobie czystość i prostotę, ową cichą urodę kwiatów.

**(2) W biegu naszego życia jak możemy
dostrzec i usłyszeć Boga przemawiającego
do nas?**

Psalm 4:4

Teksty Uzupełniające: Psalm 33, 8:9; 46:10;
Habakuka 2:20.

Gdybyśmy tylko zechcieli słuchać, dzieła Boże nauczyłyby nas cennej lekcji ufności i posłuszeństwa. Począwszy od gwiazd, które od wieków krążą wyznaczonymi torami po bezdrożach wszechświata, aż do najdrobniejszego atomu, wszystko spełnia wolę Stwórcy

**(3) W jaki sposób Bóg wyraża swoje
współczucie do dzieła, które stworzył?**

Mateusz 10:29.30

Teksty Uzupełniające: Łuk 12:24-28; Psalm 103:1-17; 104:27, 28; 136:25; 139:1-18; 145:15, 16; Treń 3:22-23.

Gdybyśmy tylko zechcieli słuchać, dzieła Boże nauczyłyby nas cennej lekcji ufności i posłuszeństwa. Począwszy od gwiazd, które od wieków krążą wyznaczonymi torami po bezdrożach wszechświata, aż do najdrobniejszego atomu, wszystko spełnia wolę Stwórcy. On troszczy się o to, co powołał do bytu. Ten, który w bezgranicznej przestrzeni podtrzymuje niezliczone światy, pamięta jednocześnie o potrzebach małego szarego wróbelka, który bez lęku wyśpiewuje swą skromną piosnkę. Ojciec Niebiański troskliwie czuwa nad każdym człowiekiem, nad tym, który udaje się do swych codziennych zajęć, nad tym, który pogrąża się w modlitwie, który spoczywa w nocy i wstaje o poranku, nad bogatym, który ucztuje w swym pałacu, i nad biednym, który zbiera swe dzieci przy skromnym posiłku. Ani jedna łza nie spada bez Jego wiedzy, ani jeden uśmiech nie ujdzie Jego uwagi.

(4) Jakie zapewnienie daje Pan kiedy milujemy Go i powierzamy Mu swoje życie?

Rzymian 8:28

Teksty Uzupełniające: Rzymian 8: 35-39; Izajasz 26:3; Psalm 46, 1. 2; Jeremiasza 21: 11-13; Zachariasza 13:9; Hebrajczyków 12: 6-12; 1 Piotra 1:7, 8

Gdybyśmy tylko w to uwierzyli, przeminęłyby wszystkie niepotrzebne troski. Życie nasze nie byłoby tak pełne rozczarowań jak dziś, gdybyśmy sprawy małe i duże złożyli w ręce Boga; dla Niego

żadne troski nie są kłopotami ani ciężarem. Wtedy moglibyśmy cieszyć się duchowym odpoczynkiem, jakiego nigdy nie zazналиśmy.

(5) Co niepojętego i cudownego uczyni Pan ze “wszystkim” dla dobra odkupionych dzieci?

Objawienie 21:5.

Teksty Uzupełniające: Objawienie 21:1-4; Izajasza 65:17; 42:9; 43:18, 19; 1 Koryntian 2:9

Gdy zmysły nasze upajają się pociągającym urokiem tej ziemi, pomyślmy o świecie, który nastanie, o świecie wolnym od grzechu i śmierci, w którym przyroda dłużej nie będzie nosić nawet cienia przekleństwa. Pozwólmy swej wyobraźni malować obraz domu zbawionych i pamiętajmy, że będzie on o wiele wspanialszy, niż jesteśmy to w stanie pojąć przy pomocy zmysłów. W różnorodności Bożych darów natury znajdujemy jedynie słabe odbicie Jego chwały. Poeci i uczeni mają wiele do powiedzenia o przyrodzie, ale tylko chrześcijanin cieszy się pięknem ziemi z najwyższym zachwytem, bowiem rozpoznaje dzieło rąk swego Ojca i odczuwa Jego miłość w ukwieconych drzewach i krzewach. Nikt nie może w pełni zrozumieć wymowy gór, dolin, rzek i mórz, jeżeli nie patrzy na nie jako na wyraz Bożej miłości do ludzi.

(6) Co zostaje nam objawione o Bogu Kiedy trwamy w łączności z Nim?

Psalm 33:5

Teksty Uzupełniające: Psalm 104:24; 119:64, 68; 97:2; Objawienie 15:3, 4

Bóg przemawia do nas przez swe opatrnościowe działanie i przez wpływ swego Ducha na serca. Jeżeli tylko jesteśmy otwarci, by przyjąć cudowne nauki, możemy czerpać je z wydarzeń życia powszedniego, z naszego otoczenia i zmian codziennie zachodzących wokół nas.

(7) Dlaczego doświadczenia patriarchów i proroków zostały opisane w Słowie Bożym?

Rzymian 15:4

Teksty Uzupełniające: 1 Koryntian 9:10; 10:6, 11; 2 Tymoteusza 3:16; Rzymian 4:23, 24

Bóg przemawia do nas przez swoje Słowo. W nim wyraźnie objawia nam swój charakter, swój stosunek do ludzi i wielkie dzieło odkupienia. W Słowie Bożym otwiera się przed nami historia proroków, patriarchów i innych dawnych świętych mężów, z których każdy był „człowiekiem podobnym do nas” (Jak. 5:17). Widzimy, jak walczyli ze zniechęceniem podobnym

naszemu, jak ulegali pokusom, tak jak my, lecz znów nabierali odwagi i zwyciężali dzięki łasce Bożej. Rozważywszy to, wzmacniamy się w naszej walce o sprawiedliwość. Gdy czytamy o cennych doświadczeniach tych mężów, o światłości, miłości i błogosławieństwie, które były ich udziałem, dziełach, których dokonywali dzięki udzielonej łasce, duch, który ich inspirował, wznieca dziś w naszych sercach płomień świętego zapału i pragnienie dorównania im, by jak oni chodzić z Bogiem.

(8) Jakie dwa błogosławieństwa stają się naszym udziałem kiedy studujemy Słowo Boże?

Jan 5:39

Teksty Uzupełniające: Łukasz 24:27; Mateusz 22:29; Przepowiedzi Sal. 6:23; 8:33, 34

Jezus mówi o Pismach Starego Testamentu: „One właśnie dają o Mnie świadectwo” lecz słowa te dotyczą w znacznie większym stopniu Nowego Testamentu. Pismo Święte świadczy o Odkupicielu, w którym koncentrują się nasze nadzieje na żywot wieczny. Tak, cała Biblia mówi o Chrystusie. Od pierwszego przekazu o stworzeniu, bo „bez Niego nic się nie stało, co się stało” (Jan 1:3), aż do kończącej obietnicy: „Oto przyjdę niebawem” (Obj. 22, 12), czytamy o Jego dziełach i słuchamy Jego głosu. Jeśli chcesz poznać Zbawiciela, badaj Pismo Święte.

(9) Dlaczego jest tak istotne byśmy poznawali Boga poprzez studium Słowa Bożego i rozmyślanie nad nim?

Jan 6:63

Teksty Uzupełniające: Psalm 119: 103-105; Kolosan 3:16; 2 Tymoteusz 3: 14-17; 2:15

Napełnijmy serca słowami Boga. One są wodą życia, która gasi palące pragnienie. One są chlebem żywota z niebios. Jezus oświadcza: „Jeżeli nie będziecie spożywali ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili krwi Jego, nie będziecie mieli żywota w sobie” (Jan 6:53). Sam to wyjaśnia: „Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem” (Jan 6:63). Ciało ludzkie zbudowane jest z tego, co jemy i pijemy. Podobnie jak z procesami fizycznymi tak ma się rzecz z duchowymi. To, o czym myślimy, wzmacnia i nadaje kierunek naszym siłom duchowym

(10) Jaki szczególny temat Biblii winnien być przedmiotem naszym rozmyślań, którym moglibyśmy dzielić się z innymi?

1 Koryntian 2:2

Teksty Uzupełniające: Galacjan 6:14; Filipian 3:8-10; 1 Koryntian 1:17, 18:23

Zagadnienie odkupienia żywo interesuje aniołów. Będzie ono przedmiotem studiów i pieśni zbawionych przez całą wieczność. Czy nie jest to warte dzisiaj starannych rozważań? Nieskończenie wielkie współczucie i miłość Jezusa, poniesiona dla nas przez Niego ofiara, wymagają poważnych i głębokich przemyśleń. Powinniśmy rozważać osobowość naszego Odkupiciela i Obrońcy, rozważać misję Tego, który przyszedł, by wybawić swój lud od jego grzechów. Gdy zastanowimy się głęboko nad tymi niebiańskimi sprawami, spotęguje się nasza miłość i wiara, a modlitwy nasze staną się miłsze Bogu, gdyż będą coraz bardziej przepełnione wiarą i miłością. W ten sposób utrwali się bliska łączność z Jezusem i pogłębi żywe codzienne doświadczenie Jego zbawczej mocy u tych wszystkich, którzy przez Niego przychodzą do Boga Ojca.

(11) Według Słowa Bożego na czym powinniśmy skupiać myśli, aby wzmocnić nasz charakter?

Filipian 4:8

Teksty Uzupełniające: Rzymian 12:9,10; 13:14; Galacjan 5:22-26; Psalm 119:11, 37, 40

(12) Jaki wpływ będzie mieć nasz wzrost wiedzy o Bogu oraz rozmyślanie nad Jego Słowem i Jego świętością?

2 Koryntian 3:18

Teksty Uzupełniające: 1 Koryntian 15:48, 49; 1 Mojżeszowa 30:31-39; 1 Królewska 11:2, 4; Rzymian 12:2; Efezjan 4:23, 24; Psalm 106:35

Rozmyślając nad doskonałością Zbawiciela, zapagniemy całkowitego przekształcenia i odnowienia na podobieństwo Jego czystości. Dusze nasze zapagną upodobnić się do Tego, kogo uwielbiają. Im więcej myśleć będziemy o Chrystusie, tym częściej będziemy opowiadać i przedstawiać Go całemu światu

(13) Kogo oświeca Słowo Boże i kogo czyni mądrym?

Psalm 19:8

Teksty uzupełniające: 1 Koryntian 2:9-16; 1:18-31; Rzymian 8:5, 6; 1 Jana 4:5, 6; Jan 16:13; 14:17; 1 Tymoteusz 6:19-21

Biblia nie została napisana jedynie dla uczonych, przeciwnie, przeznaczona jest dla zwykłych ludzi. Wielkie prawdy konieczne do zbawienia są tak jasne, jak światło słoneczne w południe. Nikt się nie pomyli ani nie zgubi prawej drogi prócz tych, którzy kierują się własnym sądem zamiast jasno objawionej woli Bożej.

(14) Dlaczego osobiste studium Biblii jest tak cenne?

2 Tymoteusza 2:15

Teksty Uzupełniające: 2 Tymoteusza 3:15, 17; 2 Piotra 1:5, 10, 15; Psalm 119:24, 41, 105, 130; 1 Koryntian 10:6, 11; Rzymian 15:4; Jana 17:17

W sprawie nauk zawartych w Piśmie Świętym nie powinniśmy polegać na świadectwie żadnego człowieka, lecz osobiście badać Słowo Boże. Gdy pozwolimy innym myśleć za nas, utracimy własną energię i zdolność samodzielnego rozumowania. Szlachetne siły umysłu zostaną zahamowane przez brak doświadczeń w sprawach wartych rozważenia i znikną zdolności rozumienia głębokich myśli Słowa Bożego. Zastanawiając się nad treścią Biblii i porównując pisma z pismami, rzeczy duchowe z duchowymi, rozwijamy swój umysł. Nic tak nie wzmacnia intelektu, jak badanie Pisma Świętego. Żadne książki nie potrafią tak uwznioślić myśli i wzmocnić władz umysłowych, jak głębokie, szlachetne prawdy Biblii. Gdyby Słowo Boże było studiowane tak, jak powinno, człowiek rozszerzyłby swój umysł, uszlachetnił charakter i umocnił swój cel, co jest rzadko spotykane w dzisiejszych czasach.

(15) Jaki rodzaj studium Słowa Bożego przyniesie nam największe korzyści?

Psalm 119:11

Teksty Uzupełniające: Psalm 119:97; 1:2; 37:31; 40:8; Joba 22:22; Jeremiasza 15:16; Kolosan 3:16

Jednak z szybkiego, powierzchownego czytania Pisma Świętego odnosimy niewielki pożytek. Można przeczytać Biblię od początku do końca i nie spostrzec jej piękna, ani nie zrozumieć głębokich myśli w niej ukrytych. Gruntowne zbadanie jednego choćby wersetu i jego znaczenia w związku z planem zbawienia jest o wiele więcej warte niż przeczytanie wielu rozdziałów bez konkretnego celu i właściwych wskazówek. Miejmy swą Biblię zawsze z sobą. Przy nadarzającej się okazji czytamy ją. Próbujemy zapamiętać poszczególne teksty. Nawet idąc ulicą, możemy przeczytać fragment i rozmyślać nad nim, utrwalając go w pamięci.

(16) Aby zbadać najgłębsze prawdy Słowa Bożego w jaki sposób winniśy je analizować?

Izajasz 28:10

Teksty Uzupełniające: Izajasz 28:13; 1 Tymoteusza 4:15, 16; Jana 14:26; 16:13; Jeremiasza 29:13; Jana 5:39; Dzieje Ap. 17:11.

Bez modlitwy i gorliwej uwagi nie osiągniemy prawdziwej mądrości. Niektóre wersety Pisma Świętego są tak jasne, że nie można ich fałszywie rozumieć. Lecz istnieją i takie, których treść nie jest tak oczywista na pierwszy rzut oka. Tekst musi być

porównywany z tekstem, a głównym warunkiem jest staranne badanie i rozmyślanie wsparte modlitwą. Takie studia zostaną obficie nagrodzone. Jak górnik odkrywa ukryte głęboko pod powierzchnią ziemi żyły szlachetnego kruszcu, tak wytrwały badacz Słowa Bożego znajduje niby skarb najcenniejsze prawdy, schowane przed okiem nieuważnego czytelnika. Natchnione słowa przemyślane sercem, będą jak strumień płynący ze źródła życia.

(17) Dlaczego tak istotnym jest, aby przed każdym studium Słowa Bożego prosić Pana o oświecenie Duchem Świętym?

Jeremiasza 33:3

Teksty Uzupełniające: Jeremiasza 29:12; Jana 14:26; 16:13; Psalm 145:18; 1 Koryntian 2:9-11

Biblii nigdy nie należy czytać bez modlitwy. Zanim ją otworzymy, winniśmy prosić Ducha Świętego o oświecenie, a będzie nam ono dane. Jezus, spotkawszy Natanaela, powiedział: „Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma fałszu”. Natanael zapytał: „Skąd mnie znasz?”, a Jezus odpowiedział: „Widziałem cię, zanim cię zawołał Filip, gdy byłeś pod drzewem figowym” (Jan 1:47, 48). I dzisiaj także widzi nas Jezus, gdy modlimy się w ukryciu, prosząc Go o pomoc w poznaniu prawdy. Aniołowie z kraju światłości będą z tymi, którzy w pokorze serca proszą o Boże kierownictwo.

(18) Przez kogo może zostać objawiona boska prawda?

Jana 16:13

Teksty Uzupełniające: Jana 16:8; 14:17, 26; 15:26; Galacjan 5:16; Zachariasza 12:10; 2 Piotra 1:21

Duch Święty wywyższa i wysławia Zbawiciela. Przedstawia nam Chrystusa w Jego czystości i sprawiedliwości, przypominając o zbawieniu, które dzięki Niemu mamy. Jezus mówi: „On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi” (Jan 16:14). Duch prawdy jest jedynym skutecznym nauczycielem boskich prawd.

Jakże wysoko ceni Bóg rodzaj ludzki, jeżeli oddał za niego na śmierć swego Syna, a Ducha swego przeznaczył na nauczyciela i przewodnika W Słowie Bożym odnalazłem pokój, cierpliwość, komfort i nadzieję. Chciałbym prosić Boga o to by wzbudził we mnie chęć do dalszego studium Biblii i włożył swoją prawdę w moje serce.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Chciałbym prosić Ducha Świętego o to by był moim nauczycielem i dał mi pokorne serce. Modłę się by Duch Święty oświecił mnie bym mógł poprawnie zrozumieć Słowo Boże.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Moim celem jest szukanie Pana całym sercem, umysłem i duszą. Pragnę z całego serca zrozumieć Boże prowadzenie tak, abym mógł podążać za światłem, które wyznacza drogę do życia wiecznego.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Grzesznik potrzebuje

Chrystusa

2-16

(1) Jak miłość do Boga i posłuszeństwo wpływa na nasz charakter?

Psalm 111:10

Teksty uzupełniające: Przysłów 1:7; 9:10; Hioba 28:28; 5 Mojż 4:5, 6; Jan 13:17; Objawienie 22:14; Kolosan 2:3

Na początku człowiek został obdarzony równowagą umysłu i szlachetnymi siłami. Był istotą doskonałą, harmonijnie żyjącą z Bogiem. Myśli jego były czyste, a cele święte. Jednak nieposłuszeństwo skierowało szlachetne władze umysłu i serca na inne tory; miejsce miłości zajęło samolubstwo. Przystępstwo tak osłabiło naturę człowieka, iż nie był zdolny przeciwstawić się mocy zła własną mocą. Stał się więźniem Szatana i byłby został nim na wieki, gdyby Bóg nie interweniował w szczególny sposób. Zamiarem kusiciela było pokrzyżowanie boskiego planu w stworzeniu człowieka oraz sprowadzenie na świat nędzy i spustoszenia, aby potem całe zło przypisać Bogu.

(2) Dlaczego Adam i Ewa ukryli swoje oblicza przed Bogiem?

1 Mojż 3:10

Teksty uzupełniające: 1 Mojż 2:25; 1 Jana 3:20; Izajasza 59:2; 2 Mojż 3:6; Hioba 23:15; Psalm 119:120; 1 Jana 3:20; Objawienie 3:17, 18; 16:15

Człowiek w bezgrzesznym stanie żył w ścisłej i radosnej łączności z Tym, w którym „wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte” (Kol. 2:3). Po upadku nie znajdował już upodobania w świętości, lecz szukał schronienia przed obliczem Bożym. Takie postępowanie jest zawsze świadectwem nieodrodzonego serca. Żyjąc w niezgodzie z Bogiem, nie znajduje grzesznik żadnej radości w społeczności z Nim...

(3) Jaki będzie zachowanie nienawróconych ludzi w momencie przyjścia Chrystusa?

Objawienie 6:16

Teksty uzupełniające: Ozeasza 10:8; Łukasz 23:30; Jeremiasza 8:3; Objawienie 20:11

W obecności Boga nie czułby się szczęśliwy, a spotkanie ze świętymi istotami przejęłoby go lękiem. Choćby miał wolny wstęp do nieba, nie byłoby ono dla niego miejscem radości. Duch niesamolubnej miłości, jaki panuje tam gdzie każde serce odpowiada niepojętej Miłości, nie znalazłby żadnego oddźwięku w sercu grzesznika.

Jego myśli, zainteresowania i pobudki byłyby całkowicie odmienne od tych, które napełniają serca bezgrzesznych mieszkańców nieba. Byłyby fałszywą nutą w niebiańskiej melodii. Niebo byłoby dla grzesznika miejscem tortury. Stale szukałby schronienia przed Tym, który jest światłem, centrum wesela i niebiańskiej radości. To nie żadne postanowienie Boże zamyka grzesznikom drogę do nieba. Grzesznicy sami, z własnej winy, wykluczają siebie z błogiej społeczności Bożej. Chwała Boga byłaby dla nich ogniem trawiącym. Wybraliby raczej śmierć niż przebywanie w obecności Tego, który umarł dla ich zbawienia.

(4) Dlaczego grzesznik nie może sam oczyścić swego serca?

Hioba 14:4

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:12; 8:7; Psalm 51:5; Mateusz 15:19

To niemożliwe, byśmy o własnej sile wydostali się z przepaści grzechu, w której toniemy. Pobudki serca naszego są złe i nie potrafimy ich zmienić. „A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, a nawet nie jest do tego zdolna” (Rzym. 8:7). Wykształcenie, kultura, ćwiczenie woli i wszystkie ludzkie wysiłki mają swoje właściwe znaczenie, tutaj jednak są bezsilne. Choć mogą wprowadzić zewnętrzną poprawę obyczajów, to jednak serca odrodzić nie zdołają: nie mogą oczyścić źródeł życia—utajonych motywów

naszego działania. Musi to być moc działająca od wewnątrz—nowe życie pochodzące z góry, zanim człowiek może doznać przemiany od grzechu do świętości. Mocą tą jest Chrystus. Jedynie Jego łaska potrafi ożywić martwe władze duszy i pociągnąć ją do Boga, do świętości.

(5) Jakie zmiany muszą zajść w naszym życiu aby przygotować nas do Królestwa Bożego?

Jan 3:3

Teksty Uzupełniające: Jan 1:12, 13; 1 Piotra 1:23; Efezjan 2:5, 10, 15;

Jezus powiedział: „Jeśli się kto nie narodzi na nowo”, to znaczy, dopóki nie zdobędzie nowego serca, nowych pragnień i celów, dopóki nie zrodzą się w nim motywy prowadzące do nowego życia, „nie może ujrzeć Królestwa Bożego” Fatalnym zwiedzeniem jest przeświadczenie, że należy rozwijać jedynie wrodzone dobre cechy natury człowiek.

(6) Jak możemy zrozumieć sprawy duchowe?

1 Koryntian 2:10

Teksty Uzupełniające: 1 Jana 2:27; 1 Koryntian 2:14; Rzymian 8:5

Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko Duchem można to rozsądzić” (I Kor. 2, 14). „Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić” (Jan 3:7). O Chrystusie napisano: „W Nim było życie, a życie było światłością ludzi” (Jan 1:4). „Nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni” (Dz. 4:12).

(7) Dlaczego walczymy z grzechem pomimo zrozumienia znaczenia roli uświęcenia w naszym życiu nadal ?

Rzym 7:14

Teksty uzupełniające: Izajasza 50:1; 1 Mojż 3:6; Rzymian 5:12-14; 8:22;

Nie wystarczy dostrzegać szczerą uprzejmość Boga, widzieć życzliwość, ojcowską czułość Jego charakteru. Nie wystarczy poznać mądrość i sprawiedliwość Jego prawa ani wiedzieć o tym, że zakon ugruntowany jest na wiecznym prawie miłości. Apostoł Paweł znał to wszystko, gdy pisał: „Przyznaję prawu, że jest dobre. Prawo samo jest bezsprzecznie święte. Święte, sprawiedliwe i dobre jest też przykazanie” dodaje jednak z żalem i w rozpaczy ducha: „Ja zaś jestem cielesny, zaprzędany grzechowi!”, tęsknił bowiem za czystością, sprawiedliwością, których własnymi siłami nie mógł osiągnąć. „Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała (co wiedzie ku) tej śmierci?” (Rzym. 7, 24). Taki

okrzyk wydobywał się z umęczonych serc ludzkich wszędzie i w każdej epoce.

(8) Kto jest jedynym pośrednikiem który może odnowić relacje między zgubionym grzesznikiem a Bogiem?

1 Tymoteusza 2:5

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 9:15; Rzymian 5:1, 2

Posługując się różnymi przypowieściami, Duch Boży pragnął przedstawić tę prawdę ludziom tęskniącym do wybawienia od ciężaru winy. Gdy Jakub oszukał swego brata i uciekł z domu ojca, przytłaczało go poczucie winy. Samotny, wygnany, pozbawiony był wszystkiego, co czyniło jego życie cennym. Ze wszystkich myśli najbardziej trapiła duszę ta, że grzech odsunął go od Boga, a niebo go opuściło. Zgnębiony położył się na gołej ziemi, aby wypocząć. Otaczały go samotne pagórki, nad nim rozpościerało się niebo pełne gwiazd. Gdy zasnął, spłynęło nań przedziwne światło i ujrzał, jak od ziemi, na której spoczywał, prowadziły do nieba stopnie, wiodące do samych bram niebios. Aniołowie Boży schodzili i wchodzili po tych stopniach, a z otwartego nieba dochodził boski głos poselstwa pociechy i nadziei. W ten sposób objawiona została Jakubowi prawda, która zaspokoila pragnienia jego duszy—prawda o Zbawicielu. Z radością i wdzięcznością oglądał objawioną mu drogę, na której mógł, jako grzesznik, zostać odnowiony, aby zespolic się z Bogiem. Tajemnicza drabina

jego snu przedstawia Jezusa jako jedyne go pośrednika między Bogiem i ludźmi. Chrystus w rozmowie z Natanaelem wskazał na to samo podobieństwo: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, ujrzycie niebiosa otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego” (Jan 1:51).

(9) Jaki jest jedyny sposób poprzez który możemy przyjść do Boga Ojca?

Jana 14:6

Teksty Uzupełniające: Jana 10:9; Rzymian 5:10

W swym odstępstwie człowiek oddalił się od Boga, a ziemia została odłączona od nieba. Ponad powstała w ten sposób przepaść, nie było żadnego połączenia, lecz przez Chrystusa ziemia jest na nowo połączona z niebem. Swymi własnymi zasługami Chrystus tak połączył krawędzie utworzonej przez grzech przepaści, że usługujący aniołowie mogą utrzymywać łączność z ludźmi. Chrystus związał upadającego, słabego i bezsilnego człowieka ze Źródłem niepojętej mocy.

(10) Dlaczego wszelkie próby wybawienia samego siebie z pozycji upadłej istoty ludzkiej są bezsensowne?

Efezjan 2:9

Teksty Uzupełniające: Rzymian 3:20, 23; 6:23; Galacjan 2:16;

Próżne będą marzenia o postępie, daremne wysiłki zmierzające do uszlachetnienia ludzi, jeśli zlekceważy się jedyne Źródło pomocy i nadziei dla upadłych pokoleń. „Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca światłości” (Jak. 1:17). Bez Boga nie ma prawdziwej doskonałości charakteru. Jediną drogą do Boga jest Chrystus.

(11) W jaki sposób darowane nam zostało zbawienie?

Hebrajczyków 9:26

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:24; 3:18; Hebrajczyków 9:12; 7:27; Jan 10:11

Serce Boga tęskni za swoimi ziemskimi dziećmi miłością potężniejszą niż śmierć. Ofiarowując swego Syna, Bóg dał nam wszystkie dary niebios. Życie i śmierć Zbawiciela, Jego pośrednictwo między Bogiem i ludźmi, usługi aniołów, wstawiennictwo Ducha Świętego i wszystko, przez co Ojciec w nas skutecznie działa—służy zbawieniu ludzkości. Spójrzmy na zdumiewającą ofiarę poniesioną za nas! Spróbujmy docenić dzieła i wysiłki podjęte przez niebo celem ratowania i przywrócenia zgubionych Ojcu niebiańskiemu. Nie można było użyć mocniejszych motywów i potężniejszych środków. Przyobiecane niebiańskie nagrody, towarzystwo aniołów, wspólnota i miłość Boga i Jego Syna oraz

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on the right side, suggesting it's resting on a surface.

[illegible]

Nasz stan duchowy

3-16

(1) W jaki sposób będąc grzesznikami możemy być oczyszczeni z grzechu?

Dzieje 2:38

Teksty Uzupełniające: Dzieje 3:19;
Przypowieści 28:13; Ezechiel 18:21-23;
20:43; 36:31; 2 Koryntian 7:9-11; Psalm
38:18

Tylko przez Chrystusa możemy powrócić do harmonii z Bogiem, ze świętością. Ale jak mamy przyjść do Chrystusa? Wielu ludzi zadaje to samo pytanie, co tłum ludzi, którzy w dniu Pięćdziesiątnicy przekonani zostali o swej winie: „Cóż mamy czynić, bracia?” Pierwsze słowa w odpowiedzi apostoła Piotra brzmiały: „Nawróćcie się!” ... Wkrótce potem powiedział także: „Pokutujcie więc i nawróćcie się, aby grzechy wasze zostały zgładzone...” (Dz. 3:19).

Prawdziwe nawrócenie to serdeczny żal za grzechy i odwrócenie się od nich. Dopóki nie zrozumiemy istoty grzechu, nie będziemy mogli z nim zerwać. Dopóki sercem nie odwrócimy się od niego, dopóty w życiu nie nastąpi prawdziwa zmiana. Wielu ludzi nie rozumie, na czym polega prawdziwy żal za grzechy. Wielu z nich martwi się z powodu popełnionego grzechu, a nawet zdobywa się na pewną zewnętrzną poprawę jedynie z obawy przed następstwami swego błędnego

postępowania. To nie jest prawdziwa skrucha w myśl Pisma Świętego. Skarżą się na cierpienia, które są wynikiem grzechu, lecz nie na sam grzech. W ten sposób ubolewał Ezaw nad wieczną utratą pierworództwa. Balaam wyznał swój grzech dopiero wtedy, gdy na jego drodze stanął anioł z wyciągniętym mieczem, obawiał się bowiem o swoje życie. Nie było w nim śladu prawdziwego żalu, nie zmienił swojego celu, nie poczuł wstrętu do grzechu. Judasz Iskariota, gdy zdradził swego Pana, zawołał: „Zgrzeszyłem wydawszy krew niewinną” (Mat. 27:4).

To strach przed sądem i poczucie potępienia wymusiły w jego duszy to wyznanie. Następstwa potwornego czynu przeraziły go, lecz nie był to głęboki, przejmujący żal z powodu popełnionej zdrady, wydania na śmierć i zaparcia się niewinnego Syna Bożego, Świętego Izraelskiego. Gdy faraon cierpiał z powodu sądów Bożych, wyznał swój grzech, lecz uczynił to jedynie po to aby uciec od kolejnej nadchodzącej kary. A gdy tylko plagi zostały wstrzymane, natychmiast ponownie zatwardził swoje serce. Wszystkie te ubolewania spowodowane były rezultatem grzechu, nie zaś smutkiem z powodu grzechu.

(2) Kto oświeca tajne zakątki naszej duszy i ujawnia ukryte sprawy ciemności?

Jan 1:9

Teksty Uzupełniające: 2 Koryntian 4:6; Jan 12:46; 1 Jana 2:8; 1 Tesaloniczan 5:5; Mateusz 6:23

Ale gdy serce poddaje się wpływowi Ducha Świętego, budzi się sumienie. Grzesznik lepiej dostrzega wówczas głębię i świętość prawa Bożego, podstawę Jego rządów w niebie i na ziemi. „Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi” „oświeca tajne zakątki jego duszy i ujawnia ukryte sprawy ciemności. Przekonanie o winie opanowuje umysł i serce. W grzeszniku rodzi się poczucie sprawiedliwości Jahwe i zaczyna odczuwać lęk na myśl o okazaniu się winnym i nieczystym przed Tym, który bada serca ludzkie. Widzi miłość Bożą, piękno świętości, radość czystości oraz odczuwa pragnienie, by zostać oczyszczonym i przywróconym do wspólnoty z niebem.

(3) Jakimi powinny być nasze modlitwy jeśli podobnie jak Dawid wyrażamy prawdziwą skruchę za nasze grzechy?

Psalm 51:1-4

Psalm 51:12

Teksty Uzupełniające: 2 Samuel 12:9-14; Psalm 32:5; 38:18; Ezechiel 36:31, 20:43; 1 Jana 1:7-9

Modlitwa Dawida po upadku jest przykładem prawdziwego żalu za grzech. Jego nawrócenie było głębokie i szczere.

Nie pomniejszał swej winy, a żadne pragnienie uniknięcia słusznej kary nie inspirowało jego modlitwy. Dawid widział ogrom swego przestępstwa, widział płamy na swej duszy i poczuł wstręt do grzechu. Wówczas prosił nie tylko o przebaczenie, lecz o czystość serca. Tęsknił do radości, świętości i pragnął wrócić do harmonii i wspólnoty z Bogiem. Taki żal za grzechy leży poza naszymi możliwościami. Zawdzięczamy to tylko Chrystusowi, który „wstąpił do nieba, aby dać ludziom dary.

(4) Co natępuje jeśli wyznamy nasze grzechy?

Psalm 32:1

Teksty Uzupełniające: Izajasz 1:18; Psalm 1:1; 106:3; 119:1, 2; 128:1; 5 Mojż 5:33; 11:13-15; Mateusz 5:8; Micheasz 7:18, 19

(5) Co poprzedza wyznanie grzechu?

Mateusz 11:28, 29

Teksty Uzupełniające: Izajasz 45:22-25; 55:1-3; Jan 6:37; Objawienie 22:17; 1 Piotra 5:7

Sprawa ta jest źródłem wielu błędów, w konsekwencji czego grzesznicy nie

otrzymują pomocy, jakiej Chrystus pragnie im udzielić. Sądzą że nie potrafią przyjść do Chrystusa, zanim nie odpokutują za grzechy oraz że to pokuta przygotowuje ich na odpuszczenie grzechów. To prawda, że nawrócenie poprzedza przebaczenie grzechów, gdyż tylko złamane i skruszone serce odczuwa potrzebę Zbawiciela. Czy jednak grzesznik musi pokutować, zanim może przyjść do Jezusa? Czy pokuta ma być przeszkodą pomiędzy grzesznikiem a Zbawicielem? Biblia nie uczy, że grzesznik musi pokutować, zanim może przyjąć zaproszenie Chrystusa. „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.

(6) W jaki sposób dokonuje się proces upamiętania?

Dzieje Ap. 5:31

Teksty Uzupełniające: Dzieje Ap.3:26; 11:18; Jeremiasz 31:31-33; Ezechiel 36:25-38; Zachariasz 12:10; Rzymian 11:26, 27; 2 Tymoteusza 2:25, 26

Tylko moc zbawienna, pochodząca od Chrystusa, prowadzi do prawdziwego nawrócenia. Apostoł Piotr wyjaśnił tę sprawę Izraelitom słowami: „Bóg wywyższył Go na prawicę swoją jako Władcę i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów” .Bez Ducha Chrystusowego nie potrafimy wyrazić prawdziwego żalu za popełnione czyny i obudzić sumienia, podobnie jak bez Chrystusa nie możemy uzyskać

odpuszczenia grzechów. Chrystus jest źródłem każdego dobrego odruchu. Tylko On sam może zaszczepić w sercu wrogość w stosunku do zła. Każde pragnienie prawdy i czystości, przekonanie o naszej własnej grzeszności, jest dowodem działania Ducha Świętego.

(7) Kogo Chrystus przyciąga do siebie?

Jan 12:32

Teksty Uzupełniające: Izajasz 49:6; Rzymian 5:17-19; 1 Tymoteusza 2:6; Hebrajczyków 2:9; 1 Jana 2:2; Objawienie 5:9; Łukasz 15

Chrystus musi być objawiony grzesznikowi jako umierający za grzechy świata Zbawiciel. Widząc Baranka Bożego na krzyżu Golgoty, zaczynamy rozumieć tajemnicę zbawienia, a dobroć Boża prowadzi nas do opamiętania. Umierając za grzeszników, Chrystus dał dowód niepojętej dla nas miłości. Wystarczy, by grzesznik dostrzegł ogrom tej miłości, a stanie się delikatniejsze jego serce, jego umysł zostanie poruszony, a duszę przeniknie skrusza.

Prawdą jest, że ludzie czasem wstydzą się niektórych złych nawyków, zanim uświadomią sobie że to Chrystus ich do siebie przyciąga. Lecz jeśli kiedykolwiek podejmują wysiłki zmierzające do poprawy, ze szczerą chęcią czynienia dobrze, dzieje się to tylko za sprawą Chrystusa. Moc, której są nieświadomi, wywiera na nich wpływ, budzi sumienie i powoduje zmianę sposobu życia. Gdy Chrystus kieruje uwagę

grzeszników na swój krzyż, a oni uświadamiają sobie, że to ich grzechy przebiły Go, wówczas przykazania Boże znajdują dostęp do sumienia. Ujawnione zostaje zepsucie ich życia i głęboko w sercu tajony grzech. Zaczynają pojmować sprawiedliwość Chrystusową i pytają: „Czymże jest ten grzech, jeżeli wybawienie od niego wymaga aż tak wielkiej ofiary? Czyż trzeba było aż takiej miłości, takiego cierpienia, tak ogromnego upokorzenia, żeby nas ratować i uczynić dziedzicami życia wiecznego?”

Grzesznik może opierać się tej miłości i nie chce zbliżenia się do Chrystusa. Jeżeli jednak podda się działaniu łaski, zostanie do Niego przyciągnięty. Znajomość planu zbawienia doprowadzi go do stóp krzyża w poczuciu żalu za grzechy, które spowodowały cierpienia Syna Bożego.

(8) Jakie wspaniałe zaproszenie daje Chrystus tym, których pragnień nie może zaspokoić ten świat?

Objawienie 22:17

Teksty Uzupełniające: Jan 7:37, 38; Izajasz 12:3; 55:1-3

Ten sam Boski Umysł, który pracuje w przyrodzie, przemawia do serca ludzkiego, powodując niewymowną tęsknotę za czymś, czego dotąd serce nie знаło. Rzeczy tego świata nie mogą zaspokoić tej tęsknoty. Duch Boży prosi wraz z nim o poszukiwanie tych rzeczy, które jedynie mogą dać pokój i odpoczynek—łaskę Chrystusa i radość świętości. Przez swój

widoczny i niewidoczny wpływ Zbawiciel działa nieustannie na umysły ludzkie, aby odciągnąć je od niesatysfakcjonujących przyjemności grzechu, a skierować do niepojętych błogosławieństw, które tylko w Nim można znaleźć. Przemawia do wszystkich spragnionych dusz, daremnie szukających ochłody u pustych studzien tego świata: „I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie” Wszyscy, którzy tęsknicie do czegoś lepszego niż ten świat wam dać może, pamiętajcie: ta tęsknota—to głos Boga, skierowany do waszych dusz. Proście Go o przebaczenie i o to, by objawił wam Chrystusa w Jego niepojętej miłości i doskonałej czystości.

(9) Co wyraźnie dostrzegamy kiedy Chrystus oświeca nasze dusze ?

Isajasz 64:6

Teksty Uzupełniające: Izajasz 53:6; Joba 14:4; 15:14-16; 25:4; Psalm 51:5; Ezechiel 36:31; Rzymian 7:18, 24; Efezjan 2:1, 2

Zasada prawa Bożego: „Miłuj Boga nade wszystko, a bliźniego twego jak siebie samego” w pełni ucieleśniła się w życiu Zbawiciela. Dobroczynność i niesamolubna miłość były życiem Jego duszy. Dopiero, gdy widzimy Chrystusa, a światło naszego Zbawiciela pada na nas, wyraźnie dostrzegamy grzeszność naszych własnych serc. Możemy schlebiać sobie, jak niegdyś Nikodem, myśląc, że nasze życie jest poprawne, że nasza moralność jest właściwa, że nie mamy potrzeby korzystać się

przed Bogiem, jak zwyczajni grzesznicy. Lecz gdy Chrystus oświeci nasze dusze, zobaczymy jak nieczystymi jesteśmy, dostrzeżemy samolubność motywów naszego działania oraz naszą wrogość w stosunku do Boga, która płami każdy nasz czyn. Wówczas zrozumiemy, że nasza sprawiedliwość jest rzeczywiście „skrwawioną szmatą” i jedynie krew Chrystusa może nas oczyścić z grzechów i odrodzić serce na Jego podobieństwo. Nawet jeden promień chwały Bożej, jedno spojrzenie na czystość Chrystusa przenikające duszę, wyraźnie ukazują każdą nieczystość i wydobywają na jaw ułomności ludzkiego charakteru. W tym świetle stają się widoczne złe pragnienia, nieczystość serca i warg. Grzesznik uświadamia sobie swoją niewierność w stosunku do prawa Bożego, a Duch Święty wzbudza w sercu skrucę. Grzesznik, stając w obliczu świętości charakteru Chrystusa, brzydzi się samym sobą.

(10) Co odczuł Dawid kiedy uświadomił sobie słabości swojego charakteru?

Daniel 10:8

Teksty Uzupełniające: Daniel 8:17,18; Objawienie 1:17; Mateusz 17:6; Marek 9:6; Łukasz 1:12

Prorok Daniel bardzo odczuł własną słabość i niedoskonałość, gdy patrzył na chwałę otaczającą niebiańskiego wysłannika, który został do niego posłany... Tak poruszona dusza znienawidzi własne samolubstwo, poczuje odrazę do samouwielbienia, a przez sprawiedliwość

Chrystusową będzie szukała czystości serca, zgodnej z prawem Bożym i charakterem Chrystusa.

(11) Co nastąpiło kiedy Apostoł Paweł odkrył prawdziwy charakter Chrystusa i zrozumiał duchowy charakter zakonu?

Rzymian 7:9

Teksty Uzupełniające: Rzymian 7:7, 3:20; 8:3-7; 1 Jana 3:4; Łukasz 10:25-28; Galacian 3:10; 2:19-21

Apostoł Paweł pisze o sobie, że co do sprawiedliwości opartej na zakonie—to znaczy gdy chodzi o przepisy formalne—był „człowiekiem bez zarzutu” (Filip. 3:6), lecz gdy dostrzegł duchowy charakter zakonu, uznał się za grzesznika. Oceniając postępowanie swego życia według litery zakonu, tak jak to inni robili, apostoł uważał się za „sprawiedliwego”. Gdy jednak wejrzał w głębię nakazów świętego prawa i ujrzał siebie takim, jakim Bóg go widział, ukorzył się głęboko i wyznał swoją winę: „Kiedyś i ja prowadziłem życie bez Prawa. Gdy jednak zjawilo się przykazanie—grzech ożył, ja zaś umarłem” (Rzym. 7:9). Gdy poznał duchowe znaczenie zakonu, objawiła mu się prawdziwa ohyda grzechu, a miejsce pychy zajęła pokora.

Im więcej przybliżam się do mojego Zbawiciela widzę Jego sprawiedliwość. Dostrzegam wówczas, że moje życie i charakter są nieczyste. Pragnę być bardziej takim jakim jest Jezus.

Zaznacz: **Tak** **Niezdecydowany**

Skrucha

4-16

(1) Jaki grzech, który jest wspomniany w poniższym wersecie obraża Boga najbardziej?

Przyp. Salomona 8:13

Teksty Uzupełniające: Przyp. Salomona 16:5, 18, 19; 6:16-19; 21:4; 25:27; 29:23; 11:2; Psalm 101:5; 1 Samuel 2:3; Jeremiasza 9:23, 24; Obdiasza 1:4; Mateusza 23:12; Marka 9:35; Łukasza 22:26

W swoim spojrzeniu na grzechy Bóg różnie ocenia ich ogrom; w Jego osądzie, podobnie jak w pojęciu człowieka, istnieją różne stopnie winy. Lecz, mimo iż w oczach ludzkich jakiś grzech zdaje się nie mieć wielkiego znaczenia, przed Bogiem żaden grzech nie jest mały czy mało znaczący. Sąd ludzki jest niedoskonały i jednostronny. Bóg zaś osądza wszystko zgodnie ze stanem faktycznym. Pijakiem się pogardza, mówi się, że jego grzech wyłączy go z nieba, a jakże często nie piętnuje się takich wad, jak pycha, samolubstwo, chciwość! A właśnie te grzechy obrażają Boga najbardziej, ponieważ są sprzeczne z Jego charakterem i Jego nieegoistyczną miłością, która stanowi atmosferę całego nieupadłego wszechświata. Kto popadł w ciężki grzech, może odczuwać wstyd, niedosyt i potrzebę łaski Chrystusa. W pysze natomiast człowiek nie odczuwa żadnej potrzeby i zamyka serce przed

Chrystusem i Jego błogosławieństwami, które przyszedł nam dać.

(2) Jaką winną być nasza modlitwa? (porównaj przykład Celnika)

Łukasz 18:13

Teksty Uzupełniające: Łukasz 5:8; 15:18-21; Psalm 51:1-12; 40:12, 13; 1 Jana 1:8-10; 2:1, 2

Skruszony celnik...uważał się za bardzo złego i inni również go za takiego uważali. Lecz on uznał swą potrzebę i z ciężarem winy i wstydu przyszedł do Boga, prosząc o łaskę. Serce jego było otwarte na działanie łaski Ducha Bożego, uwalniającej je od mocy grzechu; natomiast pełna pychy i samouwiełbienia modlitwa faryzeusza pokazała, że serce jego było zamknięte na działanie Ducha Świętego. Na skutek oddalenia się od Boga nie był on świadom swego plugawego stanu w obliczu doskonałej świętości Bożej. Niczego nie potrzebował, dlatego też nic nie otrzymał.

(3) Dlaczego o własnych siłach nie możemy stać się lepszymi?

Jan 15:5

Teksty Uzupełniające: Jana 15:1-4; 15:5-8; Galacjan 5:22-25; Efezjan 5:9; Rzymian 6:22; Filipian 1:11; 1:6; 2:13; Jakub 1:17; 2 Piotra 1:2-4

Jeśli widzisz grzeszny stan swojej duszy, nie oczekuj na chwilę, gdy będziesz „lepszy”. Jakże wielu ludzi myśli, że nie są wystarczająco dobrymi, aby przyjść do Chrystusa! Czy sądzicie, że będziecie mogli o własnych siłach stać się lepszymi? „Czy Etiopczyk może zmienić swoją skórę, a lampart swoje pręgi? Tak samo czy możecie czynić dobrze, wy, którzyście się nauczyli postępować przewrotnie?” (Jer. 13:23). Jedynie w Bogu jest nasza pomoc. Nie wolno nam czekać na głębsze przeświadczenie, lepsze sposobności lub na świętość naszego charakteru. Sami nie potrafimy uczynić niczego. Musimy przyjść do Niego takimi, jakimi jesteśmy.

(4) Jaki wpływ ma grzech na sprawiedliwego który trwa w swoich przewinieniach w i w efekcie końcowym odwraca się od Boga?

Ezechiel 18:24

Teksty Uzupełniające: Ezechiel 3:20, 21; 33:12, 13, 18; Psalm 125:5; Hebrajczyków 10:38, 39; 2 Piotra 18-22

Nikt nie powinien oszukiwać się myślą, że Bóg w wielkim swym miłosierdziu zbawi i tych, którzy odrzucają Jego łaskę. Prawdziwą istotę grzechu można poznać tylko w świetle krzyża. Jeśli ludzie twierdzą, że Bóg jest zbyt dobry, aby odrzucić grzesznika, pozwólcie im spojrzeć na Golgotę. Nie było żadnego innego sposobu wybawienia ludzkości. Bez ofiary złożonej na krzyżu ludzie nie byłiby w stanie uwolnić się od mocy grzechu i zostać przywróconymi do społeczności świętych.

Bez tej ofiary nie mogliby stać się uczestnikami życia duchowego. Dlatego Chrystus wziął na siebie winę nieposłuszeństwa i cierpiał za grzeszników. Miłość, cierpienie i śmierć Syna Bożego dają pojęcie o strasznej potędze grzechu i świadczą, że nie ma ucieczki z tej mocy, tak jak nie ma nadziei na życie wieczne bez poddania się Chrystusowi.

(5) Kto jest naszym największym przykładem do naśladowania?

1 Piotra 2:21

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:22-24; 4:1; Psalm 85:13; Jan 13:15; 1 Koryntian 11:1; Efezjan 5:2; Filipian 2:5; 1 Jana 2:6; 3:16; Łukasz 9:23-25

Ci, którzy nie chcą wyrazić skruchy, czasem uniewinniają siebie, wskazując na innych chrześcijan: „Jestem tak samo dobry jak i oni. Oni nie są bardziej umiarkowani i wstrzemięźliwsi ode mnie. Tak samo lubują się w uciechach i są tak samo pobłażliwi jak ja”. Błędami innych ludzi usprawiedliwiają własne lekceważenie obowiązków. Jednak cudze błędy i grzechy nikogo nie usprawiedliwiają, gdyż Pan nie dał nam ułomnego ludzkiego wzoru. Jako przykład dał nam doskonałego Syna Bożego, wszyscy zaś, którzy krytykują cudze błędy, powinni dać najpierw dobry przykład własnym życiem. Jeżeli mają głęboką świadomość, jaki powinien być chrześcijanin, czyż tym samym nie są bardziej odpowiedzialni za własne grzechy? Ludzie dobrze wiedzą, co jest właściwe, lecz w praktyce tak nie postępują.

(6) Jakie mogą być straszne konsekwencje odrzucania błagającego głosu Ducha Świętego i zwlekania z odwróceniem się od grzechu ?

Przyp. Salomona 11:3, 5

Teksty Uzupełniające: Przyp. Salomona 6:27, 28; 16:25; 1:18; Galacjan 6:7, 8

Strzeżmy się długiego wahania. Nie zwlekajmy z odwróceniem się od grzechów i przez Jezusa szukajmy czystości serca. Zwleknięcie prowadzi tysiące ludzi do utraty wieczności. Nie chcę przekonywać o wiadomej wam krótkowzroczności i niepewności życia ludzkiego, ale zwleknięcie naraża na straszne niebezpieczeństwo, nad którym za mało zastanawiamy się, albowiem nie słuchając błagającego głosu Ducha Świętego, wybieramy życie w stanie grzechu i potępienia. Grzech, jakkolwiek może się wydawać mały, stale naraża nas na niebezpieczeństwo utraty wiecznego szczęścia. To, czego my nie pokonamy, pokona nas i przyniesie nam zniszczenie.

Adam i Ewa przekonywali siebie, że tak mała rzecz, jaką jest zjedzenie zakazanego owocu, nie może spowodować tak strasznych następstw, jakie Bóg zapowiedział. Lecz ta pozornie drobna rzecz była przestępstwem nieodmiennego i świętego prawa Bożego, oddzieliła człowieka od Boga i otworzyła na świat wrota najsłabszej nędzy i śmierci. Od wieków z naszej ziemi płyną do nieba bolesne westchnienia i skargi. Wszystkie stworzenia wspólnie cierpią w konsekwencji nieposłuszeństwa człowieka. Nawet niebo odczuwa skutki tego buntu przeciwko Bogu. Golgota jest pomnikiem zdumiewającej

ofiary, poniesionej dla ratowania tego, co zginęło na skutek przestępstwa boskiego prawa. Nigdy nie uważajmy grzechu za rzecz mało znaczącą.

(7) Jakie są rezultaty pielęgnowania świadomego grzechu?

Przyp. Salomona 5:22

Teksty Uzupełniające: Psalm 7:15, 16; 9:15; Jeremiasz 2:19; Kazn. Salomona 10:8; Przyp. Salomona 1:31

“Każdy przestępczy czyn, każde zaniedbanie lub odrzucenie łaski Chrystusa przynosi złe skutki. Grzechy te zatwardzają nasze serca, osłabiają wolę, ograniczają zdolności poznawcze i nie tylko znieczulają nas coraz bardziej, lecz czynią coraz mniej zdolnymi do słuchania napominającego głosu Ducha Świętego. Ludzie uspokajają swe sumienia myśląc, że w dowolnym czasie będą mogli zmienić niewłaściwe postępowanie. Lekceważą łaskawe wezwanie, sądzą że Bóg nigdy nie przestanie ich nawoływać. Wydaje się im, że nawet wówczas, gdy sprzeciwiają się Duchowi łaski i poddają wpływowi Szatana, w ostatniej tragicznej chwili zdołają odmienić życie. Sprawa nie jest taka łatwa. Wychowanie i złe nawyki całego życia tak kształtują charaktery ludzkie, że tylko niewielu ludzi pragnie upodobnić się do Chrystusa. Nawet jeden zły rys charakteru, jedno stale pielęgnowane grzeszne pragnienie, doprowadzi w końcu do zneutralizowania całej mocy ewangelii. Każde pobłażanie złu wzmacnia niechęć

duszy do Boga. Człowiek, który w swoim życiu przejawia słabą wrażliwość i jest nieczuły na boską prawdę, zbiera tylko żniwo, które sam zasiał. W całej Biblii nie ma poważniejszego ostrzeżenia przed igraniem z grzechem, jak słowa mędrca: „Gdy grzesznym nieprawość owładnie, trzymają go więzy występku”

(8) Kiedy powinniśmy przyjąć daną nam ofertę zbawienia?

2 Koryntian 6:2

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 3:7-15; 4:7; Izajasza 55:6; 48:9; Rodzaju 6:3

Chrystus jest gotowy uwolnić człowieka od grzechu. Nie chce jednak przymuszać nas. Jeżeli skutek uporczywego trwania w grzechu wola jest całkowicie skierowana ku złemu i nie pragniemy uwolnienia się od niego, nie przyjmujemy łaski Bożej, co więcej może On wówczas uczynić? Sami powodujemy naszą zgubę, ponieważ zdecydowanie odtrącamy miłość Bożą... „Jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych” (Hebr. 3:7, 8).

(9) Jaka modlitwa jest najbardziej właściwa by zmienić motyw, intencje i pobudki grzesznego serca?

Psalm 139:23, 24

Teksty Uzupełniające: Psalm 51:10; 26:2; 5 Mojż 8,2; Joba 31:6; Przyp. Salomona 17:3; Zachariasz 13:9; 1 Piotra 1:7

Człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce” (I Sam. 16:7), na serce pełne sprzecznych wzruszeń—radości i smutku, uporczywości i niestałości, serce, które jest siedzibą nieczystości i zdrady. Bóg zna pobudki serca, jego zamiary i cele. Udaj się do Niego ze swoją splamioną duszą. Otwórz ją przed Jego wszystko widzącym okiem i wołaj: „Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcz i poznaj moje troski, i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na drogę odwieczną” (Psalm 139:23, 24). Wielu ludzi przyjmuje intelektualną religię, pewną formę pobożności, przy której serce pozostaje nieczyste. Módlmy się jednak gorliwie: „Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnow w mojej piersi ducha niezwyciężonego” (Psalm 51:12). Postępujmy szczerze z własną duszą. Bądźmy tak gorliwi i wytrwali jak gdyby zależało od tego doczesne życie, jest to bowiem sprawa między Bogiem a naszą duszą i musi być na zawsze rozstrzygnięta. Złudna nadzieja nas zgubi.

(10) Wymień pięć najważniejszych korzyści studiowania Słowa Bożego?

2 Tym. 3:15-17

Teksty Uzupełniające: Jan 17:17; Psalm 119:9, 24, 41, 105, 130, 160, 165; Rzymian 15:4; 1 Koryntian 10:11; Przyp. Sal. 4:20-22

Badajmy Słowo Boże z modlitwą. To słowo ukazuje nam w prawie Bożym i życiu

Chrystusa wielkie zasady świętości, „bez której nikt nie zobaczy Pana” Ono przekona nas o grzechu i objawi drogę zbawienia. Zwróćmy uwagę na to, gdy głos Boga przemawia do naszej duszy.

(11) Co Bóg czyni dla nas poprzez postać Chrystusa?

2 Kor. 5:19

Teksty Uzupełniające: Jan 17:23; 1 Tymoteusza 3:16; Rzymian 5:10, 11; 3:24-26; 1 Jana 2:1, 2; 4:10; Izajasz 43:25; Psalm 103:10-12; Efezjan 2:14-16

Nie oddawajmy się rozpacz, gdy dostrzegamy ogrom grzechu, a siebie w swoim grzesznym stanie. Chrystus przyszedł, aby ratować właśnie grzeszników. Nie musimy zjednywać Boga z sobą, lecz—o cudowna miłości!—Bóg w Chrystusie „pojednał z sobą świat”... On sam pociąga swoją czułą miłością zbłąkane dzieci. Żaden z rodziców na ziemi nie mógłby wykazać tyle cierpliwości dla błędów swoich dzieci, ile Bóg okazuje ludziom, których chce ratować. Nikt nie może wstawić się za winowajcą serdeczniej niż to uczynił Chrystus. Żadne ludzkie usta nie wypowiedziały bardziej czułych prośb do pielgrzymującego człowieka niż On. Wszystkie Jego obietnice i przestrogi są tchnieniem niewypowiedzianej miłości.

(12) Kogo Jezus przyszedł zbawić?

1 Tym 1:15

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:8-11; Mateusz 9:13; 18:11; Łukasz 19:10; 1 Jana 3:5, 8; 4:10

Gdy Szatan podsuwa myśl, że jesteś wielkim grzesznikiem, spójrz na Odkupiciela i mów o Jego zasługach. Jedynie w ich świetle znajdziemy pomoc. Uznajmy nasze grzechy, lecz Szatanowi odpowiedzmy: „że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników” i że ty możesz być uratowany przez Jego niezrównaną miłość.

(13) Kto będzie tym, który kocha Boga najmocniej?

Łukasz 7:43, 47

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:20; Jan 21:15-17; 1 Jana 3:18; Izajasz 1:18, 55:7; Mateusz 18:33; 10:8; Przyp. Sal. 10:12

Jezus zadał Szymonowi pytanie dotyczące dwóch dłużników. Jeden z nich był winien swemu panu małą, drugi dużą kwotę; pan darował obydwóm. Teraz zapytał Chrystus Szymona: „Który więc z nich będzie go bardziej miłował? A Szymon odpowiadając, rzekł: „Sądzę, że ten, któremu więcej darował” (Łuk. 7:42, 43). Byliśmy wielkimi grzesznikami, lecz Chrystus umarł, abyśmy dostąpili odpuszczenia. Zasługi Jego ofiary

[illegible]

[illegible][illegible]

Spowiedź

5-16

(1) Jaki warunek musi być spełniony, aby grzesznik otrzymał Boży dar łaski?

Przyp. Sal 28:13

Teksty Uzupełniające: 2 Kronik 7:14; 1 Jana 1:8-10; Psalm 32:5; Łukasza 15:18-24; Jeremiasza 3:12, 13

Warunki uzyskania łaski Bożej są proste, sprawiedliwe i rozsądne. Pan nie wymaga od nas bolesnych do wykonania rzeczy po to, aby otrzymać przebaczenie grzechu. Nie potrzebujemy podejmować żadnych długich i uciążliwych pielgrzymek ani wykonywać bolesnej pokuty, aby zyskać łaskę Boga niebios lub zadośćuczynienie za nasze grzechy. Łaska bowiem staje się udziałem każdego, kto wyzna swoje grzechy i wyrzeknie się ich.

(2) Komu powinniśmy wyznawać nasze grzechy?

Jakuba 5:16

Psalm 32:5

Teksty Uzupełniające: Psalm 38:18; 41:4; Mateusza 5:24; (Przyp. Sal. 28:13; 1 Jana 1:8-10; Rzymian 10:10

Apostoł mówi: „Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie”... Wyznawajcie grzechy wasze Bogu, który jedynie może je odpuścić, a upadki wasze wyznawajcie sobie wzajemnie. Jeżeli obraziłeś przyjaciela czy bliźniego musisz wyznać swój błąd, a jego powinnością jest wybaczyć ci z całego serca. Następnie proś Boga o odpuszczenie, gdyż brat, którego obraziłeś, należy do Niego. Ty zaś, krzywdząc go, zgrzeszyłeś przeciwko jego Stworzycielowi i Odkupicielowi. Czyny takie przedstaw przed obliczem jedyne Orędownika, naszego najwyższego Kapłana, gdyż On jest Tym, który był „doświadczony we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu” (Hebr. 4:15). On może oczyścić nas od wszelkiej nieprawości.

(3) W jakim stanie winien być nasz duch i nasze serce byśmy mogli doświadczyć Bożego pokoju i Bożej obecności?

Psalm 34:19

Teksty Uzupełniające: Psalm 51:17; 10:17; 69:32; 147:3; Izajasza 61:1; 66:2; 57:15; Ezechiela 36:26, 31; Jakuba 4:10

Ci, którzy nie ukorzyli serca wyznając swoje winy, nie dopełnili pierwszego warunku przyjęcia przez Boga. O ile nie odczuliśmy prawdziwej skruchy, nie wyznaliśmy naszych grzechów w pokorze serca i nie odrzuciliśmy ich ze zgrozą,

oznacza to, że jeszcze szczerze nie pragnęliśmy ich odpuszczenia. A jeżeli szczerze tego nie pragniemy, świadczy to, że nigdy nie zazналиśmy pokoju Bożego. Jedynym powodem, dla którego nie otrzymaliśmy odpuszczenia grzechów przeszłości, jest to, że nie chcemy ukorzyć naszych serc i podporządkować się warunkom słowa prawdy.

(4) Jak szczegółowo powinniśmy wyznawać nasze grzechy?

3 Mojżeszowa 5:5

Teksty Uzupełniające: 3 Mojżeszowa 26:40; 6:-7; 4 Mojżeszowa 5:7 Jozuego 7:19; Psalm 32:5; 1 Jana 1:8-10; Łukasza 19:8; Mateusza 5:24; 1 Koryntian 11:28

Pismo Święte poucza o tym. Wyznawanie grzechów jawnych czy tajnych powinno być szczerze i dobrowolne—nie wymuszone. Nie można tego uczynić na siłę, czy w sposób lekceważący i niepoważny. Nie należy zmuszać do wyznania tych, którzy nie uświadomili sobie w pełni ohydy grzechu. Wyznanie grzechów wprowadza wtedy na drogę do Boga, gdy pochodzi z głębi serca... Właściwe wyznawanie grzechów jest zawsze szczegółowe; człowiek przyznaje się otwarciu do określonych win. Lecz często grzechy mogą być tego rodzaju, iż wyznawanie ich może odbyć się jedynie w obliczu Boga. Jednakże, o ile zaszкодziliśmy naszymi winami bliżniemu, musimy go przeprosić. Zdarza się, że winy stały się jawne, w takim razie muszą być publicznie wyznane. Wszelkie wyznawanie musi być wyraźnie określone, a grzechy dokładnie wymienione.

(5) Jaki specyficzny grzech wyznali Izraelici?

1 Samuel 12:19

W dniach Samuela Izraelici odwrócili się od Boga, ponieśli więc konsekwencje swojego grzechu. Utracili wiarę w Boga, zdolność rozpoznawania Jego mocy i mądrości w kierowaniu narodem. Stracili ufność w Jego moc obrony i dokończenia dzieła. Izrael odwrócił się od wielkiego Władcy wszechświata i zapragnął takich rządów, jakie miały sąsiednie narody. Aby odzyskać utracony pokój, Izraelici wyznali jawnie swe grzechy: „Dodaliśmy bowiem do wszystkich naszych win to, że żądaliśmy dla siebie króla” (I Sam. 12:19). Właśnie ten grzech musiał być wyznany, niewdzięczność bowiem oderwała ich od Boga.

(6) Aby nasze szczere pragnienie przebaczenia grzechów mogło być zaakceptowane przez Boga w jaki sposób winiliśmy je wyrazić?

Izajasza 1:16

Teksty Uzupełniające: Jakub 4:8; Psalm 119:11; Tytusa 2:11-14; Zachariasza 1:3; Dzieje Apostolskie 22:16; Izajasza 55:6, 7; Mateusza 3:8; Amosa 5:4, 15; Rzymian 12:9

Bóg nie przyjmuje wyznawania grzechów bez szczerej skruchy i reformy. W życiu muszą nastąpić zdecydowane zmiany i usunięte musi być wszystko, co jest Bogu

niemiłe. Będzie to wynikiem prawdziwego smutku z powodu grzechu. Obowiązki, które należą do nas, zostały wyraźnie określone.

(7) Kiedy to tylko możliwe, co winniśmy uczynić dla tych, których zraniliśmy?

Ezechiel 33:15; Łukasz 19:8

Teksty Uzupełniające: 3 Mojż.6:2-5; Ezechiel 18:7, 12, 16; 4 Mojż. 5:6-8; 1 Samuela 12:3; 2 Samuela 12:6

(8) Kogo Adam i Ewa winili za swoje postępowanie co sprawiło, iż ich wyznanie grzechów nie mogło być zaakceptowane przez Boga?

Rodzaju 3:12

Rodzaju 3:13

Teksty Uzupełniające: 2 Mojż. 32:21-24; 1 Samuel 15:20-22; Przypowieści Sal. 28:13; Jakub 1:13

Gdy grzech osłabił moralną wrażliwość, człowiek przestał dostrzegać wady swego charakteru. Nie rozumie ogromu popełnionego zła i jeśli nie podda się przekonywającemu wpływowi Ducha Świętego, pozostanie częściowo ślepy na

własne grzechy. Wyznania jego nie są wtedy ani szczerze, ani poważne. Dla każdego grzechu znajduje usprawiedliwienie. Tłumaczy, że jego grzechy były wynikiem okoliczności od niego niezależnych. Adam i Ewa odczuli w sercu wstyd i grozę po spożyciu zakazanego owocu. Lecz pierwszą ich myślą było, jak się usprawiedliwić i uniknąć kary śmierci. A gdy Bóg zażądał wyjaśnienia, Adam starał się złożyć winę częściowo na Boga, a częściowo na swoją towarzyszkę: „Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem”. Niewiasta zaś złożyła winę na węża: „Wąż mnie zwiódł i zjadłam” (I Mojż. 3:12, 13). Uniewinnianie siebie stało się wyrzutem: „Dlaczego stworzyłeś węża? Dlaczego pozwoliłeś mu wejść do raju?” Adam i Ewa próbowali tym samym złożyć odpowiedzialność za swój grzech na Boga. Duch nieuzasadnionego usprawiedliwiania się pochodzi od ojca kłamstwa. Jest on właściwy wszystkim synom i córkom Adama. Takie wyznanie nie jest natchnione przez Ducha Świętego i dlatego nie może być przez Boga przyjęte.

(9) Jak postrzegał siebie celnik?

Łukasz 18:13

Teksty Uzupełniające: Łukasz 5:8; Ezdrasza 9:6; Psalm 40:12; Izajasza 6:5; Ezechiel 16:63

Prawdziwa skrucha uczy człowieka ponoszenia odpowiedzialności za swe winy. Uczy wyznania grzechu bez kłamstwa i obłudy, podobnie jak to uczynił ów ubogi celnik, który nie podniósłszy nawet oczu ku niebu, wołał: „Boże, bądź miłosierny dla mnie”

grzesznemu”. Wszyscy, którzy w tym duchu wyznają swe winy, dostępują odpuszczenia. Jezus ofiarowuje swoją krew za każdą skruszoną duszę.

(10) Jakich słów używa zarówno Paweł jak i Dawid, aby wyrazić prawdziwy żal za popełnione grzechy?

Dzieje Apost. 26:10, 11

Psalm 51:3, 4

Teksty Uzupełniające: Psalm 32:5; 38:18; Łukasz 15:18-21

Podane przez Pismo Święte przykłady prawdziwego nawrócenia i uniżenia przedstawiają wyznanie, w którym nie ma wymówki dla grzechu ani chęci samousprawiedliwienia. Apostoł Paweł nie próbował się osłaniać; przedstawiał swój grzech w najciemniejszych barwach, nie usiłując pomniejszyć swojej winy. Nie wahał się ani chwili z wydaniem świadectwa: „Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy” (I Tym. 1:15).

(11) Jaka wspomniała obietnica dana jest tym, którzy prawdziwie żałują popełnienia swoich grzechów i szczerze je wyznają?

1 Jana 1:9

Teksty Uzupełniające: Psalm 32:5; Przypowieści Sal. 28:13; Dzieje Apost. 3:19; Jeremiasz 33:8; Ezechiel 37:23; Nehemiasz 9:17; 2 Kronik 7:14; Hebrajczyków 7:25; Izajasz 43:25, 26; 1:18

Uniżone i skruszone serce, zmiękczone prawdziwym nawróceniem, może docenić miłość Bożą i wartość ofiary poniesionej na Golgocie. Podobnie jak syn wyznaje kochającemu ojcu popełnione winy, tak zwraca się prawdziwie nawrócona dusza do Boga.

Rozumiem, iż aby mieć pokój w sercu muszę wyznać mój grzech przed Bogiem i przed osobą, którą uraziłem.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Chwalę Jezusa za to, iż wlał w moje serce skruchę. Moim pragnieniem jest iść Jego śladem i wyznać Mu moje grzechy. Proszę, aby Jego cenna krew oczyściła mnie z moich występków, które popełniłem przeciw Niemu i tym, których On stworzył.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Modłę się aby moje serce było zawsze skruszone mocą Bożą, abym tym samym mógł kroczyć ścieżką sprawiedliwości.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Dziękuję Bogu za zwycięstwo w moim życiu i jestem wdzięczny za obietnice przebaczenia.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Poświęcenie

6-16

(1) W jaki sposób powinniśmy szukać Boga w naszym życiu by być odnowionym na jego podobieństwo?

Jeremiasz 29:13

Teksty Uzupełniające: 5 Mojż. 4:29; 30:9, 10; Izajasza 55:6, 7; Łukasz 11:9, 10; Jeremiasz 24:7; 2 Kronik 31:21; Psalm 119:2, 10, 58, 69, 145; Joela 2:12, 13

Serce musi całkowicie poddać się Bogu, w przeciwnym wypadku nigdy nie nastąpi zmiana, dzięki której mamy być odnowieni na Boże podobieństwo. Z natury jesteśmy oddaleni od Boga.

(2) Jaki jest nasz stan jeśli Bóg nie interweniuje w naszym życiu?

Efezjan 2:1

Teksty Uzupełniające: Efezjan 2:5; 4:18; 5:14; Jana 11:25, 26; Rzymian 8:2; Kolosan 2:13; Mateusz 8:22; Łukasz 15:24, 32; 2 Koryntian 5:14; 1 Tymoteusza 5:6; 1 Jana 3:14

Duch Święty określa nasze położenie następującymi słowami: „Cała głowa chora, całe serce osłabłe” (Iz. 1:5). Znajdujemy się „w sidłach diabła, żywcem schwytani przez niego, zdani na wolę tamtego” (II Tym. 2:26). Bóg pragnie nas uzdrowić i uwolnić. Ponieważ jednak wymaga to całkowitej przemiany, zupełnej odnowy naszej natury, dlatego w całości musimy oddać się Bogu. Najcięższą spośród wszystkich walk, jest walka przeciwko samemu sobie. Oddanie siebie i podporządkowanie wszystkiego woli Bożej wymaga walki, ale człowiek musi się poddać Bogu, zanim dozna odnowy w świętości.

(3) Jakie kieruje Bóg wezwanie do człowieka jednocześnie dając mu wolną wolę?

Izajasza 1:18

Teksty Uzupełniające: Izajasza 44:22; 41:21; 43:24-26; 55:1-3; Micheasz 6:2; Mateusza 11:28; 5 Mojż. 30:10, 19; Jozuego 24:15; 1 Jana 1:9

Panowanie Boże nie opiera się na ślepym poddaństwie lub przymusie, tak jak to Szatan stara się nam przedstawić. Bóg przemawia do naszego rozsądku i sumienia. „Chodźcie i spór ze Mną wieǳcie!”—brzmi wezwanie Stworzyciela do istot, które stworzył. Bóg nie narzuca swojej woli nikomu. Nie może przyjąć hołdu nie składanego dobrowolnie i w sposób rozumny. Jakikolwiek przymus przeszkadzałby swobodnemu rozwojowi umysłu czy charakteru, czyniąc z nas bezduszne automaty. A to nie jest zamiarem

Stwórcy. Pragnie On, aby człowiek jako korona stworzenia osiągnął możliwie najwyższe szczyty rozwoju. Stawia przed nami wyżyny swych błogosławieństw i pragnie nas prowadzić do zdobycia ich dzięki swej łasce. Zaprasza do oddania się Jemu, aby mógł w nas czynić swoje dzieło. Od nas zależy, czy wybierzemy uwolnienie z niewoli grzechu i chwalebną wolność dzieci Bożych.

(4) Co powinniśmy uczynić w momencie oddania się Chrystusowi i stajemy się Jego uczniami?

Łukasz 14:33

Teksty Uzupełniające: Łukasz 5:11, 28; 18:22, 23, 28-30; Filipian 3:7, 8; 1 Jana 2:15-17

Oddając się Bogu, musimy koniecznie wyzbyć się wszystkiego, co nas od Niego dzieli. Wszystkiego, co odciąga serce od Boga, musimy zaniechać. Mamona jest bożkiem wielu ludzi. Miłość pieniędzy i pragnienie bogactwa jest złotym łańcuchem, przykuwającym człowieka do Szatana. Inna grupa ludzi pragnie sławy i świeckich honorów. Życie w samolubnej wygodzie i wolność od wszelkiej odpowiedzialności są bałwochwalczym bożkiem jeszcze innych. Te niewolnicze kajdany muszą być zerwane. Nie możemy w jednej części należeć do Pana, a w drugiej do świata. Nie jesteśmy dziećmi Bożymi, dopóki nie jesteśmy nimi w całości

(5) Dlaczego nie jesteśmy w stanie zasłużyć sobie na zbawienie?

Efezjan 2:8

Teksty Uzupełniające: Efezjan 2:5; Rzymian 3:20-26; Łukasz 7:50; Jana 3:14-18, 36

Są tacy, którzy wyznają, że służą Bogu, mimo to liczą na własne wysiłki w posłuszeństwie Jego prawu, w kształtowaniu prawego charakteru i w uzyskaniu pewności zbawienia. Ich serca nie są poruszone głębokim uczuciem miłości Chrystusa, zaś obowiązki życia chrześcijańskiego starają się przedstawić tak, jak gdyby Bóg wymagał od nich tego, by mogli osiągnąć niebo. Taka religia nie ma żadnej wartości. Gdy Chrystus zamieszkuje w sercu, dusza napęła się Jego miłością i radością społeczności z Nim, że będzie Ignęła ku Niemu, a rozmyślając o Nim zapominamy o sobie. Miłość do Chrystusa staje się źródłem działania. Ci, którzy odczuwają zniewalającą miłość Bożą, nie szukają najłatwiejszych sposobów spełnienia wymagań Bożych ani nie proszą o najgorszy wzór, lecz dążą do doskonałego dostosowania się do woli Odkupiciela. Ze szczerym pragnieniem oddają wszystko i przejawiają zainteresowanie proporcjonalne do wartości rzeczy, której poszukują. Wyznanie Chrystusa bez głębokiej miłości jest tylko mówieniem, formalnością i wielkim ciężarem.

(6) W jaki sposób Izajasz 53:5, 7 przedstawia mękę i upokorzenie, które doświadczył Chrystusadla naszego odkupienia?

Izajasz 53:5, 7

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:24; 3:18; Rzymian 4:25; 5:6-8; Daniel 9:24, Mateusz 20:28; Efezjan 5:2; Tytus 2:14

Czy czujesz, że oddanie Chrystusowi wszystkiego jest zbyt wielką ofiarą? Postaw sobie pytanie: „Co Chrystus za mnie dał?” Syn Boży dał wszystko—życie, miłość i cierpienie dla naszego odkupienia. Czy to możliwe, abyśmy, niegodni tak wielkiej miłości, odmówili Jemu naszych serc? Przecież w każdej chwili naszego życia jesteśmy uczestnikami błogosławieństw Jego łaski. Dlatego też nie potrafimy pojąć głębi nieświadomości i nędzy, z której zostaliśmy wyratowani. Czy możemy patrzeć na Tego, którego nasze grzechy przebiły i nadal być chętnymi do postępowania wbrew całej Jego miłości i ofierze? Czy w świetle niepojętego upokorzenia Pana chwały będziemy szemrać jedynie dlatego, że wejście do życia prowadzi przez konflikt i upokorzenie?

(7) Czego za nas doświadczył Pan Jezus co powinno wywołać w nas głęboki żal za nasze grzechy?

Izajasz 53:12

Teksty uzupełniające: Izajasz 53:5, 11; Galacjan 1:4, 3:13; 2 Koryntian 5:21; Hebrajczyków 9:26, 28; 1 Jana 2:2; 4:9, 10; Marek 15:28; Łukasz 22:37

Niejedno przepełnione pychą serce pyta: „Dlaczego mam się upokorzyć i wyrażać żal za grzechy, zanim zdobędę pewność, że Pan mnie przyjmie?” Spójrzmy na Chrystusa. Był bez grzechu, więcej, był Panem niebios. Ale dla człowieka przyszedł na świat i aby ratować ludzi stał się grzechem. „Siebie na śmierć ofiarował i policzony został pomiędzy przestępców. A On poniósł grzechy wielu i oręduje za przestępcami” Gdy rezygnujemy ze wszystkiego, z czego właściwie rezygnujemy? Splamione grzechem serce dajemy Jezusowi, by je oczyścił własną krwią i zbawił swą bezkresną miłością! A ludzie nadal myślą, że trudno jest oddać wszystko. Wstyd mi, gdy o tym słyszę, wstyd nawet pisać.

(8) Co powinno być naszym celem we wszystkim co czynimy i jakie mamy zapewne jeśli obieramy taki cel?

Mateusz 6:33

Teksty uzupełniające: Mateusz 6:30-32; 19:29; Rzymian 14:17; Jana 6:27; 1 Królewska 3:11-13; 17:13-16; Przypowieści Sal. 3:9, 10 Łukasz 12:31-34; Psalm 34:9, 10; 37:3-7, 18, 19, 20, 25; 1 Tymoteusz 4:8; 1 Jana 2:17

Bóg nie żąda, abyśmy oddawali cokolwiek, co jest dla nas pożyteczne. We wszystkim, co czyni, ma na względzie największe dobro swoich dzieci. Oby wszyscy, którzy Chrystusa odtrącili, mogli zrozumieć, że On ma im do zaoferowania dobra o wiele większe nad te, których sami szukają. Człowiek, który myśli i działa wbrew woli Bożej, czyni wielką krzywdę i

niesprawiedliwość przede wszystkim wobec własnej duszy. Nie można znaleźć prawdziwej radości na ścieżce zakazanej przez Tego, który zna i planuje dla dobra swoich stworzeń to, co najlepsze. Droga grzechu jest drogą nędzy i zniszczenia.

(9) Jeśli szukamy Królestwa Bożego jaką obietnicę daje nam Bóg jako swoim dzieciom?

Psalm 37:4, 5

Teksty uzupełniające: Psalm 145:19; 84:11; 23:1-5; 36:8 ; Jana 10:10; 15:7, 16; 2 Koryntian 9:8-11; Łukasz 12:30-33; 1 Tymoteusz 6:17; 1 Jana 5:14, 15

Popelnilibyśmy wielki błąd myśląc, że Bóg chętnie patrzy na cierpienia swoich dzieci. Całe niebo jest zainteresowane szczęściem człowieka. Nasz Ojciec Niebiański nie zamyka przed żadnym ze swych stworzeń drogi radości i szczęścia. Chce jedynie uchronić nas od uciech, które mogą przynieść cierpienie i rozczarowanie oraz zamknąć nam drzwi do szczęścia i niebios. Odkupiciel świata przyjmuje człowieka takim, jakim jest, ze wszystkimi jego pragnieniami, niedoskonałościami i słabościami. Nie tylko oczyści nas od grzechu i zbawi swoją świętą krwią, lecz zaspokoi tęsknotę serca wszystkich, którzy biorą na siebie Jego jarzmo i noszą Jego brzemię. Tych, którzy przychodzą do Niego po chleb żywota, obdarowuje pokojem i odpoczynkiem. Nakłada na nas tylko takie obowiązki, które prowadzą do największych błogosławieństw, niedostępnych dla grzeszników. Człowiek żyje prawdziwą

radością, gdy posiada Chrystusa nadzieję chwały, ukształtowanego w twoim wnętrzu.

(10) W jaki sposób całkowicie możemy podporządkować nasze życie Chrystusowi?

Jozue 24:15

Teksty uzupełniające: 1 Królewska 18:21; Przypowieści Sal. 4:25-27 Mateusz 26:39; 6:10, 21; Rzymian 12:1 ; Filipian 2:5, 13; Jakub 4:7; Łukasz 1:38; 1 Piotra 4:19

Chcecie oddać Mu siebie, lecz jesteście moralnie słabi, w niewoli zwątpienia, kontrolowani przez zwyczaje waszego grzesznego życia. Wasze przyrzeczenia i postanowienia są jak bicz z piasku. Nie potraficie panować nad myślami, pragnieniami i uczuciami. Świadomość stale łamanych przyrzeczeń i nie dotrzymanych ślubów osłabia wiarę w waszą własną szczerość. Wpadacie w rozpacz i sądzicie, że Bóg nie może was przyjąć. Jednak nie musicie wpadać w rozpacz. Musicie poznać prawdziwą moc woli. Jest ona w naturze ludzkiej siłą rządzącą mocą decyzji i wyboru. Wszystko zależy od właściwego działania woli. Bóg obdarzył ludzi mocą i możliwością wyboru, aby ją ćwiczyli. Nie potrafisz zmienić swego serca, nie potrafisz samodzielnie odwzajemnić uczuć Boga, ale możesz wybrać drogę służenia Bogu. Możesz poddać Mu swoją wolę, wówczas On będzie w tobie działał według swojej woli i upodobań. W ten sposób cała twoja natura zostanie poddana kontroli Ducha Chrystusowego. Twoje uczucia skoncentrują się na Nim, a myśli będą pozostawać z Nim

(11) Jaki będzie rezultat naszego całkowitego podporządkowania się Chrystusowi?

[illegible]

Wiara i akceptacja

7-16

(1) W miarę jak będziemy bardziej pragnąć harmonii i pokoju z Bogiem jaka będzie nasza reakcja na grzech?

Ezechiel 36.31

Teksty Uzupełniające: Ezechiel 6:9; 20:43
Łukasz 18:13; 5:8; Rzymian 6:21; Psalm
40:12 Ezdrasz 9:6; 2 Koryntian 7:9-11

Gdy nasze sumienie rozbudzi się pod wpływem Ducha Świętego, pojmiemy istotę grzechu, jego moc, bezprawie i nieszczęście. Spojrzymy na niego z odrazą. Powinniśmy czuć, że grzech odłączył nas od Boga, moc zła wzięła nas w niewolę. Im bardziej staramy się uciec, tym bardziej odczuwamy swoją bezsilność. Motywy naszego działania i serce są nieczyste. Dostrzegamy, że nasze życie było wypełnione samolubstwem i grzechem. Tęsknimy za odpuszczeniem win, oczyszczeniem ducha, za wolnością. Cóż jednak mamy uczynić, aby uzyskać harmonię z Bogiem i stać się do Niego podobnymi?

(2) Komu Pan oferuje życiodajną wodę przebaczenia i pokoju?

Izajasz 55:1

Teksty uzupełniające: Izajasz 41:17; Jan 14:14; 7:37,38; 12:32; Objawienie 21:6; 2 Piotra 3:9

Potrzebujemy niebiańskiego pokoju przebaczenia, spokoju ducha i miłości. Nie kupisz tego za pieniądze, nie zdobędziesz rozumem, nie osiągniesz mądrością i nie ma nadziei, byś swoim własnym staraniem zapewnił to sobie. A Bóg ofiaruje nam to jako dar „bez pieniędzy i bez płacenia. Staną się one twoim udziałem, jeśli tylko wyciągniesz rękę i uchwycisz je. „Chodźcie i spór ze Mną wieǳcie! — mówi Pan — Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby czerwone jak purpura, staną się jak wełna” (Iz. 1, 18)

(3) Co Bóg nam obiecuje kiedy poszukujemy Jego pokoju?

Ezechiel 36:26

Teksty uzupełniające: Ezechiel 11:19,20; 5 Mojżeszowa 30:6; Jeremiasz 32:39; 2 Koryntian 5:17; 3:3; Jan 3:3-6

Wyznałeś swoje grzechy i z całego serca je odrzuciłeś. Postanowiłeś oddać się Bogu i teraz możesz przyjść do Niego prosić, by zmył twoje grzechy i odnowił twoje serce. Wówczas wierz, że Bóg to uczyni, ponieważ to obiecał. Tego nauczał Jezus, gdy był tu na ziemi. Jeśli uwierzemy, dar przez Boga obiecany stanie się naszą własnością.

(4) Dlaczego znaki i cuda dokonane przez Chrystusa zostały zapisane w Słowie Bożym?

własnych nogach. Usłuchał rozkazu Chrystusa, a Bóg dał mu siły. Paralityk został uzdrowiony.

(6) Dlaczego nie możemy uświęcić naszego serca przez własne wysiłki?

Jeremiasz 17:9

Teksty uzupełniające: Jeremiasz 13:23; 16:12; Psalm 51:5; 53:1-3; 1 Mojżeszowa 6:5; Job 15:14-16; Treń 9:3; Marek 7:21,22; Jakub 1:14,15; Rzymian 7:14-20; Efezjan 2:3

Jesteśmy takimi samymi grzesznikami. Nie potrafimy wyrazić prawdziwego żalu za dawne grzechy ani zmienić serca lub stać się świętymi. Ale Bóg przyrzeka uczynić to wszystko dla nas przez Chrystusa. Uwierź tej obietnicy. Wyznaj swoje grzechy i oddaj się Bogu. Zdecyduj się Mu służyć. A gdy tylko to uczynimy, Bóg spełni swoje słowo wobec nas. Jeśli wierzymy obietnicy, uwierzmy, że stało się to faktem dokonanym dzięki Bogu. Wtedy Jezus uzdrowi nas, tak jak uleczył paralityka. Nie czekajmy aż odczujemy uzdrowienie, lecz powiedzmy: „Wierzę nie dlatego, że czuję się uzdrowionym, ale dlatego, że Bóg obiecał”.

(7) Jeśli z wiarą poszukujemy Bożego przebaczenia naszych grzechów skąd możemy mieć pewność, że je otrzymamy?

Mateusz 7:11

Jan 20:31

Teksty Uzupełniające: Mateusz 9:6; Marek 2:7,10; Jan 5:24,39; 6:40; 1 Jana 5: 10-13

Jezus uzdrawiał ludzi, gdy wierzyli w Jego moc. Pomagając w rzeczach widocznych, zdobywał ich zaufanie dla spraw niewidzialnych. W ten sposób prowadził ich do przyjęcia wiarą Jego mocy odpuszczenia grzechów

(5) Jaki jest nasz udział w otrzymaniu odpuszczenia grzechów?

Marek 11:24

Teksty uzupełniające: Mateusz 8:13; 21:26; 9:6 Psalm 32:10; Efezjan 2:8; 1 Tymoteusza 4:10

Z prostych słów Biblii, opisujących uzdrowienia chorych przez Jezusa, możemy się nauczyć, jak należy wierzyć w przebaczenie grzechów. Wróćmy do historii paralityka znad sadzawki Betesda. Od trzydziestu ośmiu lat leżał bezwładny w cierpieniu i bezsilności. Zbawiciel powiedział do niego: „Wstań, weź swoje łożo i chodź” (Jan 5, 8). Ów chory mógłby odpowiedzieć: „Panie, jeśli mnie uzdrowisz, usłucham Twojego słowa”. Ale nie, on uwierzył słowom Chrystusa. Uwierzył, że został już uzdrowiony i natychmiast powstał ze swego łoża. Chciał chodzić i chodził na

Teksty uzupełniające: Marek 11:24; Łukasz 11:11; 1 Jana 5:14,15; Psalm 86:5; 103:11-13; Micheasz 7: 18,19; Rzymian 5:8-10; 8:32; Efezjan 2:4-6; Tytus 3:4-7

Ta obietnica spełni się tylko pod tym warunkiem, że prosić będziemy zgodnie z Jego wolą. Bóg bowiem chce oczyścić nas z grzechu, uczynić swymi dziećmi i przysposobić do świętego życia. O te błogosławieństwa możemy więc prosić i wierzyć, że je otrzymamy. Jednocześnie z góry dziękujemy Bogu, że je otrzymaliśmy. Jest naszym przywilejem to, że możemy przyjść do Jezusa i być oczyszczonymi. Potem możemy stanąć przed prawem bez wstydu i wyrzutów sumienia. „Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie nie ma już potępienia” (Rzym. 8, 1).

(8) W jaki sposób możemy utrzymać nasz kontakt z Bogiem?

Kolosan 2:6

Teksty uzupełniające: Hebrajczyków 11:6; 3:14; Galacjan 5:16; Jan 15:4-9; 1 Jana 2:6; 2 Koryntian 5:7; Efezjan 5:1,2; Mateusz 6:33

Od tej chwili nie należymy więcej do siebie. Zostaliśmy odkupieni za wysoką cenę. „Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach, złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy” (I Piotra 1, 18. 19). Przez ten prosty akt zawierzenia Bogu Duch Święty rozpoczyna

w twoim sercu nowe życie. Jesteś jak dziecko narodzone w rodzinie Bożej, a On miłuje cię tak, jak miłuje Swego Syna. Gdy oddałeś się Jezusowi, nie odwracaj się i nie odłączaj już więcej od Niego. Mów codziennie: „Należę do Chrystusa. Oddałem się Jemu”. Proś Go, by dał ci swego Ducha i zachował cię w łasce. Ponieważ przez wiarę i oddanie się Bogu stałeś się Jego dzieckiem, masz teraz żyć w Nim. Apostoł Paweł pisze: „Jak więc przyjęliście naukę o Chrystusie Jezusie, jako Panu, tak w Nim postępujcie” (Kol. 2, 6).

(9) Co Chrystus oferuje tym, którzy do Niego przychodzą?

Mateusz 11:28

Teksty uzupełniające: Izajasz 11:10; 48:17,18; Jeremiasz 6:16; Hebrajczyków 4:1

Niektórzy sądzą, jak się wydaje, iż najpierw muszą przejść przez okres próby, dać Panu dowody swego nawrócenia, zanim będą mogli czerpać z błogosławieństw. Ale to nieprawda. Wszyscy mogą w każdej okoliczności o nie prosić. Każdy człowiek potrzebuje Jego łaski, Ducha Chrystusowego, pomocy w słabościach, gdyż inaczej nie może opierać się złu. Chrystus cieszy się, gdy przychodzimy do Niego takimi jakimi jesteśmy, grzesznymi, bezsilnymi i uzależnionymi. Możemy do Niego przyjść z wszystkimi naszymi słabościami, głupotą i grzesznością, i upaść ze skrucą do Jego nóg. Pragnie On wziąć nas w ramiona swej miłości, zbliżnić nasze rany i oczyścić z wszelkiej nieczystości

(10) Jakie zapewnienie od Boga otrzymuje każdy pokutujący grzesznik?

Izajasz 44:22

Teksty uzupełniające: Izajasz 1:18; 43:25; Jeremiasz 33:8; Tytus 2:13, 14; 1 Jana 1:9

Pod tym względem tysiące ludzi błędzi wątpiąc w to, że Jezus wybaczy im osobiście i indywidualnie. Nie chwytają Boga za Jego słowo. Przywilejem wszystkich, którzy spełniają warunki, jest wiara, że przebaczenie Boże rozciąga się na wszystkie grzechy. Odrzuć podejrzenie, że Boże obietnice nie są przeznaczone dla ciebie. Przeznaczone są one dla każdego skruszonego przestępcy. Moc i łaska po to zostały zapewnione przez Chrystusa, aby za pośrednictwem usługujących aniołów mogła je otrzymać każda wierząca dusza. Nikt nie jest na tyle grzeszny, aby nie mógł znaleźć siły, czystości i sprawiedliwości w Chrystusie, który za niego umarł. Jezus chce zdjąć ze wszystkich splamione grzechem szaty, a dać białe odzienie sprawiedliwości. Nie pragnie śmierci, lecz życia dla grzesznika.

(11) Co Bóg czyni z problemem grzechu jeśli odpowiadamy na Jego wezwanie do pokuty?

Psalmy 103: 10-12

Teksty uzupełniające: Psalmy 103:13-19; 130:3, 4; Ezdrasz 9:13; Nehemiasz 9:31; Job 11:6

Bóg nie postępuje z nami tak jak ograniczeni grzechem ludzie odnoszą się do siebie. Jego myśli są pełne miłosierdzia, miłości i najgłębszego współczucia. Mówi: „Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu” (Iz. 55, 7). „Usunąłem twoje grzechy jak chmurę i twoje wykroczenia jak obłok. Powróć do Mnie, bom cię odkupił” (Iz. 44, 22). „Ja nie mam żadnego upodobania w śmierci...Zatem nawróćcie się, a żyć będziecie” (Ezech. 18, 32). Szatan jest zawsze gotów okraść nas z błogosławionej pewności Boga. Pragnie pozbawić duszę każdej isierki nadziei i ostatniego promienia światła, lecz nie wolno mu na to zezwolić. Nie można słuchać kusiciela, trzeba mu powiedzieć: Jezus umarł za mnie, abym mógł żyć. Tak bardzo mnie miłuje, że nie dopuści, ażebym zginął.

(12) W jaki sposób Bóg traktuje swoje dzieci, które chociaż chwilowo zboczyły z Jego drogi jednak później powróciły do Niego?

Łukasz 15:20

Teksty uzupełniające: Mojżeszowa 30:2-4; Psalmy 86:5, 15; 78:3; 145:8

Ojciec mój niebiański jest miłosierny i chociaż nadużyłem i zlekceważyłem błogosławieństwo Jego miłości, wstanę i pójdę do naszego Ojca i powiem Mu: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem Ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem, uczyn mnie choćby jednym z najemników.” Lecz i ta wzruszająca

przypowieść nie może oddać choćby częściowo nieskończonego miłosierdzia Ojca Niebiańskiego. Pan mówi przez proroka: „Umiłowałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowywałem dla ciebie łaskawość” (Jer. 31, 3). Serce ojcowskie pała miłością do grzesznika nawet wówczas, kiedy ten traci majątność swoją w obcym kraju, daleko od domu ojca. Każde pragnienie powrotu do Boga, które rodzi się w sercu, jest wynikiem troskliwej działalności Jego Ducha, błagającego i przyciągającego zbłąkanego do miłosiernego serca jego Ojca.

(13) Jaka obietnica została dana wszystkim tym, którzy szukają Pana?

Jan 6:37

Teksty uzupełniające: Mateusz 11:28; Hebrajczyków 7:25; Psalm 102: 17; Izajasz 55:7; Objawienie 22:17; 2 Piotr 3:9; Rzymian 8:31, 32; 5:8

Czytając Pismo Święte pełne wielkich obietnic, jak można jeszcze wątpić? Czy możesz wierzyć, że gdy biedny grzesznik zapragnie powrócić i otrzymać przebaczenie grzechów, to Pan powstrzyma go od przyjscia w żalu i skrusze do swych stóp? Precz z taką myślą! Nic nie może bardziej ranić duszy niż widzenie naszego Niebiańskiego Ojca w takim świetle. Bóg nienawidzi grzechu, ale miłuje grzesznika. W osobie Chrystusa dał nam siebie, abyśmy wszyscy mogli zostać zbawieni i w królestwie chwały otrzymać wieczne błogosławieństwo. Czyż Bóg mógł użyć jeszcze bardziej mocnego lub

delikatniejszego języka, aby wyrazić swoją miłość do nas? Ty, który wątpisz i lękasz się, spojrzysz w górę! Jezus żyje, aby nadal być naszym pośrednikiem. Dziękuj Bogu za dar Jego najdroższego Syna i proś Go, aby śmierć, którą poniósł dla ciebie, nie była daremna. Dzisiaj Duch Boży zaprasza cię. Całym swoim sercem przyjdź do Jezusa, a doznasz Jego błogosławieństw. Kiedy czytasz o obietnicach Bożych, pamiętaj, że tchną one niewymowną litością i miłosierdziem. Kochające serce Ojca wychodzi na spotkanie grzesznika z bezgranicznym współczuciem. „W Nim mamy odkupienie przez Jego krew — odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski” (Efez. 1, 7). Wierz, że Bóg ci pomoże. On chce odnowić w tobie swój moralny obraz. Gdy więc zbliżysz się do Niego ze skruchą i wyznaniem, On przybliży się do ciebie z łaską i przebaczeniem.

(14) Na jakie wspaniałe obietnice Boże mogą powołać się dzieci wiary?

Izajasz 49:15

Teksty uzupełniające: Mojżeszowa 31:6, 8; Malachiasz 3:17; Rzymian 8:38, 39; Jeremiasz 31:33-35; 32:38-40; Jan 10:27-30

Po przestudiowaniu Słowa Bożego poczułem jak Duch Święty puka do mojego serca. (Objawienie 3:20) Zaznacz: Tak Niezdecydowany. Rozumiem, iż jestem grzesznikiem, który potrzebuje Zbawiciela. (Rzymian 3:23) Zaznacz: Tak Niezdecydowany. Jestem pełen podziwu, iż Bog okazał mi swoją miłość poprzez zesłanie na ziemię swojego syna Jezusa

Chrystusa, aby zbawić mnie od zniszczenia (Jan 3:16, 17) i wiem, iż On jest jedyną drogą do zbawienia. (Jan 10:9) Zaznacz Tak Niezdecydowany Rozumiem, iż jeśli szczerym sercem wyznam moje grzechy Chrystus obmyje mnie swoją krwią ze wszelkiej nieprawości. (1 Jan 1:9) Zaznacz Tak Niezdecydowany. Jeśli w odpowiedzi na powyższe pytania zaznaczyłeś "Tak" zapraszam Cię do podjęcia decyzji Twojego życia. Przez wiarę Jezus może stać się Twoim osobistym Zbawicielem jak również możesz doświadczyć w Twoim życiu Jego wspaniałego pokoju, mocy i niesutającej miłości. Po prostu szczerym sercem powtórz poniższą modlitwę. (Jan 1:12) "Drogi Ojcie w niebie wiem, że jestem grzesznikiem i wierzę, że posłałeś swojego Syna, by umarł za mnie. Z wiarą proszę, aby Jezus był moim Zbawicielem i swoją cenną krwią oczyścił mnie z licznych moich grzechów (wymień je jeśli to możliwe). Pragnę zejść z grzesznych dróg, którymi dotychczas kroczyłem i proszę Cię, abyś stał się PANEM mojego życia. W imieniu Jezusa proszę. Amen." Gratulacje! Może czujesz się inaczej, a być może nie, ale poprzez wiarę JESTEŚ odkupionym dzieckiem Bożym i nowym stworem w Chrystusie (Dzieje 16:31)! Teraz jako latorośl trwaj w Nim każdy moment (Jan 15: 1-8) i pewnego dnia On przyjdzie, aby zabrać Cię do Twojego nowego domu w niebie (Jan 14:1-3).

Po przestudiowaniu Słowa Bożego poczułem jak Duch Święty puka do mojego serca. (Objawienie 3:20) Zaznacz: Tak Niezdecydowany. Rozumiem, iż jestem grzesznikiem, który potrzebuje Zbawiciela. (Rzymian 3:23)

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Jestem pełen podziwu, iż Bog okazał mi swoją miłość poprzez zesłanie na ziemię swojego syna Jezusa Chrystusa, aby zbawić mnie od zniszczenia (Jan 3;16, 17) i wiem, iż On jest jedyną drogą do zbawienia. (Jan 10:9)

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Rozumiem, iż jeśli szczerym sercem wyznam moje grzechy Chrystus obmyje mnie swoją krwią ze wszelkiej nieprawości. (1 Jan 1:9)

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Jeśli w odpowiedzi na powyższe pytania zaznaczyłeś „Tak“ zapraszam Cię do podjęcia decyzji Twojego życia. Przez wiarę Jezus może stać się Twoim osobistym Zbawicielem jak również możesz doświadczyć w Twoim życiu Jego wspaniałego pokoju, mocy i niesutającej miłości. Po prostu szczerym sercem powtórz poniższą modlitwę. (Jan 1:12)

Drogi Ojcie w niebie wiem, że jestem grzesznikiem i wierzę, że posłałeś swojego Syna, by umarł za mnie. Z wiarą proszę, aby Jezus był moim Zbawicielem i swoją cenną krwią oczyścił mnie z licznych moich grzechów (wymień je jeśli to możliwe). Pragnę zejść z grzesznych dróg, którymi dotychczas kroczyłem i proszę Cię, abyś stał się PANEM mojego życia. W imieniu Jezusa proszę. Amen. “

Gratulacje! Może czujesz się inaczej, a być może nie, ale poprzez wiarę JESTEŚ odkupionym dzieckiem Bożym i nowym stworem w Chrystusie (Dzieje 16:31)! Teraz jako latorośl trwaj w Nim każdy moment (Jan 15:1-8) i pewnego dnia On przyjdzie, aby zabrać Cię do Twojego nowego domu w niebie (Jan 14:1-3).

Próba uczniostwa

8-16

(1) Według poniższego tekstu do czego została porównana praca Ducha Świętego?

Jan 3:8

Teksty Uzupełniające: Kaz.Salomona 11:5;
Dzieje Ap. 2:2; 4:31; Jana 3:5

Ktoś może nie podać dokładnie chwili i miejsca swego nawrócenia ani okoliczności, w których to się stało, lecz to nie oznacza jeszcze, że nie jest nawrócony. Duch Boży działa na serce ludzkie podobnie jak niewidzialny wiatr. Efekty powiewu są dobrze widoczne i odczuwane. Owa odradzająca moc, której żadne oko ludzkie nie jest w stanie dojrzeć, tworzy nowe życie w duszy, nową istotę na podobieństwo Boże. Choć działanie Ducha Świętego jest ciche i niedostrzegalne, skutki jego są widoczne. Jeśli serce odnowione jest przez Ducha Bożego, całe życie będzie o tym świadczyć.

(2) W jaki sposób dokonuje się przemiana życia i odnowa serca?

2 Koryntian 5:17

Teksty Uzupełniające: Ezechiela 11:19, 20;
36:26; 18:27-31; Efezjan 2:10; 4:23, 24;
Rzymian 6:4-6; 8:10

Pomimo iż nie potrafimy niczego uczynić, aby zmienić nasze serca lub dojść w życiu do harmonii z Bogiem — a nie wolno nam także ufać sobie samym lub naszym dobrym uczynom — to nasze życie objawia, czy łaska Boża zamieszkuje w naszym wnętrzu. Zmiana będzie widoczna w charakterze, obyczajach i działaniu. Uwypuklił się wielki kontrast między naszym dotychczasowym życiem, a życiem, które teraz rozpoczęliśmy. Charakter nie objawia się w przypadkowym dobrym lub złym uczynku, lecz w stałym usposobieniu, w tendencjach codziennych słów i czynów. Prawdą jest, że na zewnątrz życie nasze może się nieraz wydawać nienaganne i sprawiedliwe bez odnawiającej mocy Chrystusa. Chęć zdobycia wpływu na otoczenie i pragnienie budzenia szacunku u bliźnich, mogą być przyczyną pozornie poprawnego życia. Szacunek do samego siebie, może nas doprowadzić do uniknięcia pojawienia się zła. Nawet serce pełne egoizmu potrafi się zdobyć na dobre uczynki. W jaki więc sposób możemy wiedzieć, po której stronie się znajdujemy? Kto włada sercem? O kim myślimy? O kim lubimy rozmawiać? Do kogo kierujemy nasze najserdeczniejsze uczucia i najlepsze działanie? Jeśli jesteśmy Chrystusowi, nasze myśli są z Nim, a najprzyjemniejsze rozważania o Nim. Wszystko, co mamy i czym jesteśmy — Jemu poświęcamy. Pragniemy stać się do Niego podobni, żyć Jego duchem, pełnić Jego wolę i wszystko czynić według Jego upodobania.

(3) Jakie cechy charakteru świadczą i naszym prawdziwym nowonarodzeniu?

Galacjan 5:22, 23

Teksty Uzupełniające: Galacjan 5:16, 17; Psalm 92:12-14; Mateusz 12:33; Łukasz 8:14, 15

Odrodzeni w Jezusie Chrystusie wydają nie będą mieć więcej upodobania w starych pragnieniach, ale w wierze Syna Bożego pójdą Jego śladami, odbijając Jego charakter i oczyszczając się, by stać się czystymi jak On. Umiłują to, czego niegdyś nienawidzili, znienawidzą to, co kiedyś miłowali. Serca, dotąd pełne pychy, staną się ciche i pokorne. Próżni i uparci nabiorą powagi i skromności. Pijak stanie się trzeźwym, butny powściągliwym. Nawyki zostaną odrzucone. Chrześcijanin nie będzie szukał zewnętrznego blasku, gdyż wartość w oczach Bożych ma jedynie „wnętrze serca człowieka o nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha” (I Piotra 3, 4).

(4) Jeśli narodziliśmy się na nowo co będziemy chcieli uczynić tym, których skrzywdziliśmy.

Łukasz 19:8

Teksty Uzupełniające: Mojż. 22:1; Mateusza 5:23, 24; Łukasz 3:8; 1 Samuela 12:3; 2 Samuel 12:6

Dopóki nie zmienimy naszych serc i sposobu życia, nie może być mowy o prawdziwym nawróceniu. Dopiero gdy grzesznik odnowi swoje ślubowanie, wyzna

swoje grzechy, umiłuje Boga i bliźnich, może być pewny, że przeszedł ze śmierci do życia. Kiedy jako błądzące i grzeszne istoty przyjdziemy do Chrystusa i staniemy się uczestnikami Jego przebaczącej łaski, w sercu wytryśnie miłość. Każdy ciężar staje się lekki, gdyż jarzmo, które Chrystus nakłada, jest lekkie. Obowiązek będzie dla nas rozkoszą, a każda ofiara przyjemnością. Droga, która zdawała się tonąć w mrokach, będzie odtąd oświetlana promieniami Słońca Sprawiedliwości.

(5) Co jest źródłem miłości, która zmienia, napelnia i pochodzi z serca przemienionego łaską Chrystusa?

1 Tesaloniczan 3:12

Teksty Uzupełniające: 1 Jana 4:7-13; 1 Tesaloniczan 4:9; Jakub 1:17; Galacjan 5:22; 2 Timoteusza 1:7

Piękno charakteru Chrystusa będzie widoczne w Jego naśladowcach. Pełnienie woli Boga było dla Jezusa radością. Miłość Boga i zapal ku Jego chwale były przewodnią mocą w życiu Zbawiciela. Miłość ta upiększała i uszlachetniała wszystkie Jego czyny. Miłość pochodzi jedynie od Boga. Nieuświęcone serce nie potrafi jej stworzyć. Mieszka ona tylko w sercach opanowanych przez Jezusa. „My miłujemy (Boga), ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował” (1 Jana 4, 19). W sercu odnowionym łaską Bożą miłość jest podstawą działania. Trzyma na wodzy namiętności. Zwycięża wrogość i uszlachetnia uczucia. Miłość pielęgnowana w duszy czyni życie słodszy i wywiera szlachetny wpływ na otoczenie.

(6) W jaki sposób możemy wyrażać naszą miłość do Boga?

Jan 14:15

Teksty Uzupełniające: Jan 14:21; 15:10-14; 21:15-17; Mateusza 25:34-40; 1 Jana 2:3-6; 4:19-21

(7) Dlaczego posłuszeństwo w mocy Chrystusa jest kluczowym aspektem w naszej relacji z Nim?

1 Jana 2:4

Teksty Uzupełniające: 1 Jana 1:6-10; 4:20, 21; Jakub 2:14-16; 2 Tymoteusza 3:5

Dzieci Boże muszą wystrzegać się przede wszystkim dwóch ważnych błędów. Dotyczy to zwłaszcza ludzi, którzy dopiero uwierzyli w Jego łaskę. O pierwszym błędzie mówiliśmy już wyżej. Polega on na zaufaniu wszystkiemu, co można uczynić, aby osiągnąć harmonijną jedność z Bogiem. Kto chce dostąpić świętości przez własne próby zachowania przykazań, sięga po to, co niemożliwe. Wszystko bowiem, co możemy uczynić bez Chrystusa, jest skażone egoizmem i grzechem. Jedynie łaska Chrystusa przez wiarę może uczynić nas świętymi. Drugim, równie niebezpiecznym błędem, jest mniemanie, że wiara w Chrystusa uwalnia nas od zachowywania prawa Bożego, gdyż od chwili, gdy stajemy

się uczestnikami łaski Chrystusa, nasze postępowanie nie ma nic wspólnego z naszym odkupieniem

(8) Czego Chrystus w nas dokonuje w momencie naszego nowonarodzenia?

Hebrajczyków 10:16

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 8:8-10; Jeremiasza 31:33, 34; 32:40; Rzymian 8:2-4; Mojż. 30:6; Psalm 37:31; 40:8; Izajasza 51:7; Ezechiel 11:19, 20; 36:26, 27

Ale zauważmy tutaj, że posłuszeństwo nie jest zwykłą zewnętrzną usługą, lecz służbą miłości. Zakon Boga jest wyrazem samej Jego natury, ucieleśnieniem wielkiej zasady miłości, a przez to fundamentem Jego rządu w niebie i na ziemi. Jeśli nasze serca są odnowione na podobieństwo Boże i wszczepiona jest w nie boska miłość, czyż w naszym życiu nie zostanie wypełnione prawo Boga? Gdy miłość będzie zakorzeniona w sercu, a człowiek zostanie odnowiony na Jego podobieństwo, dokona się obietnica nowego przymierza między Bogiem a człowiekiem, która brzmi: „Prawa moje dam w serca ich; także w umyśle ich wypiszę je” Jeżeli prawo Boże zapisane jest w sercu, czyż nie uzewnętrznia się to w życiu? Prawdziwą cechą uczniów Chrystusa jest posłuszeństwo — służba i miłość. Pismo Święte mówi: „Albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań” (1 Jana 5:3). „Kto mówi: Znam Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy” (1 Jana 2: 4). Wiara i tylko wiara zamiast uwalniać człowieka od

posłuszeństwa, czyni nas uczestnikami łaski Chrystusa, która z kolei umożliwia nam posłuszeństwo.

(9) Po czym można poznać tych, którzy służą Mistrzowi?

Mateusz 7:16, 20

Teksty Uzupełniające: Łukasz 6:43-45; Jan 15: 4-7; Jakub 3:12

Nie możemy zapracować na zbawienie przez nasze posłuszeństwo, gdyż zbawienie jest darem Boga do nabycia przez wiarę. Posłuszeństwo zaś jest owocem wiary. „A wiecie, że On się objawił po to, aby zgładzić grzechy, w Nim zaś nie ma grzechu. Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy; żaden zaś z tych, którzy grzeszą, nie widział Go ani Go nie poznał” (I Jana 3, 5. 6). Oto najlepszy sprawdzian. Jeśli jesteśmy złączeni z Chrystusem, jeśli miłość Boża w nas mieszka, nasze uczucia, myśli, cele i działania będą zgodne z wolą Boga wyrażoną w przepisach Jego świętego prawa. „Dzieci nie dajcie się zwodzić nikomu; kto postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, tak jak On jest sprawiedliwy” (I Jana 3, 7). Sprawiedliwość jest określona przez standard świętego prawa Boga wyrażonego w dziesięciu przykazaniach danych na górze Synaj.

(10) Jakie dwa równorzędne elementy występują w naszym życiu kiedy oddajemy Bogu nasze serce?

Jakub 2:17

Teksty Uzupełniające: Jakub 2:14, 19, 20, 26; 1 Tesaloniczan 1:3; Tymoteusz 1:5; 2 Piotra 1:5-9; Galacjan 5:6; 2 Tesaloniczan 1:11; Efezjan 2:8-10

Tak zwana wiara w Chrystusa, która zwalnia człowieka z obowiązku posłuszeństwa względem Boga, nie jest wcale wiarą, lecz zarozumiałością. „Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę” Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwą jest sama w sobie” Przed przyjściem na świat Jezus powiedział o sobie: „Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu” (Psalm 40, 9). A tuż przed powrotem do nieba oświadczył: „Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości” (Jan 15: 10). Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował” „Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami” (I Jana 2:3, 6).

(11) Na czym przykładzie winniśmy się opierać budując naszą wiarę i życie służby?

1 Piotra 2:21

Teksty Uzupełniające: Mateusz 10:38, 39; Psalm 85:13; Efezjan 5:1, 2; Filipian 2:4, 5; 1 Jana 2: 3-6; 3:16-18; Łukasz 9:23-25; Hebrajczyków 12:1, 2. 12

(12) Jakiej cechy charakteru winniśmy pragnąć, a która została obiecana przez Chrystusa tym, którzy pragną i łakną?

Mateusz 5:6

Teksty Uzupełniające: Filipian 1:6; 3:9, 12-14; Przypowieści Sal. 15:9; 1 Tymoteusza 6:11; 2 Tymoteusza 2:22

Warunek życia wiecznego pozostaje od wieków taki, jaki dany był w raju, przed upadkiem naszych pierwszych rodziców: doskonałe posłuszeństwo prawu Bożemu i doskonała sprawiedliwość. Gdyby życie wieczne było udzielane pod jakimkolwiek innym warunkiem, szczęście całego wszechświata byłoby zagrożone. Droga nadal stałaby po wszystkie wieki otworem dla grzechu, z całą jego nędzą i podłością.

(13) Jaki przywilej Bóg nam oferuje?

2 Piotra 1:4

Teksty Uzupełniające: Ezechiela 36:25-27; 2 Koryntian 3:18; 6:17, 18; Efezjan 4:23, 24; Hebrajczyków 8: 10-12; 12:10; Jana 1:12, 13; Kolosan 3:10, 14.

(14) Jaki dar jest zapewniony nam poprzez krew Chrystusa?

Efezjan: 1:7

Teksty Uzupełniające: Kolosan 1:14; 1 Koryntian 1:30; Rzymian 3:24-26; Hebrajczyków 9:12-15; 10:16-19; 1 Piotra 1:18, 19; 1 Jana 2:2; 4:10; Objawienie 5:9; Psalm 130:7

Adam przed upadkiem mógł ukształtować w sobie sprawiedliwy charakter dzięki posłuszeństwu względem prawa Bożego. Ale nie uczynił tego, a z powodu jego grzechu i nasza natura jest grzeszna. Dlaczego nie potrafimy uczynić siebie sprawiedliwymi? Ponieważ jesteśmy grzeszni i upadli, nie możemy doskonale być posłuszni Prawu Bożemu. Sami nie mamy własnej sprawiedliwości, abyśmy mogli wypełnić wymagania Bożego prawa. Lecz Chrystus przygotował nam drogę ucieczki. Żył na ziemi wśród tych samych co my pokus i doświadczeń. Ale żył bez grzechu. Umarł za nas, a teraz pragnie wziąć na siebie nasze winy i udzielić nam swojej sprawiedliwości. Choćby życie twoje było pełne grzechów, gdy poddasz się Jezusowi i przyjmiesz Go jako swojego Zbawiciela, będziesz zaliczony do sprawiedliwych.

(15) Po naszym nowonarodzeniu w jaki sposób możemy trwać i wzrastać w Panu?

Galacjan 2:20

Teksty Uzupełniające: Rzymian 1:17; 5:2; 1 Piotra 1:5-9; 2 Koryntian 1:24; 5:7; Hebrajczyków 12:2; 11:6

Przez wiarę masz utrzymać łączność z Chrystusem i na stałe powierzyć Mu swoją wolę, a jak długo to czynisz, On będzie Cię zmieniał tak, aby twoja wola i działanie były zgodne z Jego dobrym upodobaniem. Potem zaś będziesz mógł powiedzieć: „Razem z Chrystusem zostałem przybity do krzyża. Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” Chrystus tak powiedział do uczniów: „Gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was” (Mat. 10, 20). Gdy Chrystus zamieszka w twoim sercu, będziesz okazywał tego samego ducha i to samo dobre działanie — uczynki sprawiedliwości i posłuszeństwa. Nie ma w nas nic chwalebne. Nie mamy powodu wywyższać się. Naszą jedyną podstawą nadziei jest sprawiedliwość Chrystusa, zaliczona nam i urzeczywistniona przez Ducha Świętego, działającego w nas i przez nas

(16) Jakie zdanie w poniższym tekście wskazuje na to, iż wiara-przekonanie różni się od wiary-zaufania?

2 Piotra 2:19

Teksty Uzupełniające: Jakub 2:20; Mateusz 8:29; Łukasz 4:34; Dzieje Ap. 19:15; 1 Piotra 1:5.

Gdy mówimy o wierze, należy pamiętać, że nie każda wiara jest jednakowa. Istnieje pewien rodzaj wierzenia, który całkowicie różni się od prawdziwej wiary. Istnienie i

moc Boga oraz prawdziwość Jego słów to fakty, którym nawet Szatan i jego zastępcy nie mogą zaprzeczyć. Pismo Święte mówi: „także i złe duchy wierzą i drżą” lecz to nie jest wiara. Prawdziwa, czynna i oczyszczająca wiara jest tam, gdzie fundamentem jest jedynie Słowo Boże, gdzie wola poddana jest woli Bożej, myśli i zamiary podporządkowane są Bogu, a uczucia skoncentrowane na Nim. Taka wiara odradza serca na podobieństwo Boże. Serce w stanie nieodrodzonym nie jest poddane prawu Bożemu, nawet poddane być nie może; dopiero odrodziwszy się, rozkoszuje się świętymi przepisami i woła z psalmistą: „Jakże miłuję Prawo Twoje; (Psalm 119, 97). „Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie nie ma już potępienia” (Rzym. 8, 1).

(17) Jak dugo Chrystus będzie kształtował nasze charaktery?

Filipian 1:6

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 12:2; 13:20, 21; Filipian 2:13; Psalm 138:8; 1 Tesaloniczan 5:23, 24; 1 Piotra 5:10; 1 Koryntian 1:8, 9; 2 Koryntian 9:8.

Są tacy, którzy poznali przebaczącą miłość Chrystusa i szczerze pragną być dziećmi Bożymi, ale zorientowali się, że ich charaktery są niedoskonałe, a życie pełne błędów, i gotowi są zwątpić w to, że ich serca zostały odnowione przez Ducha Świętego. Nie można ponownie pograzać się w rozpacz. Często z powodu naszych niedoskonałości i błędów powinniśmy schylać czoła i płakać u stóp Chrystusa. Nie powinniśmy się jednak nigdy zniechęcać. Choćby się nieprzyjacielowi

udało chwilowo nas pokonać, nie jesteśmy przez Boga odrzuceni i zapomniani.

(18) Jaka cudowna obietnica została nam dana jeśli upadniemy w ciągu trwania całego procesu kształtowania naszego charakteru?

1 Jana 2:1

Teksty Uzupełniające: Rzymian 8:34; 1 Tymoteusz 2:5; Hebrajczyków 7:24, 25; 9:24.

Chrystus siedzi po prawicy Ojca, by się wstawiać za nami. Nie zapominajmy słów Chrystusa: „Albowiem Ojciec sam was miłuje” (Jan 16, 27). On pragnie przywrócić nas do siebie, ujrzyć w nas odbłask swojej świętości i czystości. Jeżeli Mu się poddamy, On dokończy w nas rozpoczęte dobre dzieło, aż do dnia Jezusa Chrystusa. Módlmy się gorliwiej. Wzmacniajmy naszą wiarę. Gdy utracimy zaufanie we własne siły, ufajmy mocy naszego Odkupiciela, a będziemy wielbić Tego, który jest życiem naszej istoty

(19) Z czego zdajemy sobie sprawę po naszym nowonarodzeniu i trwania procesu naszego duchowego wzrostu?

Izajasz 64:6

Teksty Uzupełniające: Izajasz 53:6; Kaznodziei Sal. 7:20; Joba 15:16; Efezjan 2:1-3; Psalm 51:5;

130:3; Rzymian 7:18, 24; 3:23; 1 Jana 1:8; Jan 15:5

Im bliżej przyjdiesz do Chrystusa, tym wyraźniej zobaczysz swoje błędy. Twoje spojrzenie będzie czystsze, a twoje niedoskonałości będą widoczne w zdecydowanym kontraście do Jego doskonałej natury. Będzie to znak, że iluzje szatańskie utraciły swoją moc i przeniknął cię ożywiający wpływ Ducha Bożego. Głęboka miłość do Chrystusa nie może zamieszkać w sercu, które nie jest świadome swej grzeszności. Dusza odrodzona przez łaskę Chrystusa będzie podziwiała Jego boski charakter. Lecz jeśli nie zobaczymy naszej własnej moralnej deformacji, to świadczy to o tym, że dotychczas nie widzieliśmy piękna i wspaniałości Chrystusa. Im mniej będziemy doceniać siebie, tym większą cześć oddamy nieskończonej czystości i świętości naszego Zbawiciela. Uświadczenie sobie grzesznego stanu prowadzi nas do Tego, który potrafi wybaczyć, a gdy dusza, uznając swoją bezsilność, udaje się do Jezusa, On objawia swoją moc. Im silniej świadomość naszych potrzeb zbliży nas do Niego i do Jego Słowa, tym chwalebniejsze będziemy mieli pojęcie o Jego boskim charakterze i tym mocniej odzwierciedlimy sobą Jego obraz.

Wybieram, w mocy Jego łaski wstępować w ślady Chrystusa i kroczyć za Nim jako za moim Mistrzem. Modlę się, aby Jego owoce były widoczne w moim życiu i tym samym, abym odzwierciedlał Jego sprawiedliwy i święty charakter.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Crescita Spirituale

9-16

(1) Wzrost duchowy 1 Jako nowo narodzone niemowlęta czego powinniśmy pragnąć najbardziej, aby nasza więź z Chrystusem mogła rozwijać się?

1 Piotra 2:2

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:2; Psalm 19:7; 1 Koryntian 3:1, 2; Hebrajczyków 5:12, 13

Odnowę serca, przez którą stajemy się dziećmi Bożymi, Pismo Święte nazywa nowonarodzeniem. Jest ono przyrównane do wzrostu dobrego ziarna zasianego przez rolnika. W jaki sposób nawrócenie do Chrystusa mają jak nowo narodzone dzieci „wzrastać” (1 Piotra 2:2; Efez. 4:15) do poziomu dojrzałych chrześcijan w Chrystusie Jezusie? Na wzór dobrego ziarna rzuconego w ziemię chrześcijanin ma wzrastać i owocować. Izajasz mówi, że „nazwą ich terebintami sprawiedliwości, szczepieniem Pana dla Jego rozślawienia” (Iz. 61:3). Co dla lepszego zrozumienia tajemnic duchowego życia przytoczone zostały takie przykłady z życia codziennego. Ani największa mądrość, ani wysiłek ludzki nie są w stanie wytworzyć życia nawet w najprostszej części natury. Wszelkie rośliny i zwierzęta mogą żyć dzięki życiu, którego Bóg osobiście im udzielił. Tak samo, tylko dzięki życiu pochodzącemu od Boga, w ludzkich sercach pojawia się życie duchowe. „Jeśli się kto nie narodzi powtórnie”

(Jan 3:3), nie może się stać uczestnikiem życia Chrystusowego.

(2) Dlaczego o własnych siłach nie jesteśmy w stanie wzrastać duchowo ?

1 Koryntian 2:14

Teksty Uzupełniające: 1 Koryntian 1:18, 23, 25, 27; Mateusza 13:11; Jana 3:6; Rzymian 8:5-8.

Podobnie jak z życiem, przedstawia się sprawa wzrostu. Jedynie Bóg sprawia, że pączki rozwijają się w kwiaty, a kwiaty przekształcają w owoce. To przez Jego moc ziemia rodzi „najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie” (Mar. 4:28). Prorok Ozeasz mówi o Izraelu: „Stanę się jakby rosą dla Izraela, tak, że rozkwitnie jak lilia i jak topola rozpuści korzenie. Rozwiną się jego latorośle, będzie wspaniała jak drzewo oliwne, woń jego będzie jak woń Libanu” (Ozeasz 14:6, 7). Jezus uczy: „Przypatrzcie się liliom, jak rosną” (Łuk. 12:27). Rośliny i kwiaty nie rosną dzięki własnej mocy, trosce czy wysiłkowi, lecz na skutek działania życiodajnej siły pochodzącej od Boga. Dziecko o własnej sile, nawet bardzo tego pragnąc, nie może dodać nic do swego wzrostu. Tak samo duchowego rozwoju nie możemy sobie zapewnić przez własną chęć lub wysiłek.

(3) Jakie dwa niezbędne elementy odżywcze powodujące wzrost rośliny symbolizujące wpływ Boga na nasze życie duchowe występują w poniższych wersetach?

(a) Psalm 84:11

(b) Ozeasza 14:5

Teksty Uzupełniające: Malachiasz 4:2; Micheasz 5:7; Jana 1:9-12; 8:12; Objawienie 21:23; 22:17

I roślina, i dziecko rozwijają się dzięki siłom czerpanym z otoczenia, służącym do życia, jak powietrze, światło, pożywienie. Czym te dary przyrody są dla zwierząt i roślin, tym Chrystus dla tych, którzy Mu ufają. On jest dla nich „wieczną światłością” (Iz. 60:19), „słońcem i tarczą” (Psalm 84:12). Jest dla swego ludu jak „deszcz (zstępujący) na trawę i jak deszcz rześisty, co nawadnia ziemię” (Psalm 72:6), jest wodą życia i „chlebem Bożym, który z nieba zstępuje i życie daje światu” (Jan 6:33). Bóg zesłał nam najpiękniejszy dar — Jezusa. Nappełnił On ziemię atmosferą łaski tak realnie, jak świat powietrzem, które otacza ziemię. Wszyscy, którzy oddychają tą atmosferą, ożyją i będą wzrastać „do pełnej miary męskiej i wieku Chrystusa”. Tak jak kwiaty zwracają się do słońca, a jego promienie pomnażają ich urodę, i my winniśmy zwracać się do „Słońca Sprawiedliwości”, aby to światło niebiańskie nas opromieniło, by charakter nasz stał się podobny do charakteru Chrystusa.

(4) W jaki sposób możemy nieustannie wzrastać w Jezusie i tym samym przynosić dobre owoce?

Jan 15:5

Teksty Uzupełniające: Jan 15:4-7; Kolosan 2:6; Rzymian 6:22; Psalm 91:1; Jan 14:16

Aby żyć w świętości, jesteśmy w takim samym stopniu uzależnieni od Chrystusa, jak rosnąca i owocująca gałązka od macierzystego pnia. Poza Chrystusem życie nie istnieje. Bez Niego nie masz siły, by przeciwstawić się pokusom, by wzrastać w łasce i świętości. Tylko trwając w Nim, możemy duchowo kwitnąć. Czerpiąc swe życie z Niego, nigdy nie staniesz się martwym i nieowocującym. Będziesz podobny do drzewa rosnącego nad strumieniami wody.

(5) Kto jest źródłem naszej wiary i w jaki sposób ma to wpływ na nasze duchowe doświadczenie?

Hebrajczyków 12:2

Teksty Uzupełniające: Efezjan 2:8; Łukasz 17:5; Micheasz 7:7; Hebrajczyków 2:10; Isajasz 8:17; 45:22

Wielu ludzi myśli, że sami muszą dokonać pewnej części pracy. Zaufali co prawda Jezusowi jeśli chodzi o odpuszczenie grzechów, lecz pragną żyć sprawiedliwie jedynie dzięki własnym staraniom. Ale każda taka próba musi

zawieść. Jezus mówi: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić”. Wzrost w łasce, radości i użyteczności zależy od naszej jedności z Chrystusem. Tylko przez codzienną wspólnotę z Nim, i to w każdej godzinie, mamy wzrastać w łasce. On jest nie tylko Autorem, ale i dokończeniem naszej wiary. To Chrystus jest pierwszym, ostatnim i wszystkim. Chrystus ma być z nami nie tylko na początku i na końcu naszego życia, ale na każdym etapie naszej drogi. Dawid mówi: „Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mej prawicy” (Psalm 16:8).

(6) W jaki sposób możemy trwać w Chrystusie?

Kolosan 2:6

Teksty Uzupełniające: Kolosan 1:30; 1 Jana 5:11, 12, 20; Jan 14:6; 2 Koryntian 5:7

Zapytasz, jak masz trwać w Chrystusie? W ten sposób, w jaki przyjąłeś Go po raz pierwszy „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie” (Hebr. 10, 38). Oddałeś się Bogu, aby w całości być Jego własnością, służyć i być Mu posłusznym. Przyjąłeś Chrystusa jako swego Zbawiciela. Sam nie mogłeś oczyścić się ze swych grzechów ani zmienić serca, lecz oddawszy się Bogu, zawierzyłeś, że On to wszystko uczynił dla ciebie dzięki Chrystusowi. Przez wiarę stałeś się własnością Chrystusa. Przez wiarę masz w Nim wzrastać—oddając i przyjmując. Masz oddać wszystko — twoje serce, twoją wolę, twoją służbę. Oddaj Mu siebie, byś mógł być posłuszny wszystkim Jego

oczekiwaniom. W zamian musisz wziąć wszystko: Chrystusa — pełnię błogosławieństw, aby mieszkał w twoim sercu i był twoją mocą, sprawiedliwością, nieustającym pomocnikiem, dającym moc do posłuszeństwa.

(7) Dlaczego tak istotne jest szukanie Pana i Jego mądrości każdego poranku?

Przypowieści Salomona 8:17

Teksty Uzupełniające: Psalm 143:8-10; 91:14-16; 2 Koryntian 3:18; Mateusza 5:6; 6:33; 7:7-11

Niech twoją pierwszą myślą każdego ranka będzie poświęcenie się Bogu. Niech twoją modlitwą będzie: „Przyjmij mnie, Panie, na własność. Wszystkie moje plany składam u Twoich stóp. Wykorzystaj mnie dzisiaj do swojej służby. Pozostań ze mną i pozwól mi Twoją mocą wykonywać moje obowiązki”. Niechaj to będzie naszą codzienną czynnością. Poświęć się Panu każdego poranka na nowo. Jemu powierz wszystkie swoje zamierzenia, by mogły być zrealizowane lub zaniechane według Jego wskazującej Opatrzności. Możesz więc każdego dnia powierzać swoje życie w ręce Boga, a będzie ono z dnia na dzień bardziej odzwierciedlało życie Jezusa.

(8) Kiedy pokój może zagościć naszym w sercu?

18; Psalm 94:11-13; 116:7-9; Objawienie 22:17; Hebrajczyków 4:1-9; Jana 6:37; 7:37, 38

Jezus powiedział: „Trwajcie we mnie”. Słowa te wyrażają odpoczynek, wytrwałość i zaufanie. Ponownie zaprasza: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mat. 11:28). Tę samą myśl wyrażają słowa psalmisty: „Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj” (Psalm 37:7). Prorok Izajasz daje nam następujące zapewnienie: „W ciszy i ufności leży wasza siła” (Iz. 30:15) Tego odpoczynku nie znajdziemy w beczynności. Boska obietnica odpoczynku łączy się z wezwaniem do pracy. „Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych” (Mat. 11:29). Serce, które w pełni spoczywa w Chrystusie, będzie najbardziej gorliwe i aktywne dla Niego.

(10) Jakimi trzema rzeczami posługuje się szatan, aby zniszczyć nasz kontakt z Jezusem?

Marek 4:19

Teksty Uzupełniające: 1 Tymoteusz 6:9, 10, 17; 1 Jana 2:15-17; Łukasza 14:18-20; 21:34-36

Człowiek zajęty jedynie sobą, odwraca się do Chrystusa — Źródła życia i mocy. Jest to stałe dzieło Szatana. Stara się on ustawicznie odwracać uwagę ludzi od Chrystusa. Chce tym przeszkodzić w zjednoczeniu i obcowaniu człowieka z Panem. Szatan chce, byśmy stale

(a) Izajasz 26:3, 4

(b) 2 Koryntian 3:18

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:1; Izajasz 57:19-21; Jana 14:27; 17:3; Efezjan 2:14-16

Życie w Chrystusie jest życiem w pokoju. Może nie być w nim ekstazy uczuć, lecz będzie ono pełne błęgiego zaufania. Twoja nadzieja spoczywa nie w tobie samym, lecz w Chrystusie Jezusie. Twoja niemoc została połączona z Jego siłą, niewiedza z Jego mądrością, a słabość z Jego wytrwałością. Powinieneś patrzeć nie na siebie, lecz na Chrystusa, myśląc o Jego miłości, pięknie i doskonałości charakteru. Jego samozaparcie, uniżoność, świętość i niezgłębiona miłość, oto przedmiot twoich rozmyślań. A kochając Go, naśladować i polegając całkowicie na Nim, stajesz się do Niego podobnym.

(9) Jakie zaproszenie Chrystus skierował do ludzkości?

Mateusz 11:28

Teksty Uzupełniające: Mateusz 11:29; Jeremiasz 6:16; Izajasz 28:10-12; 48:17,

koncentrowali się wokół przyjemności świata, kariery, kłopotów i smutków, chce wykorzystać nasze niedociągnięcia i ułomności naszych bliźnich. W ten sposób dąży do opanowania umysłu. Strzeżmy się jego przebiegłości.

(11) Jak możemy odnaleźć pokój mając pewność zbawienia?

1 Jana 5:12, 13

Teksty Uzupełniające: 2 Jana 9; Jan 17:2; 3:16-18; 10:28, 29; 1:12; 6:54-58; 15:4-6; Izajasza 41:10

Wielu prawdziwie szczerych, którzy pragną żyć dla Boga, Szatan także często prowadzi do zagubienia się w ich własnych błędach i słabościach, a przez oddzielenie ich od Chrystusa ma nadzieję osiągnąć zwycięstwo. Nie możemy koncentrować się na sobie i żyć w ciągłej niepewności i strachu o nasze zbawienie. To wszystko odwraca duszę od źródła mocy. Powierz zbawienie Bogu i niezachwianie Mu zaufaj. Rozmawiaj i rozmyślaj o Jezusie. Niech twoje „ja” zniknie w Chrystusie. Odrzuć wszystkie obawy i wątpliwości. Powiedz za apostołem Pawłem: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Gal. 2:20). Odpocznij w Bogu. On jest w stanie zachować to, co Jemu powierzyłeś. A jeśli powierzysz w Jego ręce siebie, On przyniesie ci więcej niż zwycięstwo przez Tego, który cię umiłował.

(12) Co nastąpi w momencie gdy nawrócony sprawiedliwy wybiera ponownie drogę grzechu?

Ezechiel 18:24

Teksty Uzupełniające: Ezechiel 18:20-23; 3:20, 21; 33:12-19; 1 Samuela 15:11; Psalm 125:4, 5; 2 Piotra 2:20-22; 1:10; Hebrajczyków 10:29, 38, 39; 6:4-6

Przyjąwszy na siebie człowieczeństwo, Jezus związał ze sobą ludzkość tak mocno węzłem miłości, że żadna siła nie potrafi go rozwiązać, tylko człowiek z własnego wyboru. Szatan będzie nas ustawicznie nakłaniał do zerwania tego związku, do oderwania się od Chrystusa. Dlatego właśnie musimy stale czuwać, modlić się, walczyć, by nic nie skusiło nas do oddania się innemu panu. Zawsze bowiem możemy to uczynić. Skoncentrujmy nasz wzrok na Chrystusie, a On nas uratuje. Patrząc na Jezusa jesteśmy bezpieczni. Nic nie może nas wyrwać z Jego rąk. Przez nieustanne wpatrywanie się w Niego „za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodobniamy się do Jego obrazu” (II Kor. 3:18).

(13) Kiedy Chrystus kieruje do nas wezwanie jak możemy Go odnaleźć?

Jeremiasz 29,13

Teksty Uzupełniające: Jeremiasz 29:11-14; 5 Mojż. 4:29-31; 30:2-6; Izajasza 55:6, 7

W ten sposób pierwsi uczniowie upodobnili się do umiłowanego Zbawiciela. Gdy usłyszeli słowa Jezusa, odczuli potrzebę obcowania z Nim. Szukali Go, znaleźli i poszli Jego śladem. Przebywali z Nim w domu, przy stole i w polu. Zawsze byli z Nim, jak uczniowie ze swoim nauczycielem, codziennie otrzymując od Niego lekcje świętej prawdy. Spoglądali na Niego jak słudzy na swego Pana i uczyli się swoich obowiązków. Uczniowie byli ludźmi „podobnie jak my podległymi cierpieniom” (Dz. 14, 15). Tak samo walczyli z grzechem. Potrzebowali tej samej łaski, by móc święcie żyć.

(14) Które wyrażenie z poniższego tekstu świadczy o tym że człowiek Boży również doświadcza pokus?

Rzymian 7:19

Teksty Uzupełniające: Galacjan 5:17; Jakub 5:17; Psalm 119:5; Filipian 2:13; 1:6

Nawet umiłowany uczeń Jezusa, który był najwierniejszym odbiciem swego Pana — apostoł Jan, nie miał dobrego charakteru od urodzenia. Był nie tylko zachłanny i żądny honorów, ale także porywczy i mściwy, kiedy go obrażano. Jednak gdy objawiony mu został boski charakter Chrystusa, dostrzegł swoje braki i ukorzył się. Jego dusza wypełniła się podziwem i miłością, po tym co dostrzegał w codziennym życiu Syna Bożego (Jezusową siłę i cierpliwość, majestat i pokorę, moc i

czułość). Dzień po dniu jego serce zbliżało się coraz bardziej do Chrystusa, aż Jan, w miłości do swego Mistrza, zupełnie zatracił poczucie miłości własnej, a obraźliwy i ambitny charakter poddał się kształtującej mocy Chrystusa. Odradzający wpływ Ducha Świętego odnowił jego serce. Moc miłości Chrystusa przekształciła charakter. Taki jest pewny efekt łączności z Chrystusem. Gdy Chrystus przebywa w sercu, cała natura ulega przeobrażeniu. Pod wpływem Ducha Chrystusowego i Jego miłości serce mięknie, a dusza się korzy. Rodzą się myśli i pragnienia dążności do Boga i nieba.

(15) Jaką wspaniałą obietnicę będącą pocieszeniem dla swoich naśladowców pozostawił Jezus odchodząc do nieba?

Mateusz 28:20

Teksty Uzupełniające: Jan 14:3, 12, 16, 18, 26; Łukasz 24:50, 51; Izajasza 41:10, 13

Świadomość obecności Chrystusa towarzyszyła uczniom także i po wniebowstąpieniu Pana. Była to osobista obecność, pełna miłości i światła. Jezus — Zbawiciel, który chodził, rozmawiał z nimi, który wlewał nadzieję i pociechę do ich serc, został zabrany od nich do nieba, gdy poselstwo pokoju było jeszcze na Jego ustach. Usłyszeli głos Jezusa, gdy przyjął Go obłok aniołów: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mat. 28:20). Jezus wstąpił do nieba w ludzkiej postaci. Wiedzieli, że przed tronem Boga, On nadal jest ich Przyjacielem i Zbawicielem, że Jego uczucia pozostały niezmiennie i wciąż utożsamiał się z

cierpiącą ludzkością. Przedstawiał tam Bogu zasługi swojej własnej drogocennej krwi, pokazując zranione ręce i stopy i pamiętając o cenie, jaką zapłacił za swoich odkupionych. Uczniowie wiedzieli, że Jezus wstąpił do nieba, by przygotować dla nich miejsce w Królestwie Bożym. Wiedzieli, że Chrystus powróci i zabierze ich do siebie.

(16) W jaki sposób Jezus jest w stanie być nieustannie ze swoimi naśladowcami?

Jana 14:16

Teksty Uzupełniające: Jan 14:17, 23; 16:7-11, 13; 15:26; Rzymian 8:14-16

Kiedy zgromadzili się po wniebowstąpieniu Pana, pragnęli zanieść swe prośby do Ojca w imieniu Jezusa. Z czcią zginali kolana w modlitwie, powtarzając obietnicę: „O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje. Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje; proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna” (Jan 16:23, 24). Z potężnym argumentem sięgali ramieniem wiary coraz wyżej: „Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł (za nas) śmierć, co więcej — zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?” (Rzym. 8:34). A dzień Pięćdziesiątnicy przyniósł im obecność Pocieszyciela, o którym Chrystus powiedział, że „będzie w was”. Dalej powiedział: „Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was” (Jan 16:7). Odtąd Chrystus przebywa Duchem Świętym w sercach swoich dzieci. Ich wspólnota z

Jezusem stała się teraz silniejsza, niż była wtedy, kiedy osobiście był z nimi. Światłość, miłość i moc Chrystusowa biły od nich takim blaskiem, że ludzie spoglądając na nich, „dziwili się. Rozpoznali w nich towarzyszy Jezusa” (Dz. 4:13).

(17) Jezus modlił się za uczniów. Kogo jeszcze wspominał w swojej modlitwie?

Jana 17:20

Teksty Uzupełniające: Jana 17:9; 16:26; Hebrajczyków 7:25; 9:24; 1 Jana 2:1, 2

Tym, kim był niegdyś dla uczniów, pragnie być Jezus dzisiaj dla swoich dzieci. Jezus modlił się za nas i prosił, abyśmy zespolili się z Nim, tak jak On zjednoczył się z Ojcem. Jakaż jedność! Zbawiciel powiedział o sobie: „Syn nie mógłby niczego czynić sam od siebie, gdyby nie widział Ojca czyniącego. Albowiem to samo, co On czyni, podobnie i Syn czyni” (Jan 5:19).

(18) Jaki będzie rezultat naszego trwania w Chrystusie i naszej szczerej miłości do Niego?

Efezjan 4:15

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 1:22; 2:2; Jana 15:5; 1 Jana 3:18, 19, 22; Przypowieści Sal. 11:25

Gdy Chrystus zamieszka w naszych sercach, „jest w nas sprawcą i chcenia i działania zgodnie z (Jego) wolą” (Filip. 2:13). Będziemy pracować jak On pracował, będziemy okazywać tego samego Ducha. A miłując Go i trwając w Nim, będziemy wzrastać we wszystkim „ku Temu, który jest Głową — ku Chrystusowi”

Zdaję sobie sprawę z tego, iż w momencie kiedy przychodzę do Chrystusa On działa w moim życiu dając wzrost duchowy.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

W mojej relacji z Chrystusem nie jestem w stanie dodać nic do mojego wzrostu duchowego poprzez zamartwianie się bądź własne uczynki.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Pragnę szukać Pana i oddać moje życie w Jego ręce wierząc, iż sprawi mój wzrost duchowy.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Praca i życie

10-16

(1) Jaką niebiańską zasadę Jezus pragnie byśmy naśladowali?

Jan 13:34

Teksty Uzupełniające: 1 Jana 4:7-12, 16, 21; 2:8-10; 3:14-18, 23; 2 Jana 1:5, 6; Jan 15:12, 13, 17; 3 Mojż. 19:18, 34; Rzymian 12:10; Efezjan 5:2; Jakuba 2:8; 1 Piotra 1:22

Bóg jest źródłem życia, światła i radości dla wszechświata. Podobnie jak słońce wysyła promienie światła, a ze źródła płyną strumienie, tak Bóg udziela obfitości błogosławieństw wszystkim stworzeniom. A gdziekolwiek Boże życie jest w sercach ludzi, spłynie i na innych strumieniem miłości i błogosławieństw. W podniesieniu i zbawieniu upadłego człowieka Zbawiciel odczuwał radość. Nie żałował swego życia i przecierpiał krzyż, nie zważając na hańbę. Także aniołowie są zaangażowani w pracy dla szczęścia innych. To jest ich radością. To, co samolubne serca uważałyby za poniżającą służbę, czynią bezgrzeszni aniołowie, usługując tym, którzy są nieszczęśliwi i w znacznej mierze mają gorsze charaktery, i są niżsi rangą. Duch poświęcenia i miłości Chrystusa przenika całe niebo i jest istotą jego szczęścia. Tego ducha posiadają naśladowcy Chrystusa i przepojona nim będzie praca, którą będą wykonywać. Gdy miłość Chrystusa zamieszka w sercu, nie może pozostać

ukryta, tak jak wspaniałe zapach. Jej święty wpływ da się odczuć wszystkim, z którymi się spotykamy. Duch Chrystusowy w sercu podobny jest do źródła na pustyni: orzeźwia wszystko wokół i sprawia, że umierający ludzie chętnie piją wodę życia.

(2) W jakim celu Jezus przyszedł na ziemię?

Mateusz 20:28

Teksty Uzupełniające: Łukasz 22:27; 5:31, 32; Izajasza 61:1-3; 53:4, 5; Filipian 2:4-8; Psalm 146:7-9; Efezjan 5:2; Hebrajczyków 9:28; 1 Jana 2:2

Miłość Chrystusa będzie widoczna w szczerym pragnieniu takiej pracy jaką i On wykonywał dla ubłogosławienia i podniesienia ludzkości. Będzie prowadzić do miłości, łagodności i zrozumienia wszystkich istot, o które troszczy się nasz Niebiański Ojciec. Życie Zbawiciela na ziemi nie było życiem wygody i samolubnych myśli o sobie. Działał On niestrudzenie z powagą i gorliwością dla zbawienia upadłej ludzkości. Szedł drogą pełną samozaparcia i wyrzeczeń od żłobu w Betlejem aż do krzyża na Golgocie. Nie wzdragał się przed trudami, uciążliwymi podróżami ani przed żadną ofiarą. Zbawiciel mówił o sobie: „Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć i oddać życie na okup za wielu” (Mat. 20:28). To było głównym celem Jego życia, wszystko inne zaś było drugorzędne i podporządkowane. Pokarmem i napojem było dla Niego pełnienie woli Bożej i zakończenie swego posłannictwa. Na samolubstwo nie było miejsca w Jego życiu.

(3) Jakie świadectwo będziemy wydawać pod wpływem Ducha Świętego kiedy łaska Chrystusa stanie się naszym udziałem podobnie jak to miało miejsce w przypadku Jana?

Jan 1:29

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 1:19, 20; Objawienie 5:12, 13; 13:8; Galacjan 1:4; 1 Jana 2:2; 3:5; 4:10; Izajasza 53:5-7.

Tak więc wszyscy, którzy są uczestnikami łaski Chrystusa, będą gotowi do ponoszenia każdej ofiary, aby inni ludzie, za których Chrystus umarł, stali się uczestnikami tego daru niebios. Będą robić wszystko, co potrafią, aby uczynić ten świat lepszym do życia w nim. Duch taki gwarantuje wzrost prawdziwie nawróconej duszy. Zaraz po przyjściu do Chrystusa w jego sercu narodzi się pragnienie przekazywania innym prawdy o tym, jak drogiego Przyjaciela znalazł w Jezusie. Zbawiająca i uświęcająca prawda nie może być zamknięta w sercu. W żaden sposób nie potrafimy milczeć, jeżeli jesteśmy przyodziani szatą sprawiedliwości Chrystusa, jeżeli zamieszkujący w nas Jego Duch napęłni nas radością. Jeżeli zakosztowaliśmy i zobaczyliśmy, że Pan jest dobry, będziemy mieli o Nim coś do powiedzenia. Podobnie jak Filip, gdy znalazł Zbawiciela, i my zaprosimy innych do przyjęcia Go. Będziemy szukali możliwości przedstawienia im wspaniałości Chrystusa i niewidzialnej rzeczywistości nadchodzącego świata. Postępowanie śladami Chrystusa Jezusa będzie naszym najgorętszym życzeniem. Pojawi się szczere

pragnienie, aby ludzie wokół nas mogli ujrzeć Baranka Bożego, „który gładzi grzech świata” (Jan 1:29).

(4) Jaki jest rezultat dobroczynnej pracy na rzecz innych?

Przypowieści 11:25

Teksty Uzupełniające: Przypowieści Sal. 28:27; Izajasza 58:7-11; Joba 29: 13-17; Mateusza 5:7; 24:34-36; 2 Koryntian 9:6-13.

Wysiłek zmierzający do tego, aby inni ludzie skorzystali z Bożych darów, przyniesie obfitość błogosławieństw nam samym. To było celem Boga, gdy przewidział nasz udział w planie odkupienia. On zagwarantował ludziom przywilej stania się współuczestnikami boskiej natury i w zamian, rozgłaszania błogosławieństw dla innych ludzi. Jest to największy zaszczyt i najwyższa radość, jakimi Bóg mógł obdarzyć ludzi. Ci, którzy stają się uczestnikami dzieła miłości, stoją najbliżej swego Stwórcy. Bóg mógł powierzyć szerzenie ewangelii i całe dzieło w służbie miłości aniołom niebiańskim, mógł użyć innych sposobów do zrealizowania swego zamiaru. Niewysłowna miłość kazała Mu jednak nas uczynić współpracownikami swoimi, Chrystusa i aniołów, abyśmy mogli dzielić błogosławieństwa radości i duchowego uniesienia, które są wynikiem tej niesamolubnej służby

(5) Jaki przykład poświęcenia dla dobra bliźnich dał nam Chrystus?

2 Koryntian 8:9

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:21; Filipian 2:6-8; Marek 10:44, 45; Mateusz 20:28; Jan 13:3-5; 1 Tymoteusza 6:17-19; Jakub 2:5; Hebrajczyków 2:9-18; Mateusz 6:33.

Udział w cierpieniach Chrystusa prowadzi nas do współczucia innym i przybliża do Niego. Każde poświęcenie dla dobra bliźnich wzmacnia ducha dobroczynności, prowadzi do ściślejszej łączności ze Zbawicielem, który „będąc bogaty, dla nas stał się ubogim, aby ubóstwem swoim nas ubogacić” (II Kor. 8:9). A tylko wtedy, gdy wypełnimy boski cel naszego stworzenia, życie może być dla nas błogosławieństwem. Jeśli podejmiesz pracę, jaką Chrystus wyznaczył dla swoich uczniów i zdobędziesz dla Niego duszę, odczujesz potrzebę głębszego doświadczenia i większego poznania boskich spraw oraz odczujesz głód i pragnienie sprawiedliwości. Będziesz błagał Boga, a On wzmocni twoją wiarę, dusza twoja będzie sięgać głębiej po napój ze źródła zbawienia. Niezliczone walki i trudności będą cię prowadziły do Słowa Bożego i modlitwy. Będziesz wzrastał w łasce i poznaniu Chrystusa, pogłębiając swoje doświadczenie.

(6) Kto daje nam pragnienie służenia innym?

Filipian 2:13

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 13:20, 21; 2 Kronik 30:12; Izajasza 26:12; Jeremiasza 31:33; Jan 3:27; 1 Królewska 8:58; 2 Tesaloniczan 1:11, 12; 2 Tymoteusza 1:9

(7) Jakie błogosławieństwa towarzyszą nam w momencie kiedy oddajemy się niesamolubnej pracy na rzecz innych?

Izajasz 58:10, 11

Teksty Uzupełniające: Psalm 41:1-3; 112:4-9; 5 Mojżeszowa 15:7-10; Przypowieści Sal. 11:24, 25; 14:31; 28:27; Mateusza 10:39

Duch niesamolubnej pracy dla innych pogłębia i stabilizuje charakter oraz upodabnia człowieka do Chrystusa. Zapewnia pokój i szczęście. Dążenia stają się wyższe, lenistwo i egoizm zanikają. Ci, którzy doświadczają chrześcijańskich łask, będą wzrastać i staną się mocnymi w pracy dla Pana. Będą mieli wyraźne duchowe postrzeganie, mocną, wzrastającą wiarę i coraz większą moc w modlitwie. Duch Boży, poruszający ich ducha w odpowiedzi na boski dotyk, wzbudzi w ich duszach odzew miłości. Ludzie poświęcający się w niesamolubnym wysiłku dla dobra innych, są najbliżsi swego własnego zbawienia.

(8) Jakie dwie czynności powodują nasz wzrost duchowy?

Jakub 1:25

Teksty Uzupełniające: Jakub 2:12; Łukasz 6:46, 49; 11:28; Jan 8:31; 13:17; 15:9, 10; Rzymian 11:22; 1 Tymoteusz 4:16; Psalm 119:2, 3; 1 Koryntian 15:58; Objawienie 22:14

Jedyną drogą do wzrastania w łasce jest bezinteresowne wykonywanie każdej pracy powierzonej nam przez Chrystusa, angażując i pomnażając nasze możliwości w pomaganiu i błogosławieniu tych, którzy potrzebują pomocy, jakiej możemy im udzielić. Siłę zdobywamy przez ćwiczenie. Działanie jest podstawowym warunkiem życia. Ci, którzy pragną zachować życie chrześcijańskie, biernie przyjmując błogosławieństwa łaski i nic nie czynią dla Chrystusa, po prostu próbują żyć nic z siebie nie dając. Bezczynność powoduje zanik sił, a czasem i zupełną ruinę, tak w świecie materialnym, jak i duchowym. Gdyby człowiek przestał poruszać kończynami, po pewnym czasie utraciłby zdolność posługiwania się nimi. Podobnie przedstawia się sprawa aktywności chrześcijanina, który nie rozwija w sobie danej mu od Boga mocy ducha. Nie tylko przestanie wzrastać w łasce Chrystusowej, ale utraci nawet tę siłę, której mu udzielono.

(9) Jaką misję wyznaczył Chrystus swojemu kościołowi?

Mateusza 28:19, 20

Teksty Uzupełniające: Dzieje Ap. 1:8; 26:16-18; 22:14, 15; Izajasza 49:6, 22; 52:10; Marka 16:15-18; Łukasza 24:47, 48; Mateusza 5:13-16; 24:14

Zbór Chrystusa jest przez Boga wyznaczonym ambasadorem dla niesienia zbawienia ludzkości. Jego misją jest głoszenie całemu światu ewangelii. Każdy chrześcijanin ma wypełnić zlecenie Zbawiciela według swego talentu i możliwości. Objawiona nam miłość Chrystusa czyni nas dłużnikami wszystkich, którzy Go nie znają. Bóg dał nam światło nie dla nas samych, lecz po to, aby jego promienie padały na innych. Gdyby wszyscy wyznawcy Chrystusa uświadomili sobie swój obowiązek, tysiące ludzi głosiłoby dzisiaj ewangelię w krajach pogańskich, tam gdzie czynią to zaledwie nieliczni. A nawet ci, którzy osobiście nie mogą zająć się dziełem misyjnym, wspieraliby je swymi środkami, serdeczną troską i modlitwą. Także w krajach chrześcijańskich byłoby znacznie więcej szczerzej pracy dla dusz ludzkich.

(10) Do jakiej pracy Chrystus powołuje każdego chrześcijana?

1 Koryntian 7:24

Teksty Uzupełniające: Dzieje Ap. 16:25; 1 Koryntian 10:31; Kolosan 3:17, 23, 24; Izajasza 6:8; Filipian 4:11; 2 Koryntian 3:3; Mateusza 25:36; 28:19, 20; Jakub 1:27; Dzieje Ap. 22:21; 26:16, 17

Chcąc pracować dla Chrystusa, niekoniecznie musimy udawać się do dalekich krajów pogańskich. Nie musimy nawet opuszczać wąskiego kręgu naszego otoczenia, jeśli mamy naprawdę ochotę spełnić nasz obowiązek pracy dla Chrystusa. Obowiązki te możemy wykonywać w gronie rodzinnym, w Kościele, wśród przyjaciół i w

miejscu pracy. Możemy działać w rodzinie, wśród przyjaciół, w Kościele, nawet podczas zajęć zawodowych. Nasz Zbawiciel spędził większą część swego życia w niewielkiej pracowni ciesielskiej w Nazarecie. Usługujący aniołowie towarzyszyli Panu życia, kiedy bez hołdów i niepoznany, pracował u boku wieśniaków i rzemieślników. Zbawiciel wypełniał tak wiernie swoje posłannictwo podczas skromnej pracy w swoim zawodzie, jak i wówczas, gdy uzdrawiał chorych czy chodził po wzburzonych falach jeziora. Tak więc i w najskromniejszych obowiązkach i przy najniższej pozycji w życiu możemy chodzić i pracować z Jezusem. Apostoł pisze: „Bracia, niech przeto każdy trwa u Boga w takim stanie, w jakim został powołany”. Handlowiec może prowadzić swój interes w taki sposób, że swoją wiernością będzie uwielbiał swojego Mistrza. Jeśli jest prawdziwym naśladowcą Chrystusa, swoją religijność wprowadzi we wszystko, co robi i przez to objawi przed ludźmi Ducha Chrystusowego. Mechanik może być pracowitym i wiernym przedstawicielem Tego, który wśród wzgórz Galilei mozolił się na wąskich ścieżkach życia. Każdy, kto wymawia imię Chrystusa, winien tak pracować, aby innych, którzy to będą widzieli, prowadzić do wielbienia ich Stwórcy i Odkupiciela.

(11) Mimo, iż nasze talenty mogą wydawać się nam nieznaczące dlaczego jest tak istotne, aby je wykorzystywać w służbie dla Chrystusa?

Jan 15:2

Teksty Uzupełniające: Łukasz 19:17, 24; 12:48; 8:18; Mateusz 25:28; Jana 15:2; 1 Koryntian 1:27-29; 15:10

Wielu ludzi wymawia się od poświęcenia w służbie dla Chrystusa swoich umiejętności i talentów. Usprawiedliwiają się, mówiąc, że inni mają ich więcej. Przeważa opinia, że tylko ci, którzy są szczególnie utalentowani powinni poświęcić swoje możliwości służbie Bogu. Inni znowu sądzą, że talenty dano tylko pewnej uprzywilejowanej klasie, wyłączając innych, którzy nie są wezwani do dzielenia się trudem czy nagrodą. Ale nie to zostało przedstawione w przypowieści. Gdy gospodarz wezwał swoich sług, każdemu dał jego część w pracy.

(12) Kiedy Boża miłość napelnia nasze serca w jaki sposób pragniemy spełniać najskromniejsze obowiązki życiowe?

Efezjan 6:6, 7

Teksty Uzupełniające: Kolosan 3:22, 23; 1 Tesaloniczan 2:3, 4; Mateusz 7:2; 1 Piotra 2:15; 4:2; Hebrajczyków 13:5; 1 Tymoteusza 6:6; Galacjan 1:10

Z miłością możemy spełniać nawet najskromniejsze obowiązki życiowe i w cichości pracować „jak dla Pana, a nie dla ludzi” Jeżeli miłość Boża zamieszka w sercu, objawi się w życiu. Otaczająca nas ożywcza atmosfera Chrystusowa wpłynie na bliźnich budując i przyniesie wiele błogosławieństw.

(13) Jeżeli pielęgnujemy naszą więź z Bogiem jakie motywy będą przyświecać nam w naszym codziennym życiu?

Kolosan 3:23

Teksty Uzupełniające: Kolosan 3:17; 1 Koryntian 10:31; 2 Księga Kronik 31:21; Psalm 103:1; 119:10, 34, 145

Nie oczekuj na szczególne okazje ani na zaistnienie szczególnych możliwości, aby rozpocząć pracę dla sprawy Bożej. Nie troszcz się o to, co świat o tobie pomyśli. Jeżeli twoje codzienne życie jest świadectwem czystości i pewności wiary, a ludzie są przekonani, że chcesz im pomóc, wtedy wysiłki twoje nie będą całkiem daremne.

(14) Jaki będzie rezultat życia wiary i dobroczynności?

2 Koryntian 9:6

Teksty Uzupełniające: Łukasz 6:38; Przypowieści Sal. 11:18, 24; 22:9; Mateusz 5:14; 1 Tymoteusz 5:25; Psalm 41:1-3; Kaznodziei Sal. 11:1, 6; Galacjan 6:7-9; Hebrajczyków 6:10

Najskromniejsi i najubożsi uczniowie Jezusa mogą być błogosławieństwem dla innych. Mogą nawet nie wiedzieć, że czynią coś dobrego. Jednak ich podświadomy wpływ wyzwoli fale błogosławieństw, które

będą się rozszerzać i pogłębiać. Owoce tego wpływu mogą pozostać w ukryciu aż do dnia ostatecznej zapłaty. Nie zdając sobie sprawy z rozmiarów swojej działalności, nie troszcząc się wcale o sukces swego działania, idą spokojnie naprzód drogą, którą im Bóg w swej mądrości wyznaczył. Życie tych ludzi nie będzie daremne. Ich własne dusze będą stale wzrastać na podobieństwo Chrystusa. Pracują razem z Bogiem w tym życiu, przysposabiając się do wyższych zadań i niczym nie zmałonego szczęścia w tym życiu, które nadejdzie.

Jestem wdzięczny a Jezusowi za to, iż opuścił niebo, aby służyć potrzebom ludzkości.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Modłę się, aby Duch Święty pomógł mi naśladować Chrystusa w służbie dla innych: po pierwsze przybliżyć się do ludzi i stać się ich przyjacielem, po drugie okazać współczucie ich fizycznym potrzebom i zdobywać ich zaufanie, a następnie ogłosić im dobrą nowinę.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę, iż służąc innym otrzymuję największe błogosławieństwa oraz wzrost duchowy. Pragnę poświęcić moje życie służbie dla Pana i modłę się, aby On pokierował mną tak, abym mógł być użytecznym w świadczeniu dla innych.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Przywilej modlitwy

11-16

(1) Dlaczego kontakt z Bogiem poprzez modlitwę jest tak istotny?

Jeremiasz 29:12

Teksty Uzupełniające: Jeremiasz 31:9;
Psalm 50:12; 102:17; Izajasz 65:24;
Mateusz 7:7, 8

Bóg przemawia do nas przez przyrodę i objawienie, przez swą opatrzność i wpływ swego Ducha. To jednak nie wszystko, bowiem odczuwamy potrzebę otwarcia naszego serca przed Bogiem. Chcąc wzbogacić swe życie wewnętrzne i otrzymać siłę, musimy pozostawać w ścisłej łączności z naszym Ojcem Niebiańskim. Choćby nasze myśli były do Niego zwrócone, choćbyśmy rozmyślali o Jego dziełach, miłosierdziu i błogosławieństwach, wszystko to nie będzie jeszcze prawdziwym zespoleniem z Bogiem. Chcąc z Nim obcować, musimy mieć Mu coś do powiedzenia o naszym obecnym życiu. Modlitwa jest otwarciem serca przed Bogiem jak przed przyjacielem. Nie czynimy tego po to, aby Bóg poznał, jakimi jesteśmy, lecz abyśmy potrafili Go przyjąć. Modlitwa nie sprowadza Boga do nas, lecz podnosi nas do Niego.

(2) Do czego zaprasza nas Jezus gdy przychodzimy do niego w modlitwie?

1 Piotra 5:7

Teksty Uzupełniające: Filipian 4:6, 7; Psalm 55:16-18; 34:5-8, 15-20; 62:8; Jeremiasz 33:3; 2 Kronik 7:14

Kiedy Jezus był na ziemi, nauczył swych naśladowców, jak należy się modlić. Mówił im, jak przedstawiać Bogu swoje codzienne potrzeby i powierzać Mu swe troski. A Jego obietnica, że ich prośby zostaną wysłuchane, jest zapewnieniem również dla nas.

(3) Jaki Chrystus dał nam przykład łączności w modlitwie ze swoim Ojcem gdy był na ziemi?

Marek 1:35

Teksty Uzupełniające: Marek 6:46; Mateusz 6:6; 14:23; Łukasz 6:12; 1 Piotra 2:21

Sam Jezus, kiedy żył wśród ludzi, często się modlił. Nasz Zbawiciel utożsamiał się z naszymi potrzebami i sam prosił, błagał swego Ojca o nową siłę potrzebną do wypełnienia obowiązku i przetrzymania próby. Jest On dla nas wzorem w każdej sprawie. Jest bratem w naszych ułomnościach, gdyż „sam cierpiał będąc doświadczony” (Hebr. 2:18), ale będąc bez skazy, przemógł zło. Dusza Jego na tym grzesznym świecie przeszła wiele bólu i cierpienia. W swym człowieczeństwie uczynił Chrystus modlitwę koniecznością i

przywilejem. Sam znajdował pociechę i radość w obcowaniu z Ojcem. A jeżeli Zbawiciel ludzkości, Syn Boży, odczuł potrzebę modlitwy, o ileż bardziej my, grzeszni, słabi i śmiertelni ludzie, powinniśmy rozumieć konieczność stałej żarliwej modlitwy.

(4) Jaka powinna być nasza postawa gdy się modlimy?

Hebrajczyków 4:16

Teksty Uzupełniające: Filipian 4:6, 7; Efezjan 2:18 ; 3:12; Izajasz 55:6; Mateusz 7:7-11; 1 Piotra 5:7

Nasz Ojciec Niebiański czeka na sposobność zesłania nam pełni swych błogosławieństw. Jest naszym przywilejem czerpać obficie ze źródła nieograniczonej miłości. Jakże to dziwne, że tak mało się modlimy! Bóg jest gotów i chętnie wysłuchuje szczerych prośb, nawet najskromniejszych, swych dzieci, a my tak niechętnie przedkładamy Bogu pragnienia naszych serc. Cóż mają myśleć aniołowie niebiańscy o biednych, bezsilnych ludzkich istotach, narażonych na pokusy; podczas gdy Bóg w swej nieskończonej miłości tęskni do nich, gotów dać im więcej, niż mogą pojąć lub prosić, a oni tak mało modlą się i mają tak małą wiarę. Aniołowie miłują służbę przed Bogiem, przebywanie blisko Niego. Największą ich radością jest pozostawanie w społeczności z Bogiem, a ziemskie dzieci, które tak bardzo potrzebują pomocy, jakiej tylko Bóg może udzielić, zdają się zadowalać życiem pozbawionym światła Jego Ducha, obcowania z Nim.

(5) Jakie są dwa kluczowe elementy dające zwycięstwo nad pokusami?

Mateusz 26:41

Teksty uzupełniające: Łukasz 21:36; Marek 14:38; 13:37; Galacjan 5:16; Jakub 4:7, 8; 1:2-5; Rzymian 13:14; Mateusz 7:7

Wszyscy, którzy zaniedbują modlitwę, otoczeni są ciemnościami zła. Pokusy szeptane przez Szatana wiodą ich do grzechu, gdyż nie skorzystali z wielkiego przywileju modlitwy, który dał im Bóg. Dlaczego synowie i córki Boże tak niechętnie się modlą, skoro w rękach wierzącego modlitwa jest kluczem do wielkiej skarbnicy niebiańskiej, pełnej obfitych darów Wszechmocy?

Zaniedbując ciągłą modlitwę i obowiązek gorliwego czuwania nad sobą, wpadamy w niebezpieczeństwo nieuwagi i grozi nam zejście z prawej drogi. Szatan stawia nam na drodze do tronu łaski coraz to inne przeszkody, abyśmy nie mogli uzyskać łaski i mocy do przeciwstawienia się pokusom przy pomocy naszych żarliwych modlitw i wiary.

(6) Podobnie jak w przypadku Dawida, jaki winien być nasz stan duchowy aby otrzymać odpowiedź na naszą modlitwę?

Psalm 63:1

Teksty Uzupełniające: Izajasz 44:3; 41:17; 48:21; Jan 4:10; 7:37-39;

Objawienie 21:6; 22:17 Możemy oczekiwać, że Bóg wysłucha i odpowie na nasze prośby, jeśli spełnione zostaną pewne warunki. Jednym z pierwszych jest uznanie potrzeby pomocy Bożej. Pan obiecał: „Rozleję wody po spragnionej glebie i zdroje po wyschniętej ziemi” (Iz. 44, 3). Ci, którzy pragną sprawiedliwości i tęsknią do Boga, mogą być pewni, że zostaną zaspokojeni. Jednak serce musi być otwarte na działanie Ducha, gdyż dopiero wtedy może przyjąć błogosławieństwo Boże.

(7) Jakie trzy kroki musimy podjąć, aby otrzymać odpowiedź na nasze modlitwy?

Łukasz 11:9

Teksty uzupełniające: Jeremiasz 33:3; Mateusz 21:22; Psalm 50:15; 118:5; 91:14,15; Izajasz 55:6

Nasza wielka potrzeba jest najwymowniejszym argumentem na naszą korzyść, ale by Pan mógł uczynić coś dla nas, musimy Go najpierw poszukać. Bóg powiedział: „Proście, a będzie wam dane” (Mat. 7, 7). „On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować?” (Rzym. 8, 32).

(8) W jaki sposób bunt wpływa na naszą modlitwę?

Przypowieści Salomona 28:9

Teksty Uzupełniające: Izajasz 1:15, 16; Zachariasz 7:11-13;

Przypowieści Salomona 15:8-10; Psalm 66:18; 109:7 Pan nie wysłucha nas, jeżeli będziemy hołdować nieprawości i świadomie ulegać grzechowi, lecz modlitwy serca skruszonego i nawróconego będą zawsze przyjęte. Gdy naprawimy wszelką świadomie popełnioną winę, możemy być pewni, że Bóg odpowie na nasze prośby. Własne nasze zasługi nie wyjednają nam łaski Bożej. Jedynie wartość Jezusa nas zbawi, Jego krew nas oczyści, ale my musimy spełniać warunki przyjęcia.

(9) Jaki jest kolejny niezbędny czynnik aby uzyskać odpowiedź na naszą modlitwę?

Marek 11:24

Teksty Uzupełniające: Jakub 1:6; Mateusz 21:22; Marek 11:22-24; 1 Tymoteusz 2:8

Innym składnikiem właściwej modlitwy jest wiara. „Przystępujący bowiem do Boga musi wierzyć, że (Bóg) jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają” (Hebr. 11:6). Jezus rzekł uczniom: „Wszystko, o co w modlitwie prosicie, stanie się wam, tylko wierzcie, że otrzymacie” (Mar. 11:24). Czy trzymamy Boga za słowo? Obietnice Boga są pewne i nieograniczone, a On jest wierny

wobec tych, którym ich udzielił. Choćbyśmy nie od razu otrzymali to, o co prosimy, nie możemy przestać wierzyć, że Pan wysłuchuje i odpowiada na nasze prośby. Jesteśmy tak omylni i tak krótkowzroczni, że czasem prosimy o coś, co nie będzie dla nas błogosławieństwem. Wtedy nasz Niebiański Ojciec w miłości odpowiada nam dając to, co będzie dla nas najwyższym dobrem, to, czego sami zapragnęlibyśmy, gdyby przez Boga oświecone nasze oczy, mogły ujrzeć rzeczy takimi, jakimi są rzeczywiście. Choć wydaje się, że modlitwy nasze nie zostały wysłuchane, musimy trzymać się obietnicy, bowiem z pewnością czas odpowiedzi nadejdzie i otrzymamy wówczas błogosławieństwo najbardziej nam potrzebne. Jednak oczekiwanie, że zawsze otrzymamy dokładnie to, o co prosimy, jest zarozumiałością. Bóg jest zbyt mądry, by się mylić i zbyt dobry, aby odmówić tego, co służy ku dobremu tym, którzy chodzą prawą drogą. Dlatego nie obawiajmy się, zaufajmy Mu, nawet gdy nie widzimy natychmiastowej odpowiedzi na nasze prośby. Polegajmy na Jego pewnej obietnicy: „Proście, a będzie wam dane”.

(10) Jaką obietnicę daje nam Pan, gdy w pokorze i ufnej wierze powierzamy Mu nasze potrzeby?

1 Jana 5:14, 15

Teksty uzupełniające: Mateusz 7:7-11;
Efezjan 3:12-14; Hebrajczyków 3:14; 10:35

Jeśli będziemy się kierować
wątpliwościami i obawami lub próbować

rozwikłać wszystko to, czego dobrze nie rozumiemy, zanim uwierzemy, nasze kłopoty zwiększą się tylko i pogłębią. Ale gdy bezsilni i zależni, tacy jakimi naprawdę jesteśmy, zwracamy się do Boga, którego wiedza nie ma granic, który widzi całe stworzenie i rządzi wszystkim swą wolą i słowem, i powierzamy Mu w pokorze nasze pragnienia, On może i chce wysłuchać naszego wołania i pozwoli światłu rozjaśnić nasze serca. Szczera modlitwa prowadzi nas do ścisłej łączności z Nieskończonym. Choćbyśmy przez pewien czas nie otrzymali jawnego dowodu, że oblicze naszego Odkupiciela pochyla się nad nami ze współczuciem i miłością, to jednak na pewno tak jest. Możemy nie czuć Jego wyraźnego dotyku, ale Jego dłoń spoczywa na nas z miłością i troskliwą czułością.

(11) Jaki jest warunek uzyskania Bożego przebaczenia?

Mateusz 6:14, 15

Teksty Uzupełniające: Mateusz 6:12; 18:21-35; Łukasz 7:40-48; 11:4

Jeżeli pragniemy otrzymać łaskę i błogosławieństwo, serca nasze muszą napęlić się duchem miłości i przebaczenia. Jakże możemy prosić Boga: „Przebac nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili” (Mat. 6:12), gdy serca pełne są gniewu i zawiści? Jeżeli pragniemy wysłuchania naszych modlitw, musimy wybaczyć bliźnim w ten sam sposób i w tej samej mierze, w jakiej oczekujemy takiego przebaczenia dla siebie.

(12) Jak często powinniśmy trwać na modlitwie?

Kolosan 4:2

Teksty Uzupełniające: Kolosan 4:12; Łukasz 21:36; 1 Tesaloniczan 5:17; Psalm 55:17; 86:3; Ezeferjan 6:18

Innym warunkiem przyjęcia modlitwy jest wytrwałość. Musimy modlić się zawsze, aby wzrastać w wierze i doświadczeniu. Musimy być „w modlitwie wytrwali” (Rzym. 12:12) i „czuwając na niej wśród dziękczynienia” (Kol. 4:2). Apostoł Piotr napomina wierzących: „Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić” (I Piotra 4:7). Apostoł Paweł mówi: „Ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem!” (Filip. 4:6). W liście Judy czytamy: „W Duchu Świętym się módlcie i w miłości Bożej strzeżcie samych siebie” (Juda w. 20, 21). Ustawiczna modlitwa jest nieprzerwanym łącznikiem pomiędzy duszą a Bogiem. Dzięki niej życiodajna moc Boża przenika nasze życie, które wydaje owoc czystości i świętości. Do modlitwy potrzeba pilności. Niechaj nic nas nie powstrzymuje. Starajmy się zachować ścisłą łączność swej duszy z Jezusem. Korzystajmy z każdej sposobności, która daje możliwość modlitwy. Wszyscy szczerze pragnący łączności z Bogiem będą przybywać na spotkanie poświęcone modlitwie, wierni swym obowiązkom, gorliwi i nie — spokojni o wszystkie błogosławieństwa, które mogą zyskać. Będą oni walczyć o każdą możliwość, dzięki której mogą otrzymać światło niebios.

Jestem wdzięczny Bogu za niesamowity przywilej przychodzenia do Niego w modlitwie o każdej porze za pośrednictwem Chrystusa.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę z tego, iż kontakt z Bogiem poprzez modlitwę zbliża do nieba. Moim pragnieniem jest żyć w nieustannej łączności z Nim i doświadczać pokoju poprzez dar modlitwy.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Ufam, iż Bóg słyszy i odpowiada na moje modlitwy według Jego doskonałej woli w oznaczonym przez Niego czasie.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Przyjmuję Boże zaproszenie przy przyjść przez jego tron łaski w modlitwie i tym samym osiągnąć pomoc, łaskę i miłosierdzie, którego potrzebuję w codziennym kroczeniu z Nim.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Przywilej modlitwy

12-16

(1) Dlaczego kontakt z Bogiem poprzez modlitwę jest tak istotny?

Jeremiasz 29:12

Teksty Uzupełniające: Jeremiasz 31:9;
Psalm 50:12; 102:17; Izajasz 65:24;
Mateusz 7:7, 8

Bóg przemawia do nas przez przyrodę i objawienie, przez swą opatrzność i wpływ swego Ducha. To jednak nie wszystko, bowiem odczuwamy potrzebę otwarcia naszego serca przed Bogiem. Chcąc wzbogacić swe życie wewnętrzne i otrzymać siłę, musimy pozostawać w ścisłej łączności z naszym Ojcem Niebiańskim. Choćby nasze myśli były do Niego zwrócone, choćbyśmy rozmyślali o Jego dziełach, miłosierdziu i błogosławieństwach, wszystko to nie będzie jeszcze prawdziwym zespoleniem z Bogiem. Chcąc z Nim obcować, musimy mieć Mu coś do powiedzenia o naszym obecnym życiu. Modlitwa jest otwarciem serca przed Bogiem jak przed przyjacielem. Nie czynimy tego po to, aby Bóg poznał, jakimi jesteśmy, lecz abyśmy potrafili Go przyjaść. Modlitwa nie sprowadza Boga do nas, lecz podnosi nas do Niego.

(2) Do czego zaprasza nas Jezus gdy przychodzimy do niego w modlitwie?

1 Piotra 5:7

Teksty Uzupełniające: Filipian 4:6,7; Psalm 55:16-18; 34:5-8, 15-20; 62:8; Jeremiasz 33:3; 2 Kronik 7:14

Kiedy Jezus był na ziemi, nauczył swych naśladowców, jak należy się modlić. Mówił im, jak przedstawiać Bogu swoje codzienne potrzeby i powierzać Mu swe troski. A Jego obietnica, że ich prośby zostaną wysłuchane, jest zapewnieniem również dla nas.

(3) Jaki Chrystus dał nam przykład łączności w modlitwie ze swoim Ojcem gdy był na ziemi?

Marek 1:35

Teksty Uzupełniające: Marek 6:46; Mateusz 6:6; 14:23; Łukasz 6:12; 1 Piotra 2:21

Sam Jezus, kiedy żył wśród ludzi, często się modlił. Nasz Zbawiciel utożsamiał się z naszymi potrzebami i sam prosił, błagał swego Ojca o nową siłę potrzebną do wypełnienia obowiązku i przetrzymania próby. Jest On dla nas wzorem w każdej sprawie. Jest bratem w naszych ułomnościach, gdyż „sam cierpiał będąc doświadczony” (Hebr. 2:18), ale będąc bez skazy, przemógł zło. Dusza Jego na tym grzesznym świecie przeszła wiele bólu i cierpienia. W swym człowieczeństwie uczynił Chrystus modlitwę koniecznością i

przywilejem. Sam znajdował pociechę i radość w obcowaniu z Ojcem. A jeżeli Zbawiciel ludzkości, Syn Boży, odczuł potrzebę modlitwy, o ileż bardziej my, grzeszni, słabi i śmiertelni ludzie, powinniśmy rozumieć konieczność stałej żarliwej modlitwy.

(4) Jaka powinna być nasza postawa gdy się modlimy?

Hebrajczyków 4:16

Teksty Uzupełniające: Filipian 4:6, 7; Efezjan 2:18 ; 3:12; Izajasz 55:6; Mateusz 7:7-11; 1 Piotra 5:7

Nasz Ojciec Niebiański czeka na sposobność zesłania nam pełni swych błogosławieństw. Jest naszym przywilejem czerpać obficie ze źródła nieograniczonej miłości. Jakże to dziwne, że tak mało się modlimy! Bóg jest gotów i chętnie wysłuchuje szczerych prośb, nawet najskromniejszych, swych dzieci, a my tak niechętnie przedkładamy Bogu pragnienia naszych serc. Cóż mają myśleć aniołowie niebiańscy o biednych, bezsilnych ludzkich istotach, narażonych na pokusy; podczas gdy Bóg w swej nieskończonej miłości tęskni do nich, gotów dać im więcej, niż mogą pojąć lub prosić, a oni tak mało modlą się i mają tak małą wiarę. Aniołowie miłują służbę przed Bogiem, przebywanie blisko Niego. Największą ich radością jest pozostawanie w społeczności z Bogiem, a ziemskie dzieci, które tak bardzo potrzebują pomocy, jakiej tylko Bóg może udzielić, zdają się zadowalać życiem pozbawionym światła Jego Ducha, obcowania z Nim.

(5) Jakie są dwa kluczowe elementy dające zwycięstwo nad pokusami?

Mateusz 26:41

Teksty uzupełniające: Łukasz 21:36; Marek 14:38; 13:37; Galacjan 5:16; Jakub 4:7, 8; 1:2-5; Rzymian 13:14; Mateusz 7:7

Wszyscy, którzy zaniedbują modlitwę, otoczeni są ciemnościami zła. Pokusy szeptane przez Szatana wiodą ich do grzechu, gdyż nie skorzystali z wielkiego przywileju modlitwy, który dał im Bóg. Dlaczego synowie i córki Boże tak niechętnie się modlą, skoro w rękach wierzącego modlitwa jest kluczem do wielkiej skarbnicy niebiańskiej, pełnej obfitych darów Wszechmocy? Zaniedbując ciągłą modlitwę i obowiązek gorliwego czuwania nad sobą, wpadamy w niebezpieczeństwo nieuwagi i grozi nam zejście z prawej drogi. Szatan stawia nam na drodze do tronu łaski coraz to inne przeszkody, abyśmy nie mogli uzyskać łaski i mocy do przeciwstawienia się pokusom przy pomocy naszych żarliwych modlitw i wiary.

(6) Podobnie jak w przypadku Dawida, jaki winien być nasz stan duchowy aby otrzymać odpowiedź na naszą modlitwę?

Psalm 63:1

Teksty Uzupełniające: Izajasz 44:3; 41:17; 48:21; Jan 4:10; 7:37-39; Objawienie 21:6; 22:17

Możemy oczekiwać, że Bóg wysłucha i odpowie na nasze prośby, jeśli spełnione zostaną pewne warunki. Jednym z pierwszych jest uznanie potrzeby pomocy Bożej. Pan obiecał: „Rozleję wody po spragnionej glebie i zdroje po wyschniętej ziemi” (Iz. 44:3). Ci, którzy pragną sprawiedliwości i tęsknią do Boga, mogą być pewni, że zostaną zaspokojeni. Jednak serce musi być otwarte na działanie Ducha, gdyż dopiero wtedy może przyjąć błogosławieństwo Boże.

(7) Jakie trzy kroki musimy podjąć, aby otrzymać odpowiedź na nasze modlitwy?

Łukasz 11:9

Teksty uzupełniające: Jeremiasz 33:3; Mateusz 21:22; Psalm 50:15; 118:5; 91:14, 15; Izajasz 55:6

Nasza wielka potrzeba jest najwymowniejszym argumentem na naszą korzyść, ale by Pan mógł uczynić coś dla nas, musimy Go najpierw poszukać. Bóg powiedział: „Proście, a będzie wam dane” (Mat. 7:7). „On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować?” (Rzym. 8:32).

(8) W jaki sposób bunt wpływa na naszą modlitwę?

Przypowieści Salomona 28:9

Teksty Uzupełniające: Izajasz 1:15,16; Zachariasz 7:11-13; Przypowieści Salomona 15:8-10; Psalm 66:18; 109:7

Pan nie wysłucha nas, jeżeli będziemy hołdować nieprawości i świadomie ulegać grzechowi, lecz modlitwy serca skruszonego i nawróconego będą zawsze przyjęte. Gdy naprawimy wszelką świadomie popełnioną winę, możemy być pewni, że Bóg odpowie na nasze prośby. Własne nasze zasługi nie wyjednają nam łaski Bożej. Jedynie wartość Jezusa nas zbawi, Jego krew nas oczyści, ale my musimy spełniać warunki przyjęcia.

(9) Jaki jest kolejny niezbędny czynnik aby uzyskać odpowiedź na naszą modlitwę?

Marek 11:24

Teksty Uzupełniające: Jakub 1:6; Mateusz 21:22; Marek 11:22-24; 1 Tymoteusz 2:8

Innym składnikiem właściwej modlitwy jest wiara. „Przystępujący bowiem do Boga musi wierzyć, że (Bóg) jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają” (Hebr. 11:6). Czy trzymamy Boga za słowo? Obietnice Boga są pewne i nieograniczone, a On jest wierny wobec tych, którym ich udzielił. Choćbyśmy nie od razu otrzymali to, o co prosimy, nie

możemy przestać wierzyć, że Pan wysłuchuje i odpowiada na nasze prośby. Jesteśmy tak omylni i tak krótkowzroczni, że czasem prosimy o coś, co nie będzie dla nas błogosławieństwem. Wtedy nasz Niebiański Ojciec w miłości odpowiada nam dając to, co będzie dla nas najwyższym dobrem, to, czego sami zapragnęlibyśmy, gdyby przez Boga oświecone nasze oczy, mogły ujrzeć rzeczy takimi, jakimi są rzeczywiście. Choć wydaje się, że modlitwy nasze nie zostały wysłuchane, musimy trzymać się obietnicy, bowiem z pewnością czas odpowiedzi nadejdzie i otrzymamy wówczas błogosławieństwo najbardziej nam potrzebne. Jednak oczekiwanie, że zawsze otrzymamy dokładnie to, o co prosimy, jest zarozumiałością. Bóg jest zbyt mądry, by się mylić i zbyt dobry, aby odmówić tego, co służy ku dobremu tym, którzy chodzą prawą drogą. Dlatego nie obawiamy się, zaufajmy Mu, nawet gdy nie widzimy natychmiastowej odpowiedzi na nasze prośby. Polegajmy na Jego pewnej obietnicy: „Proście, a będzie wam dane”.

(10) Jaką obietnicę daje nam Pan, gdy w pokorze i ufnej wierze powierzamy Mu nasze potrzeby?

1 Jana 5:14, 15

Teksty uzupełniające: Mateusz 7:7-11; Efezjan 3:12-14; Hebrajczyków 3:14; 10:35

Jeśli będziemy się kierować wątpliwościami i obawami lub próbować rozwikłać wszystko to, czego dobrze nie rozumiemy, zanim uwierzmy, nasze

kłopoty zwiększą się tylko i pogłębią. Ale gdy bezsilni i zależni, tacy jakimi naprawdę jesteśmy, zwracamy się do Boga, którego wiedza nie ma granic, który widzi całe stworzenie i rządzi wszystkim swą wolą i słowem, i powierzamy Mu w pokorze nasze pragnienia, On może i chce wysłuchać naszego wołania i pozwoli światłu rozjaśnić nasze serca. Szczera modlitwa prowadzi nas do ścisłej łączności z Nieskończonym. Choćbyśmy przez pewien czas nie otrzymali jawnego dowodu, że oblicze naszego Odkupiciela pochyła się nad nami ze współczuciem i miłością, to jednak na pewno tak jest. Możemy nie czuć Jego wyraźnego dotyku, ale Jego dłoń spoczywa na nas z miłością i troskliwą czułością.

(11) Jaki jest warunek uzyskania Bożego przebaczenia?

Mateusz 6:14, 15

Teksty Uzupełniające: Mateusz 6:12; 18:21-35; Łukasz 7:40-48; 11:4

Jeżeli pragniemy otrzymać łaskę i błogosławieństwo, serca nasze muszą napęłnić się duchem miłości i przebaczenia. Jakże możemy prosić Boga: „Przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili” (Mat. 6:12), gdy serca pełne są gniewu i zawiści? Jeżeli pragniemy wysłuchania naszych modlitw, musimy wybaczyć bliźnim w ten sam sposób i w tej samej mierze, w jakiej oczekujemy takiego przebaczenia dla siebie.

(12) Jak często powinniśmy trwać na modlitwie?

Kolosan 4:2

Teksty Uzupełniające: Kolosan 4:12; Łukasz 21:36; 1 Tesaloniczan 5:17; Psalm 55:17; 86:3; Ezeferjan 6:18

Innym warunkiem przyjęcia modlitwy jest wytrwałość. Musimy modlić się zawsze, aby wzrastać w wierze i doświadczeniu. Musimy być „w modlitwie wytrwali” (Rzym. 12:12) i „czuwając na niej wśród dziękczynienia” (Kol. 4:2). Apostoł Piotr napomina wierzących: „Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić” (I Piotra 4:7). Apostoł Paweł mówi: „Ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem!” (Filip. 4:6). W liście Judy czytamy: „W Duchu Świętym się módlcie i w miłości Bożej strzeżcie samych siebie” (Juda w. 20. 21). Ustawiczna modlitwa jest nieprzerwanym łącznikiem pomiędzy duszą a Bogiem. Dzięki niej życiodajna moc Boża przenika nasze życie, które wydaje owoc czystości i świętości. Do modlitwy potrzeba pilności. Niechaj nic nas nie powstrzymuje. Starajmy się zachować ścisłą łączność swej duszy z Jezusem. Korzystajmy z każdej sposobności, która daje możliwość modlitwy. Wszyscy szczerze pragnący łączności z Bogiem będą przybywać na spotkanie poświęcone modlitwie, wierni swym obowiązkom, gorliwi i nie — spokojni o wszystkie błogosławieństwa, które mogą zyskać. Będą

oni walczyć o każdą możliwość, dzięki której mogą otrzymać światło niebios.

Jestem wdzięczny Bogu za niesamowity przywilej przychodzenia do Niego w modlitwie o każdej porze za pośrednictwem Chrystusa.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę z tego, iż kontakt z Bogiem poprzez modlitwę zbliża do nieba. Moim pragnieniem jest żyć w nieustannej łączności z Nim i doświadczać pokoju poprzez dar modlitwy.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Ufam, iż Bóg słyszy i odpowiada na moje modlitwy według Jego doskonałej woli w oznaczonym przez Niego czasie.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Przyjmuję Boże zaproszenie przy przyjść przez Jego tron łaski w modlitwie i tym samym osiągnąć pomoc, łaskę i miłosierdzie, którego potrzebuję w codziennym kroczeniu z Nim.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Moc modlitwy

13-16

(1) Jaki jest skutek osobistej modlitwy?

Mateusz 6:6

Teksty Uzupełniające: Psalm 34:15-19;
86:5-7; 50:15; 55:16; Izajasz 65:24;
Hebrajczyków 4:16; Rzymian 8:26, 27;
10:12; Jakuba 5:16

Powinniśmy modlić się w kręgu rodzinnym, a przede wszystkim nie wolno nam zaniedbywać cichej, osobistej modlitwy, bo to ona jest życiem naszej duszy. Gdy lekceważymy modlitwę, dusze nasze nie mogą się rozwijać. Modlitwa w rodzinie lub w zgromadzeniu nie jest wystarczająca. Otwórzmy serce przed Bogiem w samotności i spokoju. Cicha modlitwa przeznaczona jest tylko dla Boga. Żadne ciekawskie ucho nie ma prawa poznać ciężaru tych prośb. W cichej modlitwie dusza, wolna od otaczających ją wpływów i zdenerwowania, żarliwie choć spokojnie dociera do Boga. Słodki i trwały będzie wpływ Tego, który widzi modlącego się w skrytości i którego ucho jest otwarte na modlitwę płynącą z serca. Obcuje z Bogiem w akcie prostej, spokojnej wiary i otrzymuje od Niego promienie światła, które dodają siły i wytrwałości w walce z Szatanem. Bóg jest naszą twierdzą. Módlmy się w samotności, a gdy ruszamy do codziennych zajęć, pozwólmy naszym sercom często wznosić

się do Pana. W taki sposób właśnie chodził z Bogiem Enoch. Te ciche modlitwy unoszą się do tronu łaski jak woń cennych kadzideł. Szatan nigdy nie zwycięży serca, którego podporą jest Bóg.

(2) W jaki sposób poniższy tekst pokazuje nam wartość modlitwy?

1 Tesaloniczan 5:17

Teksty Uzupełniające: 2 Kronik 7:14; Psalm 145:18,19; Jeremiasz 29:12, 13

Nie ma takich miejsc ani chwili, które są nieodpowiednie do zanoszenia prośb do Boga. Nic nie może powstrzymać nas od wznoszenia naszych serc w duchu gorliwej modlitwy. W ulicznym tłoku i pośród rozlicznych przedsięwzięć możemy ślać prośby do Boga i prosić o Boże kierownictwo, tak jak uczynił Nehemiasz, gdy przedkładał prośbę królowi Artakserksesowi. Wszędzie gdzie jesteśmy, możemy utrzymać ścisłą łączność z naszym Ojcem. Drzwi serca musimy mieć stale otwarte i ślać zaproszenia, aby Jezus mógł przyjść i zamieszkać w nim jako niebiański gość. Choćby otaczała nas atmosfera zepsucia i grzechu, nic nas nie może zmusić do wdychania tej trucizny. Możemy spokojnie żyć czystą atmosferą nieba. Wznosząc serca w szczerą modlitwę do Boga, zamykamy drzwi przed nieczystością świata i kalającymi myślami. Ten, kto otwiera serce na przyjęcie pomocy i błogosławieństwa Bożego, będzie żyć na ziemi w bardziej świętej atmosferze i trwać w stałej łączności z Niebem.

(3) Jaki jest skutek stałej łączności z Chrystusem?

Izajasz 26:3

Teksty Uzupełniające: Filipian 4:6, 7; Jan 14:27; 16:33; Psalm 9:10; 57:1; Jeremiasz 17:7, 8

Musimy wyraźniej widzieć Jezusa i pełniej zrozumieć wartość rzeczy wiecznych. Serca dzieci Bożych musi wypełnić piękno świętości; aby to się stało, winniśmy starać się o zrozumienie boskich tajemnic spraw niebiańskich. Wznośmy duszę do Boga, ażeby mógł w nas tchnąć dech niebiańskiej atmosfery. Możemy stać tak blisko Boga, by w każdej nieoczekiwanej trudności nasze myśli zwracały się do Niego, tak jak kwiat zwraca się do słońca.

(4) Jaką obietnicę Bóg łaskawie kieruje do tych, których serce jest złamane?

Psalm 147:3

Teksty Uzupełniające: Psalm 51:17; 34:18; Izajasz 57:15; 61:1; Ozeasza 6:1.

Zanośmy przed oblicze Boże nasze troski, radości i pragnienia, smutki i obawy. Nic nie jest dla Niego zbyt wielkim ciężarem. Ten, który policzył włosy na naszej głowie, nie jest obojętny na potrzeby swoich dzieci: „Bo Pan pełen jest litości i

miłosierdzia (Jak. 5:11). Jego kochające serce poruszone jest naszym smutkiem i naszą skargą. Przynosimy więc do Niego wszystko, co nas trapi. Nic nie jest dla Niego zbyt ciężkie. Bóg, choć rządzi Wszechświatem, bierze pod uwagę każdą nawet najdrobniejszą sprawę wiążącą się z naszym pokojem. Żaden okres naszego życia nie jest zbyt zagmatwany, ażeby Bóg nie potrafił go zrozumieć. Nie ma tak złego położenia, z którego by On nie mógł nas wyratować. Żadna krzywda nie może spotkać nawet najmniejszego spośród Jego dzieci. Żadna szczerza modlitwa nie ujdzie uwagi naszego Ojca i nie jest mu obojętna. On „leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany” (Psalm 147:3). Związek między Bogiem a każdą duszą jest tak pełny i wyłączny, jak gdyby nie istniała już poza nią żadna inna dusza, o którą Pan się troszczy i za którą oddał na śmierć swego umiłowanego Syna.

(5) W czym imieniu powinniśmy się modlić?

Jan 15:16

Teksty Uzupełniające: Mateusz 28:18, 19; Rzymian 1:5; Dzieje Apostolskie 2:38; Malachiasza 1:11

Jezus powiedział: „W owym dniu będziecie prosić w imię moje, i nie mówię, że Ja będę musiał prosić Ojca za wami. Albowiem Ojciec sam was miłuje, bo wyście Mnie umiłowali i uwierzyli, że wyszedłem od Boga. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i

owoc przynosili, i by owoc wasz trwał, aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje” (Jan 16:26, 27; 15:16). Ale modlić się w imieniu Jezusa to coś więcej niż tylko wymawiać Jego imię na początku i na końcu modlitwy. Musimy modlić się w duchu i według myśli Jezusa, gdy wierzymy w Jego obietnice, ufamy Jego łasce i wykonujemy Jego dzieło.

(6) Modląc się i wielbiąc Boga w jaki jeszcze inny praktyczny sposób winniśmy wyżywać nasze chrześcijaństwo?

Jakub 1:27

Teksty Uzupełniające: Mateusz 25:34-46; 1 Jana 3:17-19; 1 Tymoteusza 1:5; Hioba 29:12, 13; Izajasz 1:17; 58:6-11; Galacjan 5:6; 6:9, 10

Bóg nie żąda od nas, aby ktokolwiek stał się mnichem lub pustelnikiem i porzucił świat, by oddać się tylko czynnościom kultowym. Życie nasze musi być podobne do życia Chrystusa — wśród gór i tłumów ludzi. Ten, kto poprzestaje tylko na modlitwie, wkrótce i jej zaniecha lub stanie się ona formalnością. Gdy ludzie odgradzają się od życia społecznego, od sfery obowiązków chrześcijańskich i niesienia krzyża, gdy przestają pracować gorliwie dla Mistrza, który tak gorliwie dla nich pracował, tracą podstawowy sens modlitwy i bodziec dla poświęcenia. Ich prośby stają się egoistyczne. Nie mogą prosić o potrzeby bliźnich, o potrzeby Królestwa Chrystusowego na ziemi ani błagać o moc do wykonywania Jego Dzieła.

(7) Jaki jest cel chrześcijańskiej wspólnoty?

Hebrajczyków 10:25

Teksty Uzupełniające: 1 Tesaloniczan 5:11; Mateusz 18:20; Dzieje Apostolskie 2:42; 20:7

Zaniedbując przywilej wzajemnego wzmacniania i pokrzepiania w służbie Bożej, ponosimy stratę. Prawda Jego Słowa traci żywotność i wagę w naszych umysłach, przestaje oświecać i pobudzać serce swym uświęcającym wpływem, przez co tracimy siły duchowe. Przez brak współczucia dla bliźnich ponosimy jako chrześcijanie wielką stratę w społecznym obcowaniu. Kto żyje tylko dla siebie, ten nie wypełnia roli, którą Bóg mu przeznaczył. Właśnie pielęgnowanie więzów społecznych skłania nas do współczucia innym, rozwija i wzmacnia nas w służbie dla Boga. Gdyby chrześcijanie obcując ze sobą, rozmawiali o miłości Bożej i o cennych prawdach odkupienia, pokrzepione byłyby ich serca i sami pokrzepialiby innych. Możemy uczyć się codziennie więcej o Ojcu Niebiańskim, zyskiwać świeże doświadczenia Jego łaski, a wtedy zapagniemy mówić o Jego miłości, co rozgrzeje i pokrzepi nasze własne serce. Gdybyśmy więcej myśleli i mówili o Jezusie, a mniej o sobie, mocniej odczuwalibyśmy Jego obecność.

(8) Gdzie powinniśmy koncentrować nasze myśli i uczucia, aby osiąść pokój?

Izajasz 26:3,4

Teksty Uzupełniające: Izajasz 57:19-21; Jan 14:27; Psalm 91:14; 119:36-40; Przypowieści Salomona 23:5; Mateusz 16:23; Rzymian 8:4-6; 1 Jana 2:15

Gdybyśmy myśleli o Bogu tylko wówczas, gdy daje nam On dowody swej troski, nasze myśli musiałyby ustawicznie być przy Nim, a w wysławianiu Jego imienia znajdowałibyśmy rozkosz. Rozmawiamy o sprawach doczesnych, ponieważ one nas interesują. Mówimy o naszych przyjaciółach, ponieważ ich lubimy, a nasze radości i troski wiążą się z nimi. Nieskończenie przecież więcej powodów mamy do miłowania Boga niż ziemskich przyjaciół. Stawianie Go w myślach na pierwszym miejscu, mówienie o Jego dobroci oraz wysławianie Jego potęgi powinno być dla nas sprawą najbardziej naturalną. Bogate dary łaski, jakimi obsypuje nas codziennie Bóg, nie mogą absorbować naszych myśli i uczuć aż do tego stopnia, abyśmy nie mogli nic dać Jemu samemu. Dary te mają nam stale o Nim przypominać i łączyć nas z niebiańskim Dobroczyńcą więzami miłości i wdzięczności. Przywiązujemy zbyt wielką wagę do ziemskiego życia. Wzniesmy wzrok ku otwartym drzwiom świątyni niebiańskiej, w której światło chwały Bożej rozjaśnia oblicze Chrystusa, który „zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga” (Hebr. 7:25).

(9) Jaki ważny element powinny zawierać nasze modlitwy?

Kolosan 4:2

Teksty Uzupełniające: Kolosan 2:7; 3:15, 17; Filipian 4:6; 1 Tesaloniczan 5:16-18.

Wysławiamy więc Boga gorliwie „za Jego miłosierdzie i za Jego cuda dla synów ludzkich” (Psalm 107:8). Nasze pobożne życzenia nie powinny polegać tylko na proszeniu i otrzymywaniu. Niech nasze myśli nie zajmują się jedynie potrzebami, lecz również dobrami, które otrzymujemy. Nie znaczy to, abyśmy się za dużo nie modlili, ale jesteśmy opieszali w dziękowaniu. Jesteśmy stałymi odbiorcami łaski Bożej, jednak wyrażamy tak mało wdzięczności, tak mało chwalimy Go za to, co zrobił dla nas.

(10) Co wypłynie z serc tych, którzy poświęcili swoje życie i bogactwa Chrystusowi?

Mojżeszowa 12:7

Teksty Uzupełniające: Psalm 111:1-5; 9:1; 103:1-5

Cokolwiek czyni się na chwałę Bożą, winno być spełnione z radością z pieśnią chwały i dziękczynienia, a nie z niechęcią i smutkiem. Nasz Bóg jest czułym, miłosiernym Ojcem. Służenie Mu nie powinno być dla nas przykrością lub ciężarem. Móc Go czcić i brać udział w Jego dziele powinno być dla nas przyjemnością.

Bóg nie chce, aby Jego dzieci, dla których przygotował tak wielkie zbawienie, uważały Go za surowego, dokładnego nadzorcę. On jest ich najlepszym przyjacielem, a kiedy oddają Mu cześć, On pragnie być z nimi, pocieszać ich i błogosławić, napełniając ich serca radością i miłością. Pan pragnie, aby Jego dzieci znajdowały pociechę w Jego służbie, więcej radości niż utrudzenia. Chce, aby wszyscy Jego wyznawcy nosili ze sobą cenne myśli o Jego trosce i miłości, by mogli radować się każdym powszednim zajęciem i umieli wiernie i uczciwie postępować w każdej sprawie.

(11) Co ujawniają nasze myśli, rozmowy, modlitwy pochwalne oraz wysławianie Boga?

Psalm 50:23

Teksty Uzupełniające: Psalm 50:14, 15; 85:9; Rzymian 15:6, 9; 1 Piotra 2:9

Musimy zgromadzić się pod krzyżem Chrystusa. Niechaj Chrystus i Jego ukrzyżowanie będzie przedmiotem naszych rozmyślań, rozmów i najradośniejszych wzruszeń. Nie zapominajmy o błogosławieństwach Bożych, a po zrozumieniu Jego niewysłowionej miłości powierzmy chętnie wszystko tej dłoni, która dla nas przybita została do krzyża.

(12) Kiedy rozumiemy Bożą dobroć co powinno być zawsze na naszych ustach?

Psalm 107:21, 22

Teksty Uzupełniające: Psalm 107:15, 31, 32; 34:3; 92:1, 2; Izajasz 63:7

Dusze nasze mogą wznieść się bliżej nieba na skrzydłach chwały. Aniołowie tam w górze wysławiają Boga hymnami i muzyką, a gdy my wyrażamy naszą wdzięczność, nasze nabożeństwa stają się podobne do nabożeństw zastępów niebieskich. „Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje” (Psalm 50:23) — powiedział Pan. Przystąpmy zatem wszyscy z pełną czci radością do naszego Stwórcy, „przy dźwięku muzyki” (Iz. 51:3).

Jestem przekonany o potrzebie stałej łączności z Bogiem przez osobistą jak i ogólną modlitwę w moim codziennym doświadczeniu z Nim.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Zrozumiałem ważność uwzględnienia dziękczynienia i sławienia Boga w czasie mojej modlitwy za Jego miłosierdzie i dobroć w moim życiu.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Jestem wdzięczny za przywilej przyjścia przed tron Boży i dzięki modlitwie mogę prosić o Jego niesamowitą siłę w moim życiu i życiu tych, o których się modle.

Proszę zakreśli: Tak Niezdecydowany

Co robić z wątpilościami?

14-16

(1) Jaką odpowiedź dał Jezus tym, którzy wątpili w Jego boskość?

Mateusz 12:38, 39

Teksty uzupełniające: Mateusz 16:1-4;
Łukasz 11:16, 29, 30; Marek 8:11, 12; Jan
2:18; 4:48

Wielu chrześcijan, zwłaszcza nowo nawróconych, dręczą czasem sceptyczne myśli. W Biblii jest wiele zagadnień, których nie potrafią zrozumieć, a Szatan wykorzystuje to, aby zachwiać ich wiarę w Pismo Święte, jako objawienie Boże. Rodzą się pytania: Jak mogę poznać prawdziwą drogę zbawienia? Jeżeli Biblia jest rzeczywiście Słowem Bożym, jak mogę się uwolnić od wątpliwości i niepokoju? Bóg nigdy nie żąda od nas wiary bez dostarczenia dostatecznych dowodów, na których wiara mogłaby się oprzeć. Jego istnienie, charakter i prawdziwość Słowa są potwierdzone licznymi świadectwami, przemawiającymi do naszego rozumu, a tych świadectw jest tak wiele. Mimo to Bóg nie wykluczył możliwości wątpienia. Wiara nasza musi być oparta na dowodach, a nie na pozorach. Kto chce wątpić, znajdzie ku temu okazję, ci natomiast, którzy

rzeczywiście pragną poznać prawdę, znajdą wiele dowodów, na których oprzeć się ich wiara.

(2) Dlaczego człowiek nie jest w stanie pojąć Bożych dróg?

Izajasz 55:8, 9

Teksty uzupełniające: Psalm 92:5; 77:19;
Mateusz 11:25; Rzymian 11:34-36

Dla człowieka o ograniczonym umyśle pełne zrozumienie charakteru dzieła Nieskończonego nie jest możliwe. Dla najbystrzejszego, dla najbardziej uczonego umysłu święta Istota musi zawsze pozostać osłonięta tajemnicą. „Czy dosięgniesz głębin Boga, dotrzesz do granic Wszechmocnego? Wyższe nad niebo. Przenikniesz? Głębsze niż Szeol. Czy zbadasz?” (Job 11:7, 8). Apostoł Paweł woła: „O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wysledzenia Jego drogi!” (Rzym. 11:33). Ale choć „obłok i ciemność wokoło Niego”, to „sprawiedliwość i prawo podstawą Jego tronu” (Psalm 97:2). Możemy na tyle zrozumieć Boże postępowanie wobec nas i motywy, którymi się kieruje, aby dostrzec ogromną miłość i łaskawość sprzymierzone z nieograniczoną mocą. Z zamiarów Jego możemy zrozumieć to, co służy dla naszego dobra, a poza tym musimy stale ufać wszechmocnej dłoni i sercu pełnemu miłości.

(3) Czego nie powinniśmy czynić kiedy nie rozumiemy w pełni Słowa Bożego?

2 Piotr 3:16, 17

Teksty uzupełniające: Rzymian 16:17, 18; 2 Tymoteusz 3:5-7, 2:16, 23; Jeremiasz 23:35, 36

Słowo Boże i osobowość ich boskiego Autora ukazują tajemnice, których my, ludzie śmiertelni, nigdy całkowicie zrozumieć nie zdołamy. Pojawienie się grzechu na świecie, ucieleśnienie Chrystusa, odrodzenie, zmartwychwstanie i wiele innych zagadnień poruszonych w Biblii, to tajemnice zbyt głębokie dla rozumu ludzkiego, by mógł je wytłumaczyć czy całkowicie pojąć. Nie mamy jednak prawa wątpić w Słowo Boga dlatego, że nie możemy pojąć tajemnic Jego opatrności. Nawet w przyrodzie otaczają nas tajemnice, których nie sposób zbadać.

Najprymitywniejsze formy życia są często problemami nie do rozwiązania i dla największych filozofów. Wszędzie napotykamy na cuda przekraczające możliwości naszego rozumu. Czy powinno nas zatem dziwić, że w życiu duchowym są również tajemnice, których nie możemy przejrzeć? Trudność leży tylko w słabości i ograniczoności ludzkiego umysłu. Bóg dał nam w Piśmie Świętym wystarczające dowody swego boskiego charakteru, więc nie powinniśmy wątpić w Jego Słowo z tej przyczyny, że nie umiemy pojąć wszystkich tajemnic opatrności Bożej.

Apostoł Piotr mówi, że Pismo zawiera „trudne do zrozumienia pewne sprawy, które ludzie niedouczeni i mało utwierdzeni opacznie tłumaczą (...) na własną swoją zgubę” (II Piotra 3:16). Trudności w

zrozumieniu Pisma Świętego były wykorzystywane przez sceptyków jako argument przeciwko Biblii. A właśnie ten fakt stanowi niezbitą dowód jej boskiego natchnienia. Gdyby Pismo Święte nie zawierało relacji o Bogu, którą łatwo możemy zrozumieć, gdyby Jego wielkość i majestat mogły być rozumiane przez ograniczony umysł, wówczas nie nosiłoby ono tak wiarygodnych cech boskiego autorytetu. Właśnie wzniosłość i tajemniczość przedstawionych tu spraw powinna wzniecić wiarę w prawdziwość Słowa Bożego.

(4) Dlaczego mądrość tego świata nie jest w stanie pojąć Słowa Bożego?

1 Koryntian 2:14

Teksty uzupełniające: 1 Koryntian 2:12, 13; Mateusz 13:11; Jan 3:6; 8:43; 16:13; 14:26; Przypowieści 14:6; Rzymian 8:5, 6

Biblia ukazuje prawdę z taką prostotą i tak doskonale dostosowana jest do potrzeb i tęsknot ludzkiego serca, że zadziwia i zachwyca największe umysły, a równocześnie umożliwia prostym i pokornym znalezienie drogi do zbawienia. Ale prawdy jej, tak prosto sformułowane, są oparte na tajemnicach tak wielkich, tak głębokich, tak nieskończenie przekraczających możliwości poznawcze umysłu ludzkiego, że możemy je przyjąć jedynie dlatego, iż to Bóg je objawił. Plan odkupienia został w ten sposób dostatecznie jasno nakreślony, aby każdy człowiek wiedział, jakie kroki ma podjąć w skrusze wobec Boga i w wierze w naszego Pana

Jezusa Chrystusa, ażeby zostać zbawionym w sposób określony przez Boga. Ale u podstaw tych łatwych do zrozumienia prawd leżą tajemnice osłaniające Jego chwałę, tajemnice, które przytłaczają poszukujący umysł, choć inspirują szczerego poszukiwacza prawdy do okazania wiary i szacunku. Im głębiej bada ktoś Pismo Święte, tym mocniejszego nabiera przekonania, że jest ono słowem żywego Boga, a ludzki rozum musi ukorzyć się przed majestatem boskiego objawienia. Stwierdzenie, że nie możemy w pełni zrozumieć wielkich prawd Biblii, jest tylko przyznaniem, iż ograniczony rozum nie jest odpowiedni do ogarnięcia nieskończoności — że człowiek ze swą niepełną, ludzką wiedzą nie może przeniknąć zamierów Wszechwiedzącego.

(5) Co nie powinno wkraczać do naszych serc?

Hebrajczyków 3:13

Teksty uzupełniające: Hebrajczyków 3:19; 10:38; Mateusz 13:58; 17:20 Marek 9:24; Rzymian 3:3, 4; 11:20

Sceptycy i niewierzący odrzucają Słowo Boże, ponieważ nie potrafią zrozumieć wszystkich Jego tajemnic. W takim samym niebezpieczeństwie znajdują się i ci, którzy twierdzą, że wierzą Pismu Świętemu. Apostoł pisze: „Uważajcie, bracia, aby nie było w kimś z was przewrotnego serca niewiary, której skutkiem jest odstępianie od Boga żywego” (Hebr. 3:12). Słuszne jest badanie nauki Biblii i dociekanie „głębokości Boga” (I Kor. 2:10), w tej

mierze, w jakiej jest to objawione w Piśmie Świętym. Gdyż „rzeczy ukryte należą do Pana, Boga naszego”, to, co jest „objawione — do nas, i do naszych synów” (V Mojż. 29:28). Ale Szatan stara się wypaczyć badawczą zdolność naszego umysłu. Często z rozwiązaniem prawd biblijnych łączy się niebezpieczeństwo pychy, gdy ludzie niecierpliwiają się i zniechęcają, nie mogąc wytłumaczyć każdego zdania Pisma ku własnemu zadowoleniu. Przyznanie się, że nie rozumieją natchnionego słowa, wydaje się im zbyt poniżające. Nie chcą czekać cierpliwie, aż Bóg sam objawi im prawdę. Sądzą, że dzięki własnej mądrości są w stanie zrozumieć Pismo, a czyniąc to, w rzeczywistości zaprzeczają jego autorytetowi. Prawdą jest, że wiele popularnych teorii i doktryn uchodzących niegdyś za biblijne, nie znajduje uzasadnienia w naukach Pisma Świętego, a nawet pozostaje w sprzeczności z treścią natchnienia. Rzeczy te stały się dla wielu przyczyną zwątpienia i niepokoju umysłu. Jednak nie obciążają one Słowa Bożego, lecz ludzkie wypaczenia.

(6) Dlaczego nigdy nie będziemy w stanie w pełni zrozumieć Boga?

5 Mojżeszowa 29:28

Teksty uzupełniające: Rzymian 11:33, 34; Daniel 2:22; Mateusz 13:35; Dzieje 1:7

Gdyby stworzeniom boskim dane było całkowicie zrozumieć Boga i Jego czyny, wtedy osiągnąwszy tak wysoki stopień wtajemniczenia, nie miałyby one potrzeby dalszego poznawania prawdy ani chęci

rozwijania swej wiedzy, rozumu i serca. Bóg nie byłby wówczas Istotą Najwyższą, a człowiek, osiągnąwszy szczyt poznania, przestałby się rozwijać. Dziękujmy Bogu, że tak nie jest. On jest nieskończony. W Nim „wszystkie skarby mądrości i wiedzy są ukryte” (Kol. 2:3). I całą wieczność człowiek może szukać i uczyć się, nigdy jednak nie wyczerpie skarbów Jego mądrości, dobroci i mocy.

(7) W jaki sposób Bóg obdarza nas mądrością?

1 Koryntian 2:12

Teksty uzupełniające: Jakub 1:5; Rzymian 8:1, 5, 6; 2 Koryntian 4:4; Jan 16:14, 15; 1 Jana 2:20, 27; 5:20

Bóg nawet w tym życiu zamierza odsłonić swojemu ludowi prawdy swego Słowa, ale istnieje tylko jedna droga do ich zrozumienia. Zacząć rozumieć Słowo Boże możemy jedynie dzięki oświeceniu przez Ducha, który nam je podał. „Tego, co Boskie nie zna nikt, tylko Duch Boży”, „gdyż Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga”

(8) Co zotsanie nam objawiane kiedy pozwolimy Duchowi Świętemu kierować nas podczas studium Słowa Bożego?

Jan 16:13

Teksty uzupełniające: Jan 14:17, 26; 15:6; 8:32; 7:16-18; 1 Jana 4:6

Bóg pragnie od nas kształcenia umysłu, a właśnie studiowanie Pisma Świętego jak żadne inne studium, wzmacnia i rozwija siły umysłu. Musimy wystrzegać się tylko pokusy wywyższenia naszego umysłu, który poddany jest słabości i ułomności ludzkiej. Aby Pismo Święte stało się dla nas zrozumiałe, abyśmy mogli pojąć całą prawdę, musimy osiąść cnotę pokory i dziecięcą wiarę, gotową do nauki i oczekującą pomocy Ducha Świętego. Poczucie mądrości Bożej, a naszej bezsilności w ogarnięciu Jego wielkości, powinno napęlić nas pokorą. Otwierajmy Pismo z taką świętą bojaźnią, z jaką stawalibyśmy przed obliczem Boga. Gdy bierzemy Biblię do ręki, umysł nasz musi uznać wyższość jej autorytetu, a serce i rozum muszą ukorzyć się przed wielkim „JAM JEST”.

(9) Kto jest źródłem mądrości?

Jakub 1:5

Teksty uzupełniające: Jakub: 1:17; 3:17; Job 28:12-28; Przypowieści 3:5-7; 9:4-6; 2:3-11; Mateusz 7:7-11

Biblia zawiera wiele rzeczy pozornie trudnych i niejasnych, jednak Bóg może je objawić tym, którzy pragną je zrozumieć. Ale nie prowadzeni przez Ducha Świętego będziemy zawsze skłonni do przekręcania i niewłaściwej interpretacji Pisma. Wielu ludzi czyta Biblię bez pożytku, a nawet ze szkodą dla siebie. Kiedy otwieramy Słowo Boże bez należytej czci i bez modlitwy,

kiedy nie kierujemy myśli i uczuć ku Bogu i w zgodzie z Jego wolą, umysł nasz zaciemniają wątpliwości, które przy niewłaściwym badaniu Biblii zasilają nasze niedowiarstwo. Wówczas wróg opanowuje myśli i sugeruje fałszywą interpretację Pisma. Jeśli ludzie nie będą dążyli do jedności z Bogiem w słowach i czynach, nawet najstaranniej wykształceni mogą błędnie rozumieć Pismo Święte, a ich wyjaśnieniom prawdy nie można ufać. Ci, którzy w Biblii szukają tylko sprzeczności, nie mają duchowej wyobraźni. Spaczoną wyobraźnią ujrzą wiele powodów do zwątpienia i do niewiary w to, co naprawdę jest jasne i proste.

(10) Jeśli trwamy uproczywie w grzechu jaki ma to wpływ na nasz kontakt z Bogiem?

Izajasz 59:2

Teksty uzupełniające: Izajasz 57:17; Przypowieści 15:29; Jeremiasz 5:25; 5 Mojżeszowa 31:17, 18; 32:20; Ezchiel 39:24; Micheasz 3:4

Choćbyśmy się starali ukryć prawdziwe przyczyny naszych wątpliwości, to jednak musimy sobie zdać sprawę, że w większości przypadków tkwią one w upodobaniach do grzechu. Nauki i zakazy Boże nie odpowiadają sercu pełnemu pychy i nieprawości, toteż łatwiej wątpią w prawdziwość Słowa Bożego ci, którzy odmawiają posłuszeństwa wymaganiom Bożym. Chcąc poznać prawdę, musimy

szczerze jej pragnąć i dać dowód dobrej woli w akcie posłuszeństwa. Badając Biblię w tym duchu, znajdziemy w niej obfite dowody, że jest ona Słowem Bożym. Będziemy mogli osiągnąć zrozumienie prawd, które uczynią nas mądrymi ku zbawieniu.

(11) Czego Bóg wymaga od nas, aby objawić nam nowe światło?

Jan 7:17

Teksty uzupełniające: Jan 8:31, 32; Psalm 119: 10, 101, 102; Micheasz 4:2; Dzieje 17:11

Chrystus powiedział: „Jeśli kto chce pełnić Jego wolę, pozna, czy nauka ta jest od Boga” (Jan 7:17). Zamiast pytać i gubić się w zagadnieniach niezrozumiałych, wykorzystajmy światło, jakie już mamy, a wówczas otrzymamy większe. Spełniamy każdy obowiązek, który z pomocą łaski Chrystusa rozum nasz już pojął, a ułatwi to nam zrozumienie i pełnienie tego, w co dzisiaj jeszcze wątpimy. Istnieje jeden dowód, który dla wszystkich jest dostępny — i dla uczzonego, i dla analfabety. Dowodem tym jest doświadczenie. Bóg zaprasza nas wszystkich do przekonania się o prawdziwości Jego Słowa i Jego obietnic. Wzywa nas tymi słowy: „Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan” (Psalm 34:9). Nie polegajmy na zdaniu innych, lecz przekonajmy się sami. Pan przyrzekł: „Proście, a otrzymacie” (Jan 16:24). Obietnice Jego spełnią się na pewno. Dotychczas nie zawiodły nikogo i nigdy nie zawiodą. Nasze wątpliwości i mrok znikną

w świetle obecności Jezusa, gdy będziemy radować się pełnią Jego miłości.

(12) W miarę rozwoju naszego kontaktu z Jezusem o czym będziemy mogli zaświadczyć?

Kolosan 1:13

Teksty uzupełniające: Efezjan 5:7-9; 1 Piotra 2:9; 1 Jana 2:8; Rzymian 6:20-22; 4:20, 21; Tytus 3:3-7

Apostoł Paweł pisze o Bogu, że „uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna” (Kol. 1:13). Każdy, kto powstał ze śmierci do życia, może powiedzieć: „Potrzebowałem pomocy i znalazłem ją w Jezusie. Moje pragnienia zostały spełnione, a głód duszy zaspokojony. Odtąd Biblia jest dla mnie objawieniem Jezusa Chrystusa. Gdy zapytasz, dlaczego wierzę w Jezusa, odpowiem: Wierzę, bo jest On moim boskim Zbawicielem. Zapytasz, dlaczego wierzę Biblii? Wierzę, bo odnalazłem w niej głos Boży, przemawiający do mej duszy”. Z samych siebie możemy mieć świadków, że Biblia jest prawdą, że Chrystus jest Synem Bożym. Wiemy, że nie uwierzyliśmy misternie zmyślonym bajkom.

(13) Jeśli będziemy podążać za światłem, które zostało nam dane jaki będzie miało to wpływ na naszą duchową wędrówkę?

2 Piotra 3:17, 18

Teksty uzupełniające: Łukasz 24:32; Psalm 92:12; Ozeasz 14:1-7; Malachiasza 4:2; Efezjan 4:15; 2 Tesaloniczan 1:3; 1 Piotra 2:2-5.

Gdy dzieci Boże będą wzrastać w łasce, coraz głębiej rozumieć będą Jego Słowo. Odkryją nowe światło i piękno w świętych Jego naukach. A o prawdzie tej świadczy historia Zboru we wszystkich czasach i tak będzie aż do końca. „Ścieżka prawych — to światło poranne, wschodzi — wzrasta aż do południa”

(14) Co poniższy wers mówi nam o przyszłej możliwości zrozumienia Bożej opatrności ?

1 Koryntian 13:12

Teksty uzupełniające: 1 Koryntian 6:3; 15:52; 2 Koryntian 3:2; Objawienie 20:4

Przez wiarę możemy patrzeć w przyszłość i zyskać Bożą rękojmię rozwoju naszego umysłu, ludzkich możliwości połączonych z boskimi, zjednoczenia wszystkich sił duchowych, wejścia w bezpośredni kontakt ze Źródłem światła. Możemy cieszyć się, że wszystko, co dotąd nas niepokoiło, Boża opatrność uczyni zrozumiałym. Tam, gdzie dawniej widzieliśmy tylko pomieszanie pojęć i nieład, dostrzeżemy najdoskonalszą i najpiękniejszą harmonię.

[illegible]

[illegible][illegible]

Radość w Panu

15-16

(1) Jako chrześcijanie komu powinniśmy świadczyć o Bożej dobroci, łasce i miłości?

Izajasz 12:4, 5

Teksty Uzupełniające: Izajasz 66:19; Jan 17:18; 1 Kronik 16:8; Psalm 9:11; 96:3; 105:1; 107:22

Dzieci Boże, jako przedstawiciele Chrystusa, powołana są do świadczenia o dobroci i miłosierdziu Pana. Tak jak Jezus objawił nam charakter Ojca, tak my winniśmy objawić Chrystusa światu, który nic nie wie o Jego czulej, troskliwej miłości.

(2) Jaką rolę mamy do wypełnienia kiedy przyjmuje Chrystusa i podążamy za Nim?

2 Koryntian 3:2, 3

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 3:15; Dzieje Ap. 4:20; Rzymian 1:8, 16, 17; 1 Tesaloniczan 1:8

Taki list posyła Jezus światu za pośrednictwem każdego ze swych dzieci.

Jeżeli jesteś naśladowcą Chrystusa, śle On przez ciebie list do twojej rodziny, twojej wioski, do ulicy, na której mieszkasz. Jezus w twym sercu pragnie poprzez ciebie przemówić do tych, którzy Go jeszcze nie znają. Może nie czytają Biblii lub nie słyszą głosu, przemawiającego z każdej strony Pisma Świętego. Może nie widzą miłości Bożej, objawionej w Jego dziełach. Jeżeli my jesteśmy prawdziwymi przedstawicielami Jezusa, to może za naszą sprawą pojmą oni coś z jego dobroci, umiłąją Boga i będą Mu służyć.

(3) Niosąc światło światu jakie cechy winniśmy posiadać?

1 Tymoteusz 6:6

Teksty Uzupełniające: Filipian 4:11; Psalm 34:5; 4:3; Galacjan 5:22, 23; 1 Tymoteusza 2:2; 4:8; 6:11; Przyp. Salomona 19:23; 30:8

Kaznodziei Salomona 4:6. Chrześcijanie mają być nosicielami światła na drodze do nieba. Mają rozjaśnić świat blaskiem pochodzącym od Chrystusa. Ich życie i charakter muszą innym dać właściwe pojęcie o Chrystusie i Jego służbie. Jeżeli mamy reprezentować Jezusa, winniśmy służyć mu w sposób godny wielkości i wspaniałości tego dzieła. Chrześcijanie, którzy gromadzą w duszy smutek i przygnębienie, wiecznie narzekając, dają bliźnim fałszywe pojęcie o Bogu i życiu chrześcijańskim, czynią wrażenie, jakoby Stwórca nie chciał widzieć swych dzieci w szczęściu i w ten spódób składają nieprawdziwe świadectwo o naszym Ojcu Niebiańskim.

(4) Co może chronić nas przed niewiarą, zniechęceniem, oraz przyjęciem szatańskiego obrazu Boga?

Psalm 125:1

Teksty Uzupełniające: Psalm 4:5; 64:10; 57:1; 40:4; 34:8; 141:8
Przypowieści Salomona 29:25; 30:5; 3:5

Szatan nie posiada się z radości, gdy uda mu się przywieść dzieci Boże do niewiary i przygnębienia. Jest zachwycony widząc naszą nieufność, zwątpienie w Bożą dobrą wolę i moc, aby ratować nas. Raduje się, gdy Bożą opatrność uważamy za szkodliwą. To on przedstawia nam Boga jako pozbawionego współczucia i miłosierdzia. Prawdę o Bogu zniekształca i napęnia serce fałszywymi o Nim wyobrażeniami. Zbyt często zdarza się że zamiast oprzeć się na prawdzie pochodzącej od Pana, skłaniamy ucho do podszeptów Szatana i zniesławiamy Boga, nie dowierając Mu i szemrząc przeciwko Niemu. Szatan zawsze stara się uczynić smutnym nasze życie religijne. Pragnie, by wydawało się uciążliwe i trudne. Kiedy chrześcijanin przedstawia taki właśnie pogląd, swą niewiarą potwierdza oszustwo Szatana.

(5) Kiedy napotykały trudności na naszej drodze jaką winna być nasza postawa?

2 Koryntian 12:9, 10

Teksty Uzupełniające: 2 Koryntian 3:5; Jozue 1:9; Izajasz 43: 2-5; Jeremiasz 1;6-9; I Koryntian 10:13; 15:10

Wielu ludzi zbyt dużo rozmyśla nad swoimi życiowymi błędami, ułomnościami i rozczarowaniami, serca ich napęnia smutek i zniechęcenie. Podczas mojego pobytu w Europie napisała do mnie pewna siostra, będąca w głębokiej depresji. Prosiła o kilka słów pociechy. Następnej nocy po otrzymaniu tego listu śniło mi się, że byłam w ogrodzie, a ten, kto wydawał się być jego właścicielem, oprowadzał mnie po ścieżkach. Zrywałam kwiaty i rozkoszowałam się ich pięknem i zapachem, gdy nagle znalazła się przy mnie owa siostra i zwróciła moją uwagę na brzydkie osty zagrządzające jej drogę. Zatrzymała się pełna smutku i zaczęła narzekać. Nie szła ścieżką za przewodnikiem, lecz chodziła wśród ostów i cierni. „O — mówiła — jakie to przykre, że tak piękny ogród zeszpecony jest przez ciernie”. Wtedy odezwał się przewodnik: „Nie troszcz się o ciernie, gdyż one mogą cię tylko zranić. Zbieraj róże, lilie i goździki.” Czy nie mieliście takich jasnych chwil w swym życiu, w których wasze serca radośniej uderzały w odpowiedź na wezwanie Ducha Bożego? Czy nie odnajdujecie miłych stron w minionych rozdziałach swego doświadczenia? Czy na drodze waszego życia obietnice Boże nie rosną niby kwiaty? Czy pozwolicie, by serca wasze napęniła radość pod wpływem ich piękna i słodyczy? Ciernie i osty ranią tylko i zasmucają. Jeśli to tylko ukazujemy innym, dajemy dowód, że nie tylko sami gardzimy dobrocią Bożą, ale i innych trzymamy z dala od drogi życia. Ciągłe rozmyślanie o rozczarowaniach i niesprawiedliwości doznanej w przeszłości nie jest rzeczą rozsądną. Rozmowy i wieczne skargi na ten temat prowadzą do zniechęcenia. Zgnębiona

dusza napęłnia się mrokiem, wykluczając światło Boże z własnego serca i rzucając cień na drogę innych

(6) Kiedy grzesznik zrozumie odkupienie o czym będzie chciał zaświadczyć?

Izajasz 12:4

Teksty Uzupełniające: Izajasz 12:5; Psalm 106:47, 48; 113:1-3, 117:1, 2; 105:1; 1 Księga Kronik 16: 8-11

Niechaj Panu będą dzięki za świetlane wizje, jakie roztacza przed nami. Spoglądajmy stale na błogosławione zapewnienia Jego miłości. Oto Syn Boży opuszcza tron Ojca. Swą boskość okrywa człowieczeństwem, aby wyrwać ludzkość z mocy Szatana. Jego zwycięstwo w naszej sprawie otwiera ludziom niebo i odsłania przybytek, w którym objawia się chwała Boża. Upadły rodzaj ludzki, wydobyty z głębin przepaści, w którą zepchnął go grzech, na nowo może zespolic się z nieskończonym Bogiem. Wierząc w Zbawiciela, staje się człowiek odpornym na wszystkie próby i doświadczenia, a przyodziany sprawiedliwością Chrystusa, zostanie wywyższony do Jego tronu. To są sprawy, nad którymi zgodnie z wolą Bożą winniśmy rozmyślać.

(7) W jaki sposób Bóg pokazał nam swą miłość, która nie pozostawia żadnych wątpliwości?

Rzymian 8:32

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:6-11; Jan 3:16; 2 Koryntian 5:21; 1 Jana 4:10

Jeżeli wątpimy w miłość Boga lub nie dowierzamy Jego obietnicom, odbieramy cześć Bogu i zasmucamy Jego Świętego Ducha. Jakie uczucia opanowałyby matkę słuchającą nieustannie skarg swoich dzieci, podczas gdy pragnie ona jedynie ich dobra i poświęca ich wygodom całe swoje życie? Przypuśćmy, że dzieci zwątpiły w miłość matki. Czy to nie zraniłoby jej serca? Co odczuwaliby rodzice, gdyby ich dzieci tak ich traktowały? Cóż więc ma o nas myśleć nasz Ojciec Niebiański, gdy nie dowierzamy Jego miłości, która skłoniła Go do oddania za nas jednorodzonego Syna, abyśmy zyskali życie? Apostoł Paweł pisał: „On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować?” (Rzym. 8:32). A jednak wielu ludzi, jeżeli nawet nie słowami, to postępowaniem zdaje się mówić: „Pan nie uczynił tego dla mnie. Może innych miłuje, ale nie mnie”.

(8) Dlaczego nie powinniśmy opierać się na wątpliwościach dotyczących naszej sfery duchowej i dlaczego nie powinniśmy dzielić się nimi z innymi?

Rzymian 14:7, 13

Teksty Uzupełniające: Psalm 50:14; 86:12; 34:1; 104:33; 1 Piotra 2:9

Aniołowie słuchają, jakiego rodzaju wieści niesiemy światu o naszym Mistrzu niebiańskim. Niechaj słowa nasze mówią o Tym, który żył na ziemi, aby wstawiać się za nami przed Ojcem! Gdy podajemy rękę przyjacielowi, chwalmy Boga sercem i ustami. To skieruje jego myśli ku Jezusowi.

(10) Jaką radę na zniechęcenie i wątpliwości daje nam Biblia?

Filipian 2:14

Teksty Uzupełniające: Rzymian 12:8; 14:1; 2 Koryntian 12:19, 20; Efezjan 4:31; 1 Tymoteusz 6:4-6

Wszyscy przechodzimy próby, smutek trudny do zniesienia, pokusy trudne do odparcia. Nie mówmy o naszych kłopotach naszym bliźnim, śmiertelnym towarzyszom, lecz w modlitwach zanieśmy je Bogu. Postanówmy nigdy nie wypowiadać słowa zniechęcenia czy wątpliwości. Możemy wiele uczynić, aby słowem nadziei i świętym pocieszeniem wzmocnić wysiłki innych i rozjaśnić ich życie. Wiele mężnych dusz znosi często okropne pokusy. Są nawet bliskie poddania się w walce z sobą i siłami zła. Nie zniechęcajmy ich w tym ciężkim boju. Przeciwnie, zachęcajmy bliźnich radosnym, śmiałym słowem na drodze ich życia. W ten sposób będziemy promieniować światłem Chrystusa. „Nikt z nas nie żyje dla siebie” (Rzym. 14:7). Wpływ, jaki nieświadomie wywieramy, może być dla

1 Koryntian 8:9, 12

Teksty Uzupełniające: Łukasz 12:29; Mateusz 12:36; III Mojżeszowa 19:14; Mateusz 16:32; Hebrajczyków 11:6; Rzymian 14:23; 1 Tymoteusz 2:8

Wszystko to jest szkodliwe dla naszej duszy. Każde słowo wątpliwości jest zaproszeniem dla pokus szatańskich, jest pogłębieniem skłonności do zwątpienia i oddala aniołów czuwających nad nami. Nie wypowiadajmy słów wątpliwości czy niepewności, gdy Szatan nas kusi. Słuchając jego podszeptów, otwieramy drogę niewierze i buntowniczym pytaniom. Gdy mówimy o naszych rozterkach w obecności bliźnich, wtedy każde zwątpienie wpływa źle nie tylko na nas samych, ale jest ziarnem, które zacznie kiełkować i owocować w życiu innych, a wówczas być może nie zdołamy zapobiec skutkom naszych słów. Może sami jesteśmy w stanie przetrwać czas pokusy i uwolnić się z sidła szatańskich, lecz ci, których zachwialiśmy złym wpływem, mogą już nigdy nie zdołać uciec od niewiary, którą my wzbudziliśmy. Jakże ważne jest, abyśmy mówili tylko o tym, co daje siłę duchową i życie.

(9) W jaki sposób w naszych rozmowach winniśy pokazywać zbawienie Boże?

Psalm 50:23

innych pociechą i pokrzepieniem lub zniechęceniem i oddaleniem od Chrystusa i Jego Prawdy

(11) W czyjej obecności możemy odnaleźć pełnię radości?

Psalm 16:8, 11

Teksty Uzupełniające: Dzieje 2:28; Juda 24; Psalm 36:8; 4:6; 17:15; 21:6; 42:5

Wielu ludzi ma błędne pojęcie o życiu i charakterze Chrystusa, uważając, że był On pozbawiony tklności i ciepła, że był surowy i ponury. W wielu przypadkach doświadczenie całego życia religijnego jest zabarwione takimi smutnymi poglądami. Często mówi się że Jezus płakał, ale że nikt nie widział Jego uśmiechu. Zbawca nasz był istotnie Mężem Boleści. Znał dobrze smutek, gdyż serce Jego było otwarte na cierpienia wszystkich. Jednak, choć życie Jego było pełne samozaparcia, choć ocienione bólem i troską, przeciwności nie zgnębiły Jego ducha. Oblicze Jego nigdy nie zdradzało żalu ani niepokoju, lecz pełne było pogody i łagodności. Jego serce nie przestawało być źródłem życia, a gdziekolwiek szedł, przynosił odpoczynek i pokój, radość i wesele. Odkupiciel nasz był poważny i gorliwy, lecz nigdy smutny czy przygnębiony. Życie ludzi biorących Chrystusa za przykład będzie pełne poważnych intencji, a oni sami będą mieli głębokie poczucie osobistej odpowiedzialności. Nie będzie w ich życiu miejsca na lekkomyślność, hałaśliwe zabawy czy prymitywne żarty. Religia

Jezusa Chrystusa niesie pokój, jak strumień wodę kryniczną. Nie gasi on w nas światła radości, nie wzbrania pogody i nie zachmurza słonecznego, roześmianego oblicza. Chrystus nie przyszedł na świat, aby Mu służyło, lecz aby sam służył. Gdy miłość Jego ośwładnie naszymi sercami, będziemy Go naśladować.

Dziękuję Boże mój Ojczy za dar odkupienia poprzez Twego Syna co mówi mi o Twojej bezgranicznej miłości. Wybieram wzrastanie w Chrystusie co pozwoli mi na doświadczenie pełni radości, którą Jezus pragnie mi darować.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Przyjmuję przywilej noszenia imienia “Chrześcijanin” i pragnę pokazać innym radość, pokój i szczęście, które daje trwanie w Jezusie.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Pragnę ufać Panu, gdyż zdajesz sobie sprawę, że tylko ufność Jemu może uchronić mnie przed szatańskim kłamstwem.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Moim celem jest zachęcać i podnosić ducha tych, którzy popadają w zniechęcenie i niewiarę.

Zaznacz: Tak Niezdecydowany

Teraźniejsza i wieczna radość

16-16

(1) Co powinniśmy czynić kiedy inni nas obrażają?

Efezjan 4:32

Teksty Uzupełniające: Przypowieści Salomona 12:16; 14:29; 15:1, 18; 16:32; 17:14; Kolosan 3:12, 13

Póki nie przestaniemy myśleć o niesprawiedliwości czy nieuprzejmości bliźnich, póty nie będziemy mogli tak ich kochać, jak Chrystus umiłował nas. Jednak gdy przeniknie nas cudowne miłosierdzie Chrystusa, o bliźnich zaczniemy myśleć w tym samym duchu. Nie zważajmy na słabości i błędy, którym nie możemy zaradzić, ale miłujmy i poważajmy się nawzajem. Bądźmy pokorni i niezbyt pewni siebie, a nade wszystko znośmy cierpliwie wady bliźnich. Taka postawa zniszczy nasz wrodzony egoizm i uszlachetni nas.

(2) Co winniśmy czynić, aby zapobiec rozsiewaniu zniechęcenia?

Przypowieści Salomona 3:5

Teksty Uzupełniające: Psalm 37:5-7; 62:8; 115:9-11; 125:1; Izajasz 26:3, 4; Jeremiasz 17:7, 8

Czytamy w Psalmie: „Miej ufność w Panu i postępuj dobrze, mieszkać w ziemi i zachowaj wierność” (Psalm 37:3). „Ufaj Panu!” Każdy dzień przynosi ciężary, troski i trudności, kiedy więc spotykamy się z bliźnimi, jakże chętnie o nich rozmawiamy. Ile zapożyczonych trosk nosimy w sercu, ile zbytecznej bojaźni i niepokoju przygniata nas tak, że niektórym może się zdawać, iż nie mamy miłosiernego, kochającego Zbawiciela, zawsze gotowego wysłuchać i pomóc w każdej potrzebie.

(3) Która z Bożych obietnic zapewnia nas o Jego opiece w każdym momencie naszego życia?

Hebrajczyków 3:5

Teksty Uzupełniające: V Mojżeszowa 31:6, 8; Jozue 1:5; I Samuela 12:22; I Kronik 28:20

Są ludzie, którzy żyją w nieustannym lęku i zmartwieniu. Codziennie otrzymują namacalne dowody miłości Bożej i cieszą się darami Jego opatrności, a mimo to nie dostrzegają tych błogosławieństw. Myśli ich są stale zajęte nieprzyjemnymi sprawami, które budzą ich niepokój. A jeżeli rzeczywiście zaistnieją jakieś kłopoty, choć błahe, przesłaniają im rzeczy wielkie, za które powinni być wdzięczni. Trudności, które napotykają, winny zwrócić ich ku Bogu, jedynemu źródłu pociechy, a nie oddzielać ich

od Stwórcy, ponieważ wzbudzają niepokój i niezadowolenie. Czy dobrze czynimy będąc tak niewiernymi? Dlaczego mamy być niewdzięczni i nieufni? Jezus jest naszym Przyjacielem. Całe niebo uczestniczy w naszym szczęściu. Nie powinniśmy dopuścić do tego, by kłopoty i zmartwienia dnia powszedniego niepokoiły umysł i zaciemniały horyzont. W przeciwnym razie zawsze będziemy mieć czym się martwić i denerwować. Nie powinniśmy szukać samotności, która tylko przygnębia nas i wyczerpuje, a nie pomaga w przezwyciężeniu trudności.

(4) Co Pan nam uczyni jeśli uznamy Go i zaufamy Mu?

Przypowieści Salomona 3:6

Teksty Uzupełniające: Przypowieści Salomona 16:3, 9; Psalm 25:8, 9; 32:8; Izajasz 30:21; 48:17; Jeremiasz 10:23

Nie traćmy odwagi, choćby nas spotykały trudności w pracy, choćby przyszłość przedstawiała się coraz gorzej, choćby groziła nam utrata mienia; nie dajmy się zniechęcić. Powierzmy nasze troski Bogu i pozostajmy spokojni i pogodni. Prośmy o mądrość w kierowaniu naszymi sprawami, a wówczas unikniemy strat i niepowodzeń. Czyńmy wszystko, co leży w naszej mocy, aby zapewnić sobie dobre wyniki. Jezus przyrzekł nam swą pomoc, ale tylko wtedy, gdy my sami spełniamy naszą powinność. Licząc na przychyłność naszego Pomocnika, z naszej strony uczynmy wszystko, co możemy, a wynik przyjmijmy z radością.

(5) O czym Bóg nas zapewnia kiedy przechodzimy próby w naszym życiu?

Jan 16:33

Teksty Uzupełniające: Jan 14:27; Psalm 85:8-11; Rzymian 5:1, 2; Filipian 4:6, 7

Bóg nie chce obciążać swoich dzieci troskami. Pan nas nigdy nie zwodzi. Nie mówi: „Nie bójcie się, droga wasza wolna jest od niebezpieczeństw”. On wie dobrze, że zewsząd czyhają na nas przykrości i niebezpieczeństwa i nie ukrywa tego przed nami. Chociaż zostawił nas w grzesznym i złym świecie, okazuje nam pomoc, która nigdy nie zawodzi. Jezus modlił się za swych uczniów: „Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł ode złego” (Jan 17:5). „Na świecie doznacie ucisku — rzekł — ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat” (Jan 16:33).

(6) W której ze swoich obietnic Pan zapewnia nas o zaspokojeniu wszelkiej naszej potrzeby?

Mateusz 6:33

Teksty Uzupełniające: I Królewska 3: 11-13; 17:13; Malachiasz 3:10, 12; Łukasz 12:31; Jan 6:27; II Kronik 31:10; Łukasz 5:6, 7

W swym kazaniu na górze Chrystus udzielił uczniom cennych nauk, mówiąc o konieczności całkowitego zaufania Bogu. Celem tych pouczeń było zachęcenie dzieci Bożych we wszystkich przyszłych wiekach. Dla nas są one również podporą i pociechą. Zbawiciel zwraca uwagę swych wyznawców na ptaki niebiańskie, które beztrząsco nuć pieśni chwały, chociaż „nie sięją ani żną”, Ojciec Niebiański troszczy się o ich potrzeby. Zbawiciel pyta: „Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one?” (Mat. 6:26). Wszechmocny Opiekun ludzi i zwierząt wspiera Swą dłońią wszystkie stworzenia. Nie zapomina i o ptakach, choć nie karmi ich sam, ale mogą one zbierać ziarno, które Pan dla nich rozsiał. Same muszą zbierać materiał do budowy gniazd, same muszą dbać o swe młode. Ze śpiewem udają się do swej pracy, a Ojciec Niebiański je żywi. Czy my, rozumne, uduchowione istoty, nie jesteśmy cenniejsi w oczach Boga? Czyż Ten, który nas stworzył i ukształtował na swoje boskie podobieństwo, nie zatroszczy się o nas, gdy Mu zaufamy?

(7) Jakiego przykładu używa Chrystus, aby zapewnić nas o swojej opiece dla nas?

Mateusz 6:28-30

Teksty Uzupełniające: Mateusz 6:25, 31; Łukasz 22:35

Chrystus wskazał uczniom polne kwiaty, rosnące w obfitości i promieniujące prostym pięknem, które dał im Ojciec Niebiański jako wyraz swej miłości do ludzi. Powiedział: „Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną”

(Mat. 6:28). Piękno i prostota tych kwiatów daleko przewyższa wspaniałość Salomona. Najpiękniejszy strój wykonany przez najzręczniejszego artystę nie może równać się z naturalnym wdziękiem i promienną urodą tych kwiatów, stworzonych przez Boga. Jezus pyta: „Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małej wiary?” (Mat. 6:30). Jeżeli wielki boski Artysta wieloma delikatnymi barwami ozdobi proste kwiaty, które giną u schyłku dnia, o ileż więcej troszczyć się będzie o tych, których stworzył na swoje podobieństwo? Ta nauka Chrystusa jest naganą dla niespokojnych myśli, dla niepokoju i pełnych zwątpienia serc pozbawionych wiary. Nasz Pan pragnąłby widzieć wszystkich swych synów i córki w szczęściu, pokoju i posłuszeństwie.

(8) Jakie sześć praktycznych czynności dających nam radość i spełnienie możemy wykonać w służbie dla Pana a tym samym dla innych?

Izajasz 58:6, 7

Teksty Uzupełniające: Izajasz 58:8-11; Jakub 1:27; Psalm 112:3; Kaznodziei Salomona 11:1, 2; Przypowieści Salomona 25:21; 28:27; Daniel 4:27; Mateusz 25:35-40

Szczęście, które chcemy osiągnąć, kierując się egoistycznymi pobudkami poza drogą obowiązku, jest niepewne, szybko przemija, a dusza napęła się smutkiem i poczuciem osamotnienia. Ale w służbie Bożej odnajdziemy radość i zadowolenie.

Chrześcijanin nie błąka się po niepewnych ścieżkach. Nie jest pozostawiony próżnym żalom i rozczarowaniom. Chociaż nie korzystamy z uciech doczesnych, możemy radośnie patrzeć w przyszłość nowego życia.

(9) Jaką obietnicę daje nam Pan kiedy radujemy się ze społeczności z Nim i mówimy o Nim innym?

Mateusz 28:20

Teksty Uzupełniające: Psalm 46:7, 11; Izajasz 41:10; Marek 16:20; Jan 14:18; 2 Tymoteusz 4:17

Nawet już na ziemi chrześcijanie mogą się cieszyć łącznością z Chrystusem, blaskiem Jego miłości i nieustającą pociechą Jego obecności. Każdy krok w życiu może nas zbliżyć do Jezusa, może dać głębsze przeżycia Jego miłości i zbliżyć do błogosławionej ojczyzny pokoju. Dlatego nie traćmy ufności, lecz umacniajmy stale naszą pewność. „Aż dotąd wspierał nas Pan” (I Sam. 7:12), i pomagać nam będzie do końca.

(10) Dlaczego zawsze powinniśmy pamiętać o błogosławieństwach jakich Bóg udzielił nam w przeszłości?

5 Mojżeszowa 4:9

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 2:1; V Mojżeszowa 6:7; 11:19, 20; Przypowieści Salomona 4:20-23; 3:1-3

Pamiętajmy o tym, co Bóg uczynił, by nas pocieszyć i wybawić z ręki niszczyciela. Nie zapominajmy o tklwym miłosierdziu, które nam okazał, o łzach, które osuszył, o bólu, który uśmierzył, o niepokojach, które uciszył, o lękach, które rozwiął, o pragnieniach, które spełnił, o błogosławieństwach, które na nas zesłał. Zbierajmy nowe siły do czekającej nas pielgrzymki.

(11) Na jakiej obietnicy możemy się oprzeć podczas prób oraz w obliczu nadchodzącego wielkiego boju?

1 Koryntian 10:13

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 1:6, 7; 5:8-10; Job 23:10; Efezjan 6:12, 13; Objawienie 2:10; 3:10

Nie możemy myśleć wyłącznie o przyszłych przykrościach. Przypomnijmy sobie to, co już jest za nami, a patrząc w przyszłość, mówmy: „Aż dotąd wspierał nas Pan”. „Jak dni twoje moc twoja trwała” (V Mojż. 33:25). Żadna próba nie będzie wymagać więcej siły, niż jej nam dano. A więc podejmijmy nasze dzieło tam, gdzie jest tego potrzeba, wierząc, że cokolwiek się stanie, siły nasze będą proporcjonalne do doświadczeń.

(12) Pomimo trudnych doświadczeń jakie przechodzimy w naszym życiu jaką radość i pokój możemy odnaleźć w Słowie Bożym?

Światłość i blask Jego chwały, o wiele większe od blasku słonecznego, staną się ich udziałem. Odzwierciedli się w nich moralne piękno i doskonałość charakteru Chrystusa. Rozgrzeszeni i czyści staną przed wielkim białym tronem, dzieląc dostojęństwo i przywileje aniołów.

(14) Jakie ważne pytanie powinniśmy sobie postawić kiedy wiemy, że wielki bóg między Dobrem i złem dobiega końca?

Mateusz 16:26

Teksty Uzupełniające: Mateusz 5:29; Łukasz 9:25; 12:20, 21; Job 27:8; Psalm 49:7, 8, 15

Z myślą o tym wspaniałym dziedzictwie, które może być naszym, wspomnijmy słowa Chrystusa: „Co da człowiek w zamian za swoją duszę?” (Mat. 16:26). Może być ubogi, a mimo to posiadać w sobie bogactwo i godność, jakich świat zapewnić nigdy nie potrafi. Dusza odkupiona i oczyszczona z grzechu, ze wszystkimi szlachetnymi siłami oddanymi służbie Bożej, przedstawia bezcenną wartość. Każda zbawiona dusza sprawia w niebie radość Bogu i Jego świętym aniołom, a wyrazem tej radości są pieśni zwycięstwa.

Zdaję sobie sprawę z tego, iż jeśli opieram się na własnej mądrości i zrozumieniu jestem skazany na zniechęcenie. Jestem wdzięczny za Bożą obietnicę prowadzenia mnie do Jego królestwa.

Rzymian 8:28

Teksty Uzupełniające: Rzymian 8:35-39; 5:3-5; V Mojżeszowa 8:2, 3, 16; Psalmy 46:1, 2; Zachariasz 13:9; 2 Koryntian 4:15-18

(13) Jakie cudowne słowa kieruje Pan do nas jako tych, którzy zyskali zwycięstwo przez łaskę Chrystusową?

Mateusz 25:34

Teksty Uzupełniające: Mateusz 25:21, 23; 5:3-12; Łukasz 12:32; 2 Tymoteusz 4:8

Przyjdzie czas, kiedy otworzą się bramy niebios, by przyjąć dzieci Boże. Usłyszą wtedy z ust Króla Chwały błogosławieństwo brzmiące w ich uszach jak najcudowniejsza muzyka: „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie Królestwo, przygotowane wam od założenia świata” (Mat. 25:34). Wtedy odkupieni powitani będą w domu, który Jezus dla nich przygotował. Tam towarzyszami ich nie będą nędznicy tej ziemi, kłamcy, bałwochwalcy, nieczyści i niewierzący. Tam odkupieni spotkają tych, którzy zwyciężyli Szatana, a przez łaskę Bożą zyskali doskonałość charakteru. Wszystkie grzeszne skłonności, wszystkie niedoskonałości, które trapiły ich na ziemi, zostaną usunięte przez krew Chrystusa.

[illegible]This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Odpowiedzi

Lekcja 1

1. Niebiosy opowiadają chwałę Boga A firmament głosi dzieło rąk jego.
2. Wiedźcie, że cudownie okazał Pan mi łaskę Że Pan słyszy, gdy do niego wołam.
3. On zauważa nawet wróbla a nasze włosy na głowie są policzone.
4. Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy go miłują.
5. Oto wszystko nowym czynię.
6. On miłuje sprawiedliwość i prawo; pełna jest ziemia łaski Pana.
7. Cokolwiek bowiem przedtem napisano, dla naszego pouczenia napisano, abyśmy przez cierpliwość i przez pociechę z Pism nadzieję mieli.
8. Żywot wieczny i świadectwo o mnie (Jezusie).
9. Ponieważ słowa, które do was mówię są duchem i żywotem.
10. Jezus Chrystus i to ukrzyżowany.
11. Myślcie o tym, co prawdziwe, co pocziwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały.
12. Zostaniemy przemienieni na Jego obraz.
13. Prostaczka.
14. Byśmy mogli należycie wyklądać Słowo Boże.
15. Przechowywanie Słowa Bożego w naszym sercu (zapamiętywanie).
16. Przepis za przepisem, nakaz za nakazem.
17. Wołaj do mnie a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!
18. Duch prawdy wprowadzi nas we wszelką prawdę.

Lekcja 2

1. Nabywamy mądrość i szlachetny umysł.
2. Złękli się kiedy zdali sobie sprawę że są nadzy.
3. Będą wołać do gór i skał: padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem tego, który siedzi na tronie.
4. Nie może czysty pochodzić od nieczystego.
5. Musimy być narodzeni na nowo.

6. Duch Święty objawia je nam.
7. Tak jak apostoł Paweł jesteśmy grzeszni i zaprzędani grzechowi.
8. Jezus Chrystus.
9. On jest drogą, prawdą i żywotem i nikt nie przychodzi do Ojca jak tylko przez Jezusa.
10. Zbawienie jest darem Bożym, bez naszej chwały.
11. Chrystus przyszedł na ziemię dla gładzenia grzechów przez ofiarowanie siebie.

Lekcja 3

1. Poprzez pokutę.
2. Prawdziwa światłość (Chrystus).
3. (a) Zmiłuj się nade mną, Boże, według łaski swojej, według wielk iej litości swojej zgładź występki moje.
(b) Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, a ducha prawego odnow we mnie.
4. Błogosławiony ten któremu przebaczone winy.
5. Przychodząc do Jezusa z naszymi problemami znajdujemy odpoc zynek i pokój.
6. Nasz Wódz i Zbawiciel daje upamięntanie.
7. Każdego człowieka.
8. Ten kto pragnie niech przychodzi, a kto chce niech darmo weźmie wodę żywota.
9. Jesteśmy nieczyści a nasze cnoty jak szata splugawiona.
10. Odczuł niemoc.
11. "Grzech ożył a ja umarłem."

Lekcja 4

1. Duma.
2. Boże bądź miłościw mi grzesznemu.
3. Bez mnie nic uczynić nie możecie.
4. Umrze w swoich grzechach.
5. Chrystus przykazał nam aby wstępować w Jego ślady.
6. Przewrotność niewiernych prowadzi ich do zguby.
7. Bezbożny płacze się we własnych nieprawościach, wikła się w. pętach swego grzechu.
8. Teraz jest czas na akceptację zbawienia.

9. Badaj mnie Boże, poznaj serce moje, doświadcz mnie i poznaj. serce moje.
10. (a) Mądrość ku zbawieniu przez wiarę.
(b) Zrozumienie nauk.
(c) Wykrywanie błędów.
(d) Do poprawy.
(e) do wychowania w sprawiedliwości.
11. Pojednał świat ze Sobą.
12. Przyszedł zbawić grzeszników.
13. Ten któremu jest więcej darowane.

Lekcja 5

1. Wyznanie i porzucenie grzechu.
2. (a) Sobie wzajemnie.
(b) Bogu.
3. Złamane serce i utrapiony duch.
4. Wyznać to, przez co zgrzeszył.
5. Prosił o króla który by sprawował nad nimi władzę.
6. Obmyjcie się, oczyśćcie się, Uaucie wasze słu uczynki szred moich oczu, przestańcie źle czynić.
7. Oddać zastaw, zwrócić zagrabione mienie, naprawić wszelkie szkody.
8. (a) Adam obwinił Ewę.
(b) Ewa obwiniła węża.
9. Jako grzesznika.
10. (a) Paweł wskazuje na swoją winę.
(b) Dawid personalnie wskazuje na siebie.
11. Jeśli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jest wierny i sprawiedliwy i odpuści nam grzechu i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.”

Lekcja 6

1. Szukać Go z całego serca.
2. Obumarli na skutek występków i grzechów.
3. Chodźcie i spór ze mną wieǳcie!
4. Wyrzec się wszystkiego dla Chrystusa.
5. Jesteśmy zbawieni przez łaskę Bożą, i to jest Boży dar.
6. On był zraniony za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego sbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni. Był jak owca na rzeź prowadzona.
7. On to poniósł grzech wielu i wstawił się za przestępcami.

8. Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości Jego, a wszystko inne będzie wam dodane.
9. Rozkoszuj się Panem A da ci, czego życzysz sobie twoje serce Powierz Panu drogę swoją Zaufaj mu, a On wszystko dobrze uczyni.
10. Zadecyduj dzisiajże chesz służyć Panu.
11. Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości.

Lekcja 7

1. Wtedy wspomnicie o swoim złym postępowaniu i o swoich czynach, które nie były dobre i będziecie brzydzić się samych siebie z powodu swoich win.
2. Wszystkim spragnionym i nie osiadającym pieniędzy.
3. I dam wam serce nowe i ducha nowego dam do waszego wnętrza.
4. Abyście uwierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga, i abyście wierząc mieli żywot w imieniu jego.
5. Wiara.
6. Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, któż może je poznać
7. Ojciec wasz, który jest w niebie da dobre rzeczy tym, którzy o nie proszą.
8. Jak więc przyjęliście Pana Jezusa tak w Nim chodźcie.
9. Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani a Ja wam dam ukojenie.
10. Starłem jak obłok twoje występki, a twoje grzechy jak młę. Odkupiłem cię.
11. Nie postępuje z nami według grzechów naszych ani nie odpłaca nam według win naszych. Lecz jak wysoko jest niebo nad ziemią tak wielka jest dobroć jego dla tych, którzy się go boją Jak daleko jest wschód od zachodu tak oddalił od nas występki nasze.
12. Ze współczuciem.
13. Tego, który przyjdzie do mnie nie wyrzucę precz.
14. Nie zapomnę cię Hebrajczyków 13:5 Nie porzucę cię ani cię opuszczę.

Lekcja 8

1. Do wiatru, ponieważ nie wiemy skąd przychodzi i dokąd idzie.
2. W Chrystusie stajemy się nowym stworzeniem.
3. Miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, wstrzemięźliwość.
4. Odnówić i odpłacić.
5. Bóg napelni obficie miłością do siebie nawzajem i do wszystkich.
6. Zachowując Jego przykazania.
7. Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje kłamcą jest i prawdy w nim nie ma.
8. Prawa moje włożę w ich serca i na umysłach ich wypiszę je.
9. Po owocach poznacie ich.
10. Wiara i czyny.
11. Chrystus zostawił nam przykład, abyśmy wstępowali w jego ślady.
12. Sprawiedliwości.
13. Możemy stać się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia.
14. Odkupienie i odpuszczenie grzechów według bogactwa łaski jego.
15. Żyjemy w wierze w Syna Bożego.
16. Demony również wierzą i drżą.
17. Az do dnia Chrystusa Jezusa.
18. Mamy orędownika u Ojca Jezusa Chrystusa.
19. Nasza sprawiedliwość (wszystkie nasze cnoty) jest (są) jak szata splugawiona.

Lekcja 9

1. Nie sfalszowanego duchowego mleka. Teksty.
2. Rzeczy, które są z Ducha Bożego są duchowo rozsądzone.
3. (a) Bóg jest Słońcem.
(b) Będę dla ciebie jak rosa.
4. Trwać w Nim.
5. "Patrzyc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary..."
6. Jak więc przyjeżdżacie Jezusa Chrystusa, Pana, tak w nim chodźcie, wkorzeni weni i zbudowani na nim, i utwierdzeni w wierze, jak was nauczono, składając nieustannie dziękczynienie.

7. Ci którzy mnie gorliwie szukają, znajdują mnie.
8. (a) Mając umysły nakierowane na Chrystusa upodabniamy się do Niego.
(b) Oglądając chwałę Pana zostajemy przemienieni na Jego podobieństwo.
9. Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie.
10. Ale troski tego wieku i ułuda bogactw i pożądanie innych rzeczy owładają nimi i zaduszają słowo, tak iż plonu nie wydają.
11. Biblia mówi nam że ten kto ma Syna ma żywot i kto wierzy w imię Syna Bożego ma życie wieczne.
12. A gdy sprawiedliwy odwróci się od swojej sprawiedliwości i popełnia bezprawie umrze.
13. Kiedy będziecie szukać z całego serca.
14. Nie czyniecie dobrego, które chcecie, tylko złe, które nie chcecie, to czyniecie.
15. Jestem z wami aż do końca świata.
16. Ojciec da wam innego Pocieszyciela, który pozostanie z wami do końca.
17. A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie.
18. Wzrastanie pod każdym względem w Niego.

Lekcja 10

1. Miłujcie siebie nawzajem tak jak ja was umiłowalem.
2. Aby służyć i oddać życie swoje na okup za wielu.
3. Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata.
4. Kto jest dobroczynny, będzie wzbogacony, A kto pokrzepia innych, sam będzie pokrzepiony.
5. Będąc bogatym, stał się dla was ubogim.
6. Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie.
7. Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wszędzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe I Pan będzie ciebie stale prowadził i nasyci duszę twoją nawet na pustkowiach, i sprawi że twoje członki odzyskają swoją siłę, i

- będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło,
którego wody nie wysychają.
8. (a) wejrzyć i trwać w zakonie wolności
(b) Być wykonawcą zakonu wolności.
 9. Idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody,
chrzcząc je i ucząc wszystkiego, co wam
przykazałem.
 10. Niech każdy pozostanie w takim stanie w jakim
został powołany.
 11. Tym, którzy wykorzystują to co im zostało
powierzone otrzymają więcej zaś ci,
którzy nic nie czynią z powierzonymi im
darami będą im one odebrane.
 12. Jako służy Chrystusowi czynimy jego wolę w
prostocie serca.
 13. Cokolwiek czynicie z duszy czyńcie jako dla
Pana a nie dla ludzi.
 14. Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto
siej obficie, obficie też żąć będzie.

Lekcja 11

1. Ponieważ Bóg mówi "Gdy będziecie mnie
wzywać i zanosić do mnie modły, wysłucham
was."
2. Wszelką troskę swoją złożcie na niego, gdyż
On ma o was staranie.
3. A wczesnym rankiem, przed świtem wstał,
wyszedł i udał się na puste miejsce, i tam się
modlił.
4. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski,
abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźni łaskę
ku pomocy w stosownej porze.
5. Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w
pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale
ciało mdłe.
6. Psalm Dawidowy, gdy był w pustyni judzkiej.
7. A ja wam powiadam: Proście, a będzie wam
dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie a
otworzą wam.
8. U tego, kto odwraca ucho, aby nie słyszeć
nauki, nawet modlitwa jest ohydą.
9. Dlatego powiadam wam: Wszystko, o
cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko
wierzcie, że otrzymacie, a spełni się wam.

10. Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, i z
jeżeli prosimy o coś według jego woli,
wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas
wysłuchuje, o co go prosimy, wiemy też, że
otrzymaliśmy już od niego to, o co go
prosił.
11. Bo jeśli odpuście ludziom ich przewinienia,
odpuści i wam Ojciec wasz niebieski. A jeśli
nie odpuście ludziom, i Ojciec wasz nie
odpuści wam przewinień waszych.
12. W modlitwie bądźcie wytrwali i czujni z
dziękczynieniem.

Lekcja 12

1. Ponieważ Bóg mówi "Gdy będziecie mnie
wzywać i zanosić do mnie modły, wysłucham
was."
2. Wszelką troskę swoją złożcie na niego, gdyż On
ma o was staranie.
3. A wczesnym rankiem, przed świtem wstał,
wyszedł i udał się na puste miejsce, i tam się
modlił.
4. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski,
abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźni łaskę
ku pomocy w stosownej porze.
5. Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w
pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale
ciało mdłe.
6. Dawidowy, gdy był w pustyni judzkiej.
7. A ja wam powiadam: Proście, a będzie wam
dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie a
otworzą wam.
8. U tego, kto odwraca ucho, aby nie słyszeć
nauki, nawet modlitwa jest ohydą.
9. Dlatego powiadam wam: Wszystko, o
cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko
wierzcie, że otrzymacie, a spełni się wam.
10. Zaś jest ufność, jaką mamy do niego, i z
jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje
nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co go
prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od
niego to, o co go prosił.
11. zaś jest ufność, jaką mamy do niego, i z
jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje
nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co go

prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co go prosiliśmy. Bo jeśli odpuscicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski. A jeśli nie odpuscicie ludziom, i Ojciec wasz nie odpuści wam przewinień waszych.

12. W modlitwie bądźcie wytrwali i czujni z dziękczynieniem.

Lekcja 13

1. Ale ty, gdy się modlisz, wejdź do komory swojej, a zamknawszy drzwi za sobą, módl się do Ojca swego, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odpłaci tobie.
2. Bez przestanku się módlcie.
3. Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał.
4. Uzdrawia tych, których serce jest złamane, i zawiązuje ich rany.
5. Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybierałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali i aby owoc wasz był trwały, by to, o cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, dał wam.
6. Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli i zachowywać siebie nie splamionym przez świat. Jakub 2:16 A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokój, grzejcie się i nasyćcie, a nie dalibyście im tego, czego ciało potrzebuje, coż to pomoże?
7. Nie opuszczając wspólnoty zebranych naszych, jak to jest w niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliży.
8. Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał. Ufajcie po wsze czasy Panu, gdyż Pan jest skałą wieczną. Kolosan 3:2 O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi.
9. W modlitwie bądźcie trwali i czujni z dziękczynieniem.
10. Radość, iż Pan ubłogosławił cię i twój dom.
11. Zbawienie Boże.
12. Dziękczynienie i radość

Lekcja 14

1. Wtedy odpowiedzieli mu niektórzy z uczonych w Piśmie faryzeuszów, mówiąc: Nauczycielu chcemy widzieć od ciebie znak. A On odpowiadając rzekł im: Pokolenie złe i cudzołóżne znaku żąda, ale nie otrzyma innego znaku jak tylko znak Jonasza proroka.
2. Bo myśli moje to nie myśli wasze, a drogi wasze to nie drogi moje- mówi Pan.
3. Nie przekręcać ku swojej własnej zgubie.
4. Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, gdyż należy je duchowo rozsądzać.
5. Zło niewierzącego serca.
6. To co jest zakryte należy do Pana.
7. Poprzez Ducha, który jest z Boga
8. Całą prawdę.
9. Bóg, który chętnie obdarza i bez wypominania.
10. Lecz wasze winy są tym, co was odłączyło od waszego Boga.
11. Jeśli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna czy ta nauka jest z Boga.
12. Wyrwał nas z mocy ciemności i przeniósł nas do Królestwa Syna.
13. Wrastać będziemy w łasce i w poznaniu Pana naszego.
14. Teraz widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce, ale wówczas twarzą w twarz.

Lekcja 15

1. Ludziom (narodom) ziemi.
2. Jesteśmy jak list znany i czytany przez wszystkich ludzi.
3. Pobożność i poprzestawanie na małym.
4. Ci, którzy ufają Panu są jak góra Syjon, która nie chwieje się, lecz trwa na wiecznie.
5. Albowiem pełnia mocy jest w słabościach moich. Najchętniej chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa.
6. Dziękujcie Panu, wzywajcie jego imienia, opowiadajcie wśród ludów jego sprawy.
7. On nawet własnego Syna nie szczędził, ale go za nas wszystkich wydał.

8. (a) Nikt z nas dla siebie nie żyje więc nie dawajmy bratu powodu do upadku lub zgorszenia.
(b) Niech wasza wolność nie będzie zgorszeniem dla słabych. Kiedy grzeszysz przeciwko bratu grzeszysz przeciwko Chrystusowi.
9. Kto ofiaruje dziękczynienie, czcie mnie i ukazuje zbawienie Boże.
10. Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania.
11. Rozkosz po prawicy twojej na wieki.

Lekcja 16

1. Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie.
2. Zaufaj Panu z całego serca i nie polegaj na własnym rozumie.
3. Nie porzucę cię ani nie opuszczę.
4. On prostować będzie ścieżki twoje.
5. On zwyciężył świat. Pomimo różnych trudności możemy mieć pokój w Nim.
6. Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko będzie wam dodane.
7. Przypatrzcie się liliom jak Bóg je przyodziewa. Czyż nie o wiele bardziej was?
8. Rozwiązujcie bezprawne więzy, zrywaj powrozy jarzma, wypuszczaj na wolność uciśnionych, łamać wszelkie jarzmo, podzielić chleb z głodnym, przyodziewać nagiego.
9. On będzie z nami aż do skończenia świata.
10. Nie zapomnij tych rzeczy, które widziały twoje oczy, i aby nie odstąpiły od twojego serca po wszystkie dni twojego życia.
11. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze.
12. Bóg działa we wszystkim ku dobremu, którzy Boga miłują, którzy według Jego postanowienia są powołani.
13. Pójdźcie błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo przygotowane dla was.
14. Cóż pomoże człowiekowi choćby cały świat pozyskał a na duszy swej szkodę poniósł.

Pobierz bezpłatne lekcje - www.bible-lessons.org

Studium biblijne (C) Merlin Beerman - www.RevelationPublications.com

Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi.

**Tekst Adaptacja Droga do Chrystusa
przez E.G. White**

Ilustracje (C) Goodsalt - www.goodsalt.com